

Ensar Aktaş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

23.5.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ensar Aktaş (1970 -)

8-8-1970'te Bayburt'un Aydıntepe ilçesinde doğdu. Eylül 1980'de ailesiyle birlikte Hollanda'ya geldi. Okuluna halen oturmakta olduğu Rotterdam'da devam etti.

Küçüklüğünde sanatın çeşitli dallarına ilgi duyuyordu. Gurbette yetişmenin bütün dezavantajlarına rağmen kendisini Türk ananeleri ve kültürüne uygun olarak yetiştirmeye çalıştı. İlkokul yıllarında boş zamanlarını sürekli resim çizerek değerlendirirdi. 1985'ten itibaren bunun yerini şiir yazmak aldı. İlk şiiri 1986'da Milliyet gazetesinde yayınlandı. O günden bugüne çeşitli gazete ve dergilerde bir çok şiiri yayınlandı.

1987'de Rotterdam belediye kütüphanesinde ilk 50 şiirinin yer aldığı "ŞİİRLERİM" sergisini açtı. Bu sergiye umduğundan daha fazla ilgi ve alaka gösterilince şiire daha çok zaman ayırmaya başladı.

1988-1993 yılları arasında Müzik Magazin dergisi ve Hollanda'da yayımlanan Türk Ekspres Gazetesi'nin de aralarında bulunduğu bazı gazete ve dergilerde muhabirlik ve köşe yazarlığı yaptı.

1990'da iktisat ve ekonomi tahsilini yarıda keserek bilgisayar eğitimi aldı. 1991'de T. Garanti Bankası Rotterdam şubesinde iş hayatına atıldı.

1992'de kendi imkanları çerçevesinde Hollanda dahilinde dağıtılmak üzere 'GÖNÜL' isimli bir şiir kitabı çıkarttı ve aynı yıl evlendi. 1995'te kızı Gizem ve 1997'de ise oğlu İbrahim Ethem dünyaya geldi.

1995'de bankadan ayrılarak 3 sene boyunca Rotterdam Yeni Efes müzik marketini işletti. 1997'de Hollanda'nın büyük bankalarından olan Fortis Bank'ta tekrar bankacılığa döndü. Halen bu bankanın bilgisayar bölümünde çalışmakta.

İnsanları ve doğayı çok seven şairin başlıca hobileri şiir yazmak, kitap okumak ve bilgisayarla uğraşmaktır. En büyük isteği ise yakında Türkiye'de bir şiir kitabı çıkartmaktır.

Hayat felsefesi: İnsanları Yunus gibi sevmek, Mevlana gibi kucaklamak, çünkü onlar günahlarıyla, sevaplarıyla Allah'ın yarattığı en yüce varlıklardır.

Mayıs 2002

(Kaynak: www.EnsarAktas.com)

Eserleri:

Gönül

24 Saat Seni Düşündüm

Bugün yine
Kalktığımda seni düşündüm
Yerken, içerken
Gezerken, çalışırken
Hep seni düşündüm
Hep hayallerini gördüm

Zaten dün yatmadan önce de
Hep seni düşünmüştüm
Gece ıssızken, soğukken
Karanlıkken, sensizken
Hep seni düşünmüştüm
Rüyamda da seni görmüştüm

Rotterdam,21.08.1991

Ensar Aktaş

Acelem Var

Acılar, çekilin yoldan
Acelem var
Düşün yakamdan
Hayat çok kısa
Daha yapacak çok işim var

Denizler kirlenmiş
Güneşte lekeler var
Bulutlar islenmiş
Ayda tutukluk var
Sevgiler tükenmiş
Yürekte kinler var
Saygı da ne imiş
Serde bencillik var
Nerede menfaat var
Hangi işte çok para var
Adalet kimlerin elindeymiş
Terazi de hileler var
Mum gibi eriyip gitmiş
Hani nerede insanlar
Nerede insanlık

Pes ettim doğrusu
Ben bu işleri beceremedim
Eğri büğrü yolları düzeltemedim

Acılar, çekilmeyin yoldan
Acelem var
Beni ancak ecel paklar

Rotterdam,25.08.2002

Ensar Aktaş

Acıların Gurbeti

Tanrım bizleri yarattı
Kader gurbeti arattı
Gurbet hasreti tattırdı
Gariplerle doldu acıların gubeti

Kader dedik çıktık yola
Gazamız mübarek ola
Çalıştık hep vermedik mola
Masumlarla doldu acıların gurbeti

Biz fakiriz hep ağlarız
Gece gündüz çalışırız
Vatan özlemiyle yanarız
Fakirlerle doldu acıların gurbeti

Böyle gelmiş böyle gidecek
Hasretlik hiç dinmeyecek
Gurbetçinin yüzü gülmeyecek
Acılarla doldu acıların gurbeti

Rotterdam,10-09-1988

Ensar Aktaş

Acıyla Dans

Hüzzam bir beste bir kulağımda
Diğerinde gramofon gıcirtısı
Gözlerimde yalnızlığın karartısı
Yüreğimse içler acısı
Gitmek sana ne kadar yakıştıysa
Terkedilmekte bana bir o kadar

Şimdi yanağımda duran bir damla yaş
Şanki ayrılığa takılmış bir inci alyans
Artık ne sen basıyorsun nasırıma benim
Ne de ben senin bamteline
İki sağ, bir sol, küçük adımlarla yavaş yavaş
Meydan bana kaldı, benim başrolde
Sarıyor belimden acılar sımsıkı
Acıyla dans bu benimkisi
Karabasan gibi omuzlarıma gökmese
Bir de şu hasret sancısı

Yeşilkavak,24-07-2003

Ensar Aktaş

Ağlayamam

Gittiğin gün beni öldü sandılar
Aşkını mezara gömdü sandılar
Sel gibi gözyaşı döktü sandılar
Bir vefasız için ağlayamam ben

İçimi yalnızlık sarmış olsada
Kalbimi hasretin yakmış olsada
Gidişin dünyamı yıkmış olsada
Bir vefasız için ağlayamam ben

Rotterdam,02.06.1989

Ensar Aktaş

Ağlayan İmgeler

Her kalemi tutuşumda
Diyorum ki yazayım
Sevgi dolu, umut dolu,
Pembe pembe şiirler
Sevgililer kavuşsun,
Çocuklar hep gülsünler
Son bulsun düşmanlıklar
Barışsın bütün küsler
Kâbuslar şöyle dursun
Gerçek olsun tüm düşler

Yüreğimden çıkıyor
Güzel güzel sözcükler
Birden şimşek çakıyor
Beynimde bir fırtına,
İmiğimde düğümler
Ne oluyorsa oluyor
İmgeler hep ağlıyor
Kalemimin ucundan
Dökülürken kağıda

Rotterdam,16-08-2003

Ensar Aktaş

Ah İstanbul

Denizi seyrediyordum İstanbul'da bir pazar günü
İstanbul ağlıyordu sanki, bugün bir başka hüzünlüydü
Bütün caddelerde hayatla ölüm kalım maçı vardı
Caddeler de bıkmışlardı bu kavgalardan, ama ne yapsalardı
İnsanlar ne İstanbul'un nede benim farkımdalardı
Onlar son düdükten önce bir gol daha atabilmenin uğraşında
Yada atamasalar bile, ezeli rakiplerinden,
Yani hayattan, bir gol daha yememenin çabasındalardı
Çünkü hayat bir sıfır öndeydi ve hakemin eli düdüğündeydi
Uzatmalar oynanıyordu artık, ve hayat bir sıfır öndeydi
Onlar yaşam turnuvasında final oynuyorlardı ve rövanş yoktu bu maçın,
Onlar da hiç istememişlerdi belki de bu maçı oynamayı
Onlar birer oyuncu seçilmişlerdi, belki de birer kurbanlardı
Bir kere çıkarılmışlardı bu yalancı dünyanın arenasına
Kanmışlardı bir kere, İstanbul'un taşına toprağına
Ya güdeceklerdi deveyi, yada geçeceklerdi hendeğı
Onlar birer figürandı ve çok iyi oynamalılardı rollerini
Ah İstanbul ah, hani taşın toprağın altındı senin
Altındı taşın toprağın, pamuktu yatağın yastığıın
Ah İstanbul ah, sen mi bize aldandın yoksa biz mi sana
Ben mi sana kandım yoksa sen mi bana

Denizi seyrediyordum İstanbul'da yine bir pazar günü
Denizler devşirmişti sanki gökyüzünden aldığı deli mavisini
Şehrin üzerine çöküşmüş karabulutların kömür karasıyla
Bulutlarsa ortak olmak ister gibilerdi benim gözyaşlarıma ki
Gözyaşlarıım kararsızdı,
Kararsızlık turları atıp duruyorlardı gözbebeklerimin etrafında
Ve sağanak olup denize yağmak ister gibilerdi sabırsızca
Dokunsalar ya ağlayacaktım gülünecek halimize kahkahalarla
Yada gülecektim ağlanacak halimize gözyaşlarıyla
Ah İstanbul ah, hani taşın toprağın altındı senin
Altındı taşın toprağın, pamuktu yatağın yastığıın
Ah İstanbul ah, sen mi bize aldandın yoksa biz mi sana
Ben mi sana kandım yoksa sen mi bana

Ah İstanbul, neydi beni diğer insanlardan böyle ayıran
Ne oyuncu yapan, oynadıkları maça, nede seyirci bırakan
Neydi beni yıllar sonra yine dayanılmaz bir temmuz sıcaklığında
Yine Beyoğlu meyhanelerinin en sarhoş müşterisi olduğum
Dumanaltı bir cumartesi akşamından arta kalan şu pazar sabahında
Yine bu üzerinde yürüdükçe çürük tahtaları gıcır gıcır sesler çıkartan
Nice yeni umutlarla, sevdalarla merhabalaşmalara ve
Nice sessiz, buruk vedalaşmalara istemeden şahitlik etmiş
Ve nice bütün sırlarını denize gömmüş insanların son durağı olmuş
Beni bu kırık dökük iskelenin kenarına oturtan, neydi
Ah İstanbul ah, hani taşın toprağın altındı senin
Altındı taşın toprağın, pamuktu yatağın yastığıın
Ah İstanbul ah, sen mi bize aldandın yoksa biz mi sana
Ben mi sana kandım yoksa sen mi bana

Yıllar önce yine sıcak bir temmuz pazarının sabahında

Yine bu işkelede, yine tam şuracıkta donakalmıştım ayakta
Kaçanağı gözlerim uçsuz bucaksız ufuklara dalmıştı,
Ufukta kaybolup giden birşeylerin ardından bakakalmıştı
Beyhude uçup giden gençliğime hüngür hüngür ağlamıştı
Hayatım bir film şeridi gibi geçerken bulutların arasından
Martılar da ağlıyorlardı sanki, kanatlarını çırparak arkasından
Ah İstanbul ah, hani taşın toprağın altındı senin
Altındı taşın toprağın, pamuktu yatağın yastığın
Ah İstanbul ah, sen mi bize aldandın yoksa biz mi sana
Ben mi sana kandım yoksa sen mi bana

Bir çift ayakkabı için ağladığım bayram sabahlarını da hatırlarım
Bir misket için ağlattığım en iyi arkadaşlarımı da
Anamın çirpinişlerini da hatırlarım okuyup adam olayım diye
Okuldan kaçıp arkadaşlarla sigara içtiğimiz günleri de hava olsun diye
Ya daha onbeş yaşında ettiğimiz kavgaları okulun en güzel kızı yüzünden
Yo delikanlıydım ben, kimse yan gözle bakamazdı benim sevgililerime
Önce şiirler çalardım ünlü şairlerden aşk mektuplarını süslemek için
Sonra yırtar atardım sabahlara dek özene bezene yazdığım o mektupları
Kimdimki ben, neyimeydi aşık olmak benim, yuva kurup mutlu olmak neyimeydi
Kendi mutluluğum için yıkamazdım başka hayalleri, başka umutları
Ah İstanbul ah, hani taşın toprağın altındı senin
Altındı taşın toprağın, pamuktu yatağın yastığın
Ah İstanbul ah, sen mi bize aldandın yoksa biz mi sana
Ben mi sana kandım yoksa sen mi bana

Bütün sevaplarımı aldım sağ elime ve günahlarımı ise sol elime
İstanbul'du bana işleten sevapları da günahları da ve hesaplaşmalıydık,
Burada, şimdi verilmeliydi günahlarımın hesabı, bırakamazdım mahşere
Al işte işlediğim sevaplarım, senin olsun alda istersen at şu denize
Bırak günahların tümünü ben alayım, kalsın benimle
Ah İstanbul, ben ne yapmıştım ki sana, deli gibi aşık olmaktan,
Bütün ümidini sana bağlayıp, sana güvenmekten başka
Dur İstanbul dur, gelme üstüme öyle aç kurtlar gibi, işte sevdan bak duruyor
avuçlarımda
Bir sevda kuşu gibi gelip konmuştu omuzuma, şimdi yaralı bir kuş gibi avuçlarımda
Al sevdanı alda, gençliğimi geri ver bana, yada da kucağını açsın şu deli dalgalar
Ben gidiyorum İstanbul, işte çıkıyorum son yolculuğa, elveda İstanbul, elveda sana

Rotterdam,27.07.2002

Ensar Aktaş

Anormal Bir Adam

İnsan sevdiği kadar yaşarmış
Özlediği kadar severmiş
Ben bin yıldır seviyorum seni
Ve özlüyorum bin yıldan beri

Anormal bir adamım ben
Ne sevmeye doyarım
Ne de özlemekten bıkarım
İster anla, anlama ister-sen

Bakma saçlarımdaki aklara
Gönlüm henüz onsekiz yaşında
Sevilmenin tadına varmadan
Vurulupta giderim sanma
Kurşun yağdırılsa da deli başıma
Sen tarafından...

Vuracaksa yüreğin vursun
Göğsümün sol tarafından

Rotterdam,14-09-2003

Ensar Aktaş

Asker Ocağında Babalar Günü

(Bu şiir henüz babasını hiç göremeden askerde ya da savaşta kaybetmiş tüm çocuklarımıza atfen yazılmıştır.)

Canım babacığım benim
Ne çok isterdim bu sözlerimi
Senin yüzüne söylemeyi
Oysa yüzünü hiç göremedim
Yetmiyor siyah beyaz bir askerlik resmi
Sağlamıyor yüzündeki sıcaklığı hissetmemi
Yüreğindeki baba şefkatini yansıtmıyor bana
Resmindeki o çatık kaşların
Doldurmuyor içimdeki derin boşluğu benim

Biliyor musun, canım babacığım
Büyükler beni hep sana benzetirler
Babasından almış kaşını gözünü derler
Bu yüzdendir her gece saatlerce aynaya bakışım
Senin eşgalindir kendi gözlerimde aradığım
İşte bu yüzdendir her gece gizli gizli ağlayışım
Canım babacığım, bu yüzdendir hayallere dalışım

Biliyor musun, canım babacığım
Ben artık gündüzleri hiç ağlamıyorum
Yasakladım kendime gündüzleri hayal kurmayı, ağlamayı
Sana kızdığımdan değil asla, kırgın olduğumdan değil sana
Pek belli etmese de, annem de çok üzüyor bu hallerime
Dalıp dalıp gidiyor gözleri uzaklara
Uzun uzadıya dalıyor bir meçhule sessizce
Gözleri dolup dolup taşıyor sonra
İçine akıtıyor gamlı gamlı yaşlarını gizlice

Biliyor musun, canım babacığım
Bugün günlerden Babalar Günü'ymüş yine
Bütün bölük çarşıya gitti bir coşku bir neşeyle
Kimisi babasına ufak bir hediye alacakmış
Kimisi de telefon, telgraf açacakmış
Bense koğuştta yapayalnız, şiirler yazıyorum aklımca
İçimde yer kalmadı dertlerimi dökmeye
O yüzden ortak ediyorum kağıdı kalemi kendime

Biliyor musun, canım babacığım
Bir kerecik olsun saçlarımı okşamadın
Elimden tutup çarşı pazar dolaştırmadın
Çay bahçesinde oturup bir dondurma yiyemedik seninle
Ölmadı işte, olmadı bir aile fotoğrafımız bile
Bir meşin topum, bir bisikletim bile olmadı, almadın
Bir komando künyesi ardında hatıra diye bıraktığın
Onun onurunu da hiç birşeye değişmem, yanlış anlama beni
İçimi dökmek benimkisi, hüzünlerim sana Babalar Günü hediyesi
Birde adını bıraktın bana ama bir kere olsun anmadın
Bir yağlı düşman kurşununa teslim ettin bütün hayallerimi
Seninle birlikte gömdüler sevinçlerimi, gençliğimi, geleceğimi

Olsun, ben yine de çok seviyorum seni, gurur duyuyorum seninle
Bu yüzden aynı bölgede yapıyorum askerliğimi
Bu yüzden her nöbet saatinde kesiyorum sınırdaki dikenli telleri
Sırf bu yüzden düşman topraklarına atıyorum her fırsatta kendimi
Biliyorumki bizi ayırdığı gibi kavuşturacak olanda o yağlı mermi
İşte o yüzden saymıyorum şafakları, beklemiyorum tezkeremi

Rotterdam,01-06-2003

Ensar Aktaş

Aşikâr

şıvgın gözlerindir seni şiar kılan
Baygın bakışlarındır beni şikâr yapan
Sessizliğim, korktuğumdandır kırmaktan seni
Yoksa ölümüne sevdiğim aşikâr değil mi?

Yeşilkavak,03-08-2003

Ensar Aktaş

Aşk-ı Eflatuni

Ben seni güneşi sever gibi hatta güneşten daha çok sevdim
Çünkü güneş yalnız dünyayı aydınlatıp, ısıtıyor
Oysa sen gönlümü aydınlatıyor, içimi ısıtıyorsun

Ben seni çaresiz bir çocuğun denize düşerken
Sarıldığı yılanı sevdiği gibi sevdim
Çünkü yılan dalgalar kadar hırçın ve acımasız değil
Ve hiçbir sevgi çocuk yüreğindeki kadar saf değil

Ben seni kırmızı bir gül kurusu gibi sevdim
Çünkü gülün ömrü kısa oluyor, çabuk soluyor
Oysa gül kurusu ömür boyu saklanabiliyor
En güzel aşk romanlarının sayfaları arasında
Bende seni ömür boyu saklayacağım
Aşkınla dolu yüreğimin satır aralarında
Çünkü ben seni öylesine sevmedim...
Ben seni aşkların en yücesiyle
Aşk-ı eflatuni ile sevdim

Woerden,07.02.2003

Ensar Aktaş

Aşk İçin Düello

Aşk
Ah, aşk
O öyle bir duygu ki;
Ne zaman, nerede,
Kimin karşısına çıkacağı belli olmuyor

Kimisi yaşıyor aşkı doya doya
Kimisi boyuyor baştan aşağı karaya
Kimisi kıymetini bilmiyor, geri tepiyor...
Tapıyor kimisi de, kul köle aşka

Ah, aşk
O öyle bir duygu ki;
Hekese nasip olmuyor işte
Sen birini seviyorsun, o başkasını
O seni seviyor, sen bir başkasını

Ah, aşk
Alması da güzel vermesi de
Dozulmaz tadına karşılıklı olursa bir de...

Ben de sevdim...
Seni sevdim, delicesine
Sen de seviyorsun, biliyorum
Ama aynı aşkı paylaşamıyoruz seninle
Kavuşamıyoruz bir türlü

Pozitif, duygularımız ikimizin de
İtiyor mıknatıs gibi birbirini,
Zıt kutuplardanız belli ki

Birbirimizi değil aşkı seviyoruz, değil mi?
Aşk için ölüyoruz ikimiz de

Madem öyle...
Var mısın düelloya?

Vuran aşkı alsın
Vurulan aşkın kurbanı olsun

Her halükârda kazanan aşk olsun

Rotterdam,05-11-2003

Ensar Aktaş

Aşk Mavisi Gözlerin

Aşk mavisi gözlerin deniz derya
Dalarsam çıkamam bir daha
Diye, korkuyorum
Ne olur bakma bana
Öyle dalgalı dalgalı
Öyle aralıksız
Dalgalar yutar beni
Olurum alabora
Diye, demir atamıyorum koylarına

Derin derin bakma bana
Kaçamak kaçamak olsun bakışların
Bir çırpıda yakma beni
Serin serin olsun yakışların
Şarabın tadına bakar gibi
Küçük küçük yudumlarla

Bir yıldız kaysın gözlerinden
Bir yunus takılsın gök kuşağına
Alsın beni de, süzülelim bulutlara
Gitsin gittiği yere kadar
Yelken açalım gözlerinin büyüüne
Vuralım diplere, tâ derinlere
Ben kürek çekerim yalnızlığa
Takadım kalmadığı yerde
Severek batarım gücümün bittiği yerde
Yeterki keşfedeyim aşkı mavi mavi
Gök gök, o deniz gözlerinde

Çeşme,07-07-2003
Kuşadası,17-07-2003

Ensar Aktaş

Aşk Mevsimi

Bir boşluğun yokuşunda hüzünlerle yarışırken
Ne sevdalar bitiyordu ben seninle tanışırken
Güneş şimdi yeni aşklarla doğuyor ufuklarda
Mevsimler bahara takılıyor yıllar bir bir aşınırken

Bulutlar ağlamıyor artık, yağmurlar sevgiyle yağıyor
Çiçekler solmuyor artık, içimizde kırmızı güller açıyor
Kara sevdalar tutunamaz buralarda, platonik aşklar
Doya doya yaşanıyor artık, masmavi renkli aşklar

Mevsimler hep aşk mevsimi, gerçek aşksa yaşanan
Esmezse hazan rüzgarları, sonumuz olmazsa hüsrân

Woerden,31-03-2003

Ensar Aktaş

Aşk Ötesi Bir Duygu Benimkisi

(Biricik eşim Gönül'e...)

Papatya falları açıp durma
Seni hâlâ seviyormuyum sevmiyormuyum diye
Ne o masum papatya yaprağı ölçebilir
Ne de bir dudağı yerde bir dudağı gökte
Cadı kazanı kaynatan falcı kadınlar bilebilir
Sana olan aşkımın mahiyetini

Bana sorarsan kalbinin sesini dinle
Sen ne kadar seviyorsan beni
Binle çarp, milyonla çarp, hatta inanma!
Matematik aciz kalır, hesap tutmazsa, şaşma!
Kendinle çarp beni, yüreğinle
Harmanla, çalkala, tart beni
Yayı yayar gibi yay sevgimi
Ama ne o mis gibi tere yağında ara
Ne de buz gibi köpüklü ayranında
Aşkımın sırrını, esrarını

O, Afyon kaymağından daha tatlı
Annelerin sütünden daha yüce, daha faydalı
Belki dillere destan, çocuklara masal olmadı
Cilt cilt romanlar yazılmadı
Ama şuna inanki;
Ne Mecnun benden çok sevdi Leyla'sını
Ne Ferhat ne Kamber ne de diğerleri

Evet, bir hayli zaman geçti aradan
Belki saçlarımın rengini aldı götürdü yıllar
Belki dünya görüşümü,
Yüzümdeki çocuksu tebessümü,
Belki aşkın rengini sildi süpürdü yağmurlar
Ama kalbimde ilk günki gibi saklı duruyor özü
Ne fırtınalar söndürebilir o közü
Ne de ecelin soğuk yüzü

Ne dağ delenler tanıdı böyle bir aşkı
Ne de kardelenler
Ne gözler görebildi böyle bir aşkı
Ne de gönüller

Gel, sen kahve falından da vazgeç
Diğerlerinden de...
Yüreğinin sesini dinle
Rüyalarını hayra yor
Ölümü gör, beni dinle
Sesimi berrak berrak akarsulardan duy
Elini göğsüne koy
Vicdanının sesini dinle
O da yetmezse
Dağlara, taşlara, kuşlara sor

Ben seni Ağustos'ta kar
Dağların ötesinde, çöllerdeki yar gibi
Bir bildircinin yumurtasındaki zar gibi sevdim
İlk gün ne kadar sevdiysem
Şimdi de o kadar çok seviyorum

Ben seni Ay kadar, yıldızlar kadar, güneş kadar
Din kadar, iman kadar, ezan kadar
Nehir kadar, şiir kadar, eş kadar
Aşk kadar, meşk kadar çok seviyorum

Yetmiyor işte anlatmaya kelimeler
Mısralar yetmiyor işte, dizeler
Dönüyor işte dilim bülbül kadar
Seviyorum işte hava kadar, su kadar, gül kadar
Ekmek kadar, aş kadar
Toprak kadar, yağmur kadar, göl kadar
Yanağındaki al, gözlerindeki umut kadar
Gümüş kadar, altın kadar, yakut kadar
Dünya kadar çok seviyorum seni

Cennet'te akan kevser gibi eşsizsin benim için
Sen gönül perisi, sen sevda prensesimsin
Gözlerin inci tanesi, sözlerin aşkın sonesi
Seviyorum hâlâ seni sevgi ötesi, aşk ötesi

Yeşilkavak,01-08-2003

Ensar Aktaş

Aşka Kurşun Sıkacağım

Bu sabah bile bile ters yanımdan kalktım
Çünkü bugün benim başkaldırı günüm
Hayatımda ilk defa asi olacağım
Çözülecek kördüğüm...

Bütün gece düşündüm durdum,
Bir sağa, bir sola döndüm...
Başımı duvarlara vurdum,
Bir daha düşündüm...
Bir düşündüm, bin kudurdum...
Kafamın içinde akrepler gezinir oldu
Beynimi yıkadı durdu zifiri karanlıklar
Gözlerime perde çekti katran rengi anılar
Cahil fikirlere yenik düştüm,
Düşüncelerim zehirlendi anacığım...
Bugün aşka kurşun sıkacağım.

Şebep mi?
Öylesine desem... şaşırırsın tabiki.
Aşk sana beni verdi
Peki, bana ne verdi?
O'na el verdi, bana sırt döndü,
Ele gül verdi, bana diken,
Herkesi mutlu etti, bana öl dedi.
Yok öyle yağma! ..
Yaşamak için öldüreceğim
Gözümü bile kırpmadan çekeceğim tetiği
Canına meydan okuyacağım,
Ruhuna yasin...
Bugün aşka kurşun sıkacağım.

Eskiden hep üç elma düşerdi gökten
Bu kez üç mermi düştü
Biri bana, biri O'na, biri de aşka...

Rotterdam,24-01-2003
Woerden,11-08-2003

Ensar Aktaş

Aşkın Gizem Surları

Ne sandığın gibi deliyim ben, ne de serseriyim
Aşkın kuralı böyle, bıraktım kendimi gözlerinden içeri
Yüreğine doğru, tepetaklak yeniş aşağı
Başka bir yolu yok gönül kalesini içten fethetmenin
Tek basamak çıkılmıyor yukarı mutluluk, beş düşmeden aşağı
Yıkılmıyor aşkın gizem surları, elden bırakmazsan akli, mantığı

Gouda,24.07.2002

Ensar Aktaş

Aşkın Hammaddesi

Sende dibine dalınmayı bekleyen okyanus mavisi mahrur gözler
Yüzünde mutluluğu simgeleyen gülkurusu sımsıcak gülüşler
Bende gülüşüne aldanıp gözlerine dalmaya davet bekleyen
Karşıkoyulmaz çılgın arzular, delidolu mağrur istekler, hevesler
Daha ne bekliyorsun, aşkın hammeddesi bu, hazır işte
Hadi artık, hadi gönder bir kıvılcım kalbime de, bu aşkı ateşle

Gouda,23.07.2002

Ensar Aktaş

Aşkın Kül Kokusu

Odanın duvarlarına düşmüş gölgesi dün gece burada yaşanan gizli aşkın
Bir gecelik aşk mıydı bu yoksa yaz aşkı mı, anlamadı yüreğim hâlâ şaşkın
Vazo da solgun duruyor sana verdiğim, o kırmızı gül, o aşkın sihirli tortusu
Gül kokusu değil artık üzerindeki, bir gece de solmuş bu aşkın kül kokusu

Rotterdam,19.08.2002

Ensar Aktaş

Aşkın Ölüm Orucu

Ey canım gözbebekleri türkuvaz renkli güzel
Bakışın güneşten sıcak, yüzün aydan parlak, bembeyaz
Yüreğin henüz bakire, deymemiş yabancı bir el
Gamzen gül açmış, dudağın kiraz, gülüşünse yaz
Eskiden çıksaydın karşıma, aşık olurdum ben sana biraz
Sırılsıklam, körkütük, deli dolu bir yıldırım aşkıyla en az
Çünkü ben aşk için yaratılmışım, hep aşk için yaşamışım
Lakin nerede o eski aşklar, hani nerede o eski haz
Önce aşk denilen şey kendini yıprattı, kirletip eskiltti
Sonra aşkım kendisini de beni de aldattı, çekip gitti
Şimdi ben kırkbin kere tövbeliyim, yeminli, temkinliyim
Aşkın ölüm orucundayım ve bir gün bu yolda öleceğim
Bambaşka, çok farklı bir aşkla Tanrı'ya döneceğim

Rotterdam,22.07.2002

Ensar Aktaş

Aşksızlıktan

Gönlümün boşluğundan yakınıyordum
Mutsuzluğum aşksızlıktan zannediyordum
Neden benim de bir sevgilim olmasın diyordum
Öyle bir aşka düştüm ki bin pişman oldum

Rotterdam,10.04.1990

Ensar Aktaş

Ateş Böceği Yıldız

Bir yıldız kaydı gökyüzünden
Kuyruğu gözlerime takılı kaldı
Bir dilek tuttum içimden
Ateş böceği zıpladı
Çekirge gibi aniden
Bu ilk, belki de son zıplayışıydı
Ne olduğunu bile bilmeden

Yıldız denize düştü
Deniz dalgalandı
Ateş böceği havada asılı kaldı
Yıldızlar tamamlandı
Dileğim tuttu işte
Denizden sen çıktın,
Hasretinse yüreğimden
Aşk bizi sardı yeniden

Kuşadası,18-07-2003

Ensar Aktaş

Ayna Tut

Bir ayna tut kalbine
Tutta gör bak
Aşk mı, sevgi mi
Yoksa nefret mi, kin mi
Bu seninki

Bir ayna tut gözlerine
Tutta gör bak
Ela mı, kahverengi mi
Yoksa yağmaya susayan
Ağlamaklı bulutlar gibi mi
Gözlerine yansıyan
Gözlerimin rengi

Rotterdam,23.04.2002

Ensar Aktaş

Ayrılık Treni (Gurbet)

(Bu şiir 60'lı yıllarda çalışmak için Avrupa'ya gelen ilk kuşak işçilerimiz, babalarımıza atfen yazılmıştır.)

Biraz sonra kalkacak ayrılık treni
Bağışlamaz ayıracak iki candan seveni
Götürecek uzaklara, tanıtacak gurbet elleri
Bilmem kaç yıl göremeyeceğim nazlı yari

Son bir kez sarılıyorum sevdiğime sımsıkı
Hissediyorum kalbinin delice çırpınışını
Salıvermemek için zor tutuyorum gözyaşımı
Bizi bu hallere koyan kader mi yoksa para mı

Öpüyorum son bir kez elma yanaktan doya doya
Kokluyorum yarin ılık nefesini doya doya
Daha şimdiden hüzün çöktü, sonu hayrola
Biliyorum ela gözler dolacak yaşla, ama ne fayda

Son kez tutuyorum yarin yumuşacık ellerini
Son kez okşuyorum saçlarını, öpüyorum gözlerini
Son kez duyuyorum o ahenkli, tatlı sözlerini
Biniyorum trene, bir haykırış dillerde; unutma beni

Tren çalışıyor, kapıları tamamen kapandı
Açıyorum camı son bir kez göreyim diye yari
Bir anons duyuyorum, gelmiş hareket vakti
Yıllarca gitmez hayalimden yarimin şu son hali

Çöküp sızmışım koltuğun bir köşesinde
Dalmışım sevgi dolu güzel hayallere
Gözyaşlarım sel olmuş, vagon dönmüş denize
Nasıldım, ne oldum, Allah acısın hepimize

Sevenlerin kaderi mi bu bilmem ama
Bu bir suçumuzun cezasımı yoksa
Ne olursa olsun ayrılık çok mu çok zor
Kimseye göstermesin diye yalvarırım Allah'a

Gözlerimi açtığımda baktım gelmişiz gurbete
Kimi bagajının, kimi yoldaşının peşinde
Ben sanki ölü gibi donup kaldım yerimde
Ahh, ah bir kavuşabilsem tekrar nazlı yarime

Boynum bükük, gözlerim yaşlı indim trenden
Kimi bir öpücük bekliyor sevdiğinden
Kimisi coşuyor kavuşmanın sevincinden
Ağlıyorum benim kimsem yok, dahi bir bekleyen

Götürdüler beni تنها bir sokakta bir köhne eve
Tanıştırdılar orada kalan bir kaç genç ile
Dediler bu gece yatın yarın başlayacaksınız işe
Anladımki daha şimdiden rahat huzur yok bize

O gece hep düşünüp durdum, uyku girmedi gözüme
Sabaha doğru dalmışım gözlerim yaşlı bir halde
Beni uyandırdılar, ağlama dediler be arkadaş
Teselli ettiler, geçer ilk gün biz de ağlamıştık diye

Sabah erkenden kalktık, varıp başladık işe
Üstelik en ağır en pis işleri verdiler bize
Zaten bütün talihsizler düşmüş gurbet ellere
Vazgeçilmez girmişiz bir kere biz bu işlere

Günler böyle devam edip giderken
Aylar yaşanmadan çekip giderken
Kimbilir dünyada nice mutlu insan varken
Biz her gün kahrolup ölüyoruz yaşarken

Söylenirim bazen hapishane burdan iyidir diye
Hiç olmazsa gelirdi sevdiklerim görüş gününde
Zaten bu gurbetin hapishaneden farkı ne
İşi işkence, evi bahçesi, hasret ise zindanı

Dil bile bilmezsin derdini anlatasın doktor beye
Zaten sırt dönüyorlar, bakmıyorlar yabancı diye
Bir esir bir köle gibi çalıştırıyorlar bizi ölesiye
Kimsen yok dertleşecek, ağlarsın gözyaşın bitesiyse

Bayram olur ana baba yokki ellerini öpesin
Sevdiğin yanında yokki sarılıp sevesin
Çocuk çocuk ta yokki göz öpüp harçlık veresin
Bayramlardan daha çok ecelini istersin

Kime dert yanayım kime isyan edeyim
Seveni sevenden, dostu dosttan ayıran
Ana, baba, evlatı birbirinden koparan
Bizi ayıran şu kara tren mi devrilsin diyeyim

Sanırım bütün gurbetçiler hep benim gibi
Kimi yardan, kimi sıla, vatandan ayrı
Kimi anne, baba, kardeş kimi yuvadan ayrı
Bence gurbetçilerin hepsinin bahtı karalı

Hatırlarım bazen eski anıları, maziyi
Daha nişanlıyken asker ocağında geçen günleri
Yine de çekmemiştim bunca özlemi
Kimbilir ağlamaktan kan dolmuştur yarin gözleri

Gurbet öyle acıki giden geri gelmiyor merhum gibi
Gurbet öyle bir çukurki düşen çıkamıyor mezar gibi
Yollar öyle çok ırakki bitmek bilmiyor dünya gibi
Hasret öyle zorki yiyip bitiriyor insanı canavar gibi

Yaşanmaz bu gurbette eğer ağlamakta olmasa

Gelir bir mektup ayda, bir kart bayramlarda
Bazen sevinç bazen de hüznün dolu satırlarda
Daha zarfı açmadan ağlıyorsun, ağlada ağla

Eskiden istemezdim bir gün bitip diğeri gelse
Bilmiyorum dünyamı yoksa benmi döndüm tersine
Şimdi yalvarıyorum Allah'a günler çabuk geçsin diye
Nazlı yare kavuşmak için razıyım şimdi herşeye

Yine bir gün döndüğümde işten eve
Arkadaş derhal istedi benden müjde
Sevinçten kendimi attım yerden yerlere
Çünkü gurbetten kurtulmayı almıştım göze

Bir kızım olmuş yolladılar resmini bana
Gözlerim doldu bakarken o şirin yavruya
Hadi bizim suçumuz olsun candan sevmek
Peki bu yavrunun suçu ne, dünyaya mı gelmek

Ben okumam gerekirdi kulağına ezanı
Affet Allah'ım affet benim günahlarımı
Sende görüyorsun Tanrım neler çektiğimi
Ah zalim gurbet ayırmasan olmazmı sevenleri

Bazen yinede kendi halime şükrediyorum
Çünkü burada yabancılarla evlenenleri görüyorum
Doğan çocuklarının hallerini biliyorum
Kendimden daha çok onlara üzülüyorum

Kim olduğunu, nerde doğduğunu unutuyor bazıları
Kalmıyor şu Avrupalılardan farkları
Elleriyle değiştiriyor cehennemle dünyayı
Birde bu acı gerçekler yakıyor beni, çok acı

Bir gün yeter dedim, bırakın da gidelim izine
Korkmayın kaçmayız, alıştık biz bu cehenneme
Artıyor hasreti yurdumuzun günden güne
Yetmiyor mu gençliğimizi feda ettiğimiz size

Dayanamadım atladım trene gitmek için izine
Binbir zorluklarla vardım güzel köyüme
Görse bir eski dostum beni tanımaz bile
Çünkü saçlarım ağardı, veda ettim gençliğe

Görünce yarım beni sevinçten düşüp bayıldı
Değdirince elimi tenine, yeniden ayıldı
Bitanem, canım diyerek sıkı sıkı sarıldı
Tutamayıp kendisini için için ağladı

Kızım büyümüş girmiş onbir yaşına
Yıllarca babasını sorup durmuş anasına
Yazıkki gördüğünde beni kim diye sordu

Sarılıp öptü beni duyunca babası olduğumu

Bak sevdiğim döndüğüme çok sevinçlisin
Bilmiyorsun bu izin değil, birkaç gün izin
Ağlama birtanem kaderimizdir bu bizim
Ömür boyu sürecektir bir derdimiz bu bizim

Aslında gurbeti şiirler değil, romanlar bile anlatamaz
Okuduğunuz bu uzun şiir birkaç olayın anısı
Bir gün değil bir ömür böyle yaşar gurbetçiler
Bunu yaşamayanlar beni asla anlayamaz

Sanmayinki bu öykü burada bitip gidiyor
Gülmeyi bekledikçe yüzümüz hiç gülmüyor
Günler acılarla geçiyor, lakin ömür de bitiyor
Gurbette ölen birine mezar bile bulunmuyor

Tanrım gurbette muhtaç etme sen hiç kimseyi
Sen büyüksün hasrete düşürme hiç kimseleri
Ayırma sen nolur birbirini çok sevenleri
Gurbeti, hasreti yok et, mesut et seni bileni

Hep ben anlattım derdimi, ağrıttım başınızı
Sağolun yinede dinlediniz bu gurbetçi arkadaşınızı
Biraz da siz anlatsanız büyük aşklarınızı
Ensar'ım, ağlamayı çok severim akıtarak gözyaşımı

Rotterdam,24.10.1986

Ensar Aktaş

Ayrılık Vakti

Bana gitmekten bahsedip durma
Sen beni asla bırakamazsın
Çünkü ben seni çok seviyorum
Ama kalmadıysa ayrılıktan başka
Paylaşacak hiçbir şeyin benimle
Sana illede kal diyemem
Hatta hiç durma hemen şimdi git
Topla tasını tarağını bana hiçbir şey bırakma
Ne bir anını bırak anı defterimde
Nede kokunu bırak gönül bahçemde
Parmak izlerinde kalmasın tenimde
Ne var ne yoksa seninle paylaştığımız
Hatta paylaşma ihtimalimiz dahilinde
Herşeyi al, alda öyle git

Bu aşk öyküsü hiç bitmez sanıyordum
Çünkü biz seninle gün oldu bir dilim ekmeği paylaştık
Bir soluk nefesi birlikte aldık
Bedenlerimiz ayırdı belki ama
Kalplerimizde aynı aşkı, aynı heyecanı taşıdık
Beraber güldük, beraber ağladık
Beraber coştuk, beraber durulduk
Lakin anladımki şu hayat denen tiyatrodan
Sonu olmayan hiçbir şey yokmuş
Her bölümün sonunda mutlaka perde iniyormuş
Eğer şimdi vakit ayrılık vaktiyse
Ve saat gitmeyi vuruyorsa eğer
Seni zorla tutamam
Sana kal diye de yalvaramam
Ama gideceksen hemen şimdi git
Ve giderken herşeyi yanına alda öyle git
Güneşi alda git yıldızlar gözyaşım olsun
Çiçekleri koparda git kuru dalları bana kalsın
Canımı da al istersen bırak beni kara topraklar sarsın
Al götür, herşeyimi alda öyle git
Kısa gün kârı der, saklarsın
Yarım kalmış aşk masallarının satır aralarında
Ve soğuk gecelerin ortasında uykusuz kaldığında
Şu sözümü hatırlarsın
Çünkü ben sana hiç yalan söylemedim
Sana söylediğim ilk ve tek yalan
'Bana gitmekten bahsedip durma
Sen beni asla bırakamazsın
Çünkü ben seni çok seviyorum' du

Rotterdam,12.11.2002

Ensar Aktaş

Ayrılık Yıldönümü

Bugün ben çok kötüyüm
Çünkü bugün ayrılığımızın birinci yıldönümünü kutluyorum
Ne ilaçlar meze oluyor kadehime
Ne de kadehler derman oluyor derdime

Ve yarın bugünden daha kötü olacağım
Çünkü yarın ayrılığımızın ikinci yıldönümünü kutlayacağım
Günler yıl oldu geçmek bilmiyor
Yıllar ne seni getiriyor ne de sevgimi bitiriyor

Ve hergün bir öncekinden çok daha kötü olacağım
Çünkü her gün ayrılık yıldönümümüzü kutlayıp ağlayacağım

Rotterdam,29.09.2002

Ensar Aktaş

Ayrılıktesi

Bugün yine günlerden pazar
Saat gibi çalışıyor şu ayrılıklar
Yine durmaz, içim sızlar
Yaralarım yeniden azar
Kalbim yanar, kanar, kanağlar
Düşün artık takvimden yapraklar
Gelsin artık ayrılıktesi
İlacım olsun yine onun sesi

Rotterdam,28.04.2002

Ensar Aktaş

Azrail'le Gözgöze

Bu kaçınıcı karşılaşmamız seninle, bilmiyorum
Ama bu kez senden hiç korkmuyorum
Çünkü artık senin yoklamalarına alıştım
Meğer insanların korktuğu sen değilmişsin
Ölümün ta kendisiymiş, bunu anladım
Sende bir emir kulusun
Elçiye zeval olmazmış, ne duruyorsun?
Hadi sen bir başarının daha zevkini yaşa
Bense artık kalayım sonumla başbaşa
Çıkayım artık kaçınılmaz yolculuğa
Uzun... meçhul... soğuk yolculuğa...

Hatırlıyor musun? ...
Önceleri hep dar anlarımda çıkardın karşıma
Ya bir yığın hurda arabanın arasında sıkışıp kalmışken
Ya ciğeri beş para etmezlerin namlusu üzerime doğrulmuşken
Ya hayata küsmüş, terkedilmiş, üzgün bir anımda
Bir uçurumun kenarından aşağıya bakarken
Ya da yeri ve zamanı senin seçtiğin bir anda
Hep ani sürprizler yapardın bana...

Bugün sürpriz yapma sırası bende
İşte bu kez ben çıktım senin karşına
Korkmuyorum artık ne senden, ne ölümden, ne de unutulmaktan
İyi hazırladım kendimi, hazırlıklıyım bu ana
Göreceğimi gördüm, dersimi aldım hayattan
Çekirge bir sıçrar, iki sıçrar, boyunun ölçüsünü almış sonunda
Al işte mezura, işte boyum... Al işte ruhum...
Ha bugün ha yarın, ne farkeder
Nasılsa senin değil mi son soluğum...

Woerden, 16-05-2003
Wörgl, 05-07-2003

Ensar Aktaş

Babam

(Babama ithaf ediyorum)

Ba-ba

Topu topu iki harften oluşan iki minnacık hece
Söylemesi ne kadar kolay aslında
Ama bunu sana pek fazla söylemedim biliyorum
Bunu kasıtlı yaptığımı da
Şimdi, yıllar sonra itiraf ediyorum
Çünkü sana en çok baba demek ihtiyacı duyduğum
Çocukluğumda, o sensiz yıllarda
Sen, kendince haklı bahanelerle kendini gurbet ellere atmıştın ya
Hem anlayamamıştım bunu hem de sana hiç yakıştıramamıştım
O zamanlar çehreni ancak fotoğraflardan tanırdım
Kaşımı, gözümü, huyumu sana benzetmelerine bile kızardım
Ve yılda bir kere ya görürdüm ya göremezdim yüzünü
İzine gelişine bile sevinemezdim
Sevinmek istemezdim...
Çocukluk işte, baba sevgisini bilemezdim
Bilmesine herkesten daha iyi bilirdim de
İnadına, göstermesini beceremezdim
Ve intikam alırdım aklım sıra
Senden, seni bizden koparan yollardan
Uykusuz gecelerden, geçmek bilmeyen yıllardan
Babasıyla futbol maçı yapan çocuklardan
Dağlardan, taşlardan, ayaklarına değen gurbet topraklarından
Uzak uzak diyarlardan intikam alırdım işte...

Özrü kabahatinden büyük derler ya
İşte sen de öylesine özür diledin bir nevi
Gurbeti itip elinin tersiyle geri dönmek yerine sılaya
Bizleri de gurbetçi ettin, kendin gibi
Çocuk yaşlarda, yaban ellerinde
Sana kavuştuğumuza sevinemedik bile
Memleketin tozundan toprağından uzaklarda
Eşin, dostun hasretiyle içimiz yanıp kavrulurken
Gençliğimiz, hayallerimiz sigara dumanı gibi savrulurken
Biz de kavrulup, savrulduk bir yerlere
Değer miydi bir lokma ekmek için buna?
Taş yerinde ağırılmış, baba
Biz bir dilim kuru ekmeği, bir acı soğanı
Sıkıp sıkıp kara taşlardan bile çıkartırdık
Ama el ele, omuz omuza, birlikte...

Ah yıllar ah, beni de baba yaptılar işte
Ama ben senin yaptığını yapmadım çocuklarıma
Babasız bırakmadım onları bir gece bile
Bırakıp da gitmedim ne idüğü belirsiz gurbet ele
Derler ya; "Vatan, doğduğun yer değil,
Doyduğun yerdir" diye
Yalan, külliyan yalan, vallahi yalan babacığım
Vatan özlemini gidermiyor karın tokluğu
Hiçbir varlık doldurmuyor o boşluğu

Doldurmuyor, olmuyor be babacığım
Gurbet vatan olmuyor işte...

Ah babacığım ah, farkında mısın?
Küçükken bilinçaltında düşman ilan ettiğim
O kuru, o anlamsız, o yavan, o bana yabancı sözcüğü
Şimdilerde öylesine benimsemişim ki
Ballandıra ballandıra söylüyorum şimdi
Bak dilimden düşmüyor artık;
"Baba, babam, babacığım" diye haykırıyorum
Çünkü sen haklıydın, hem de çok haklı
Bizim için kendini feda ettin
Bizim için gurbeti vatan yaptın
Bizim için harcadın varını yoğunu
Canını dişine takıp bizim için çalışıp çabaladın
Ne babanın cenazesine yetişebildin, nede ananın
Ne diğer akrabalarının, ne de arkadaşlarının
Hayatları boyunca hep tuttun ellerinden
Ama son nefeslerinde yanlarında olamadın
Geceni gündüzüne katıp bizim için çalıştın
Bizim için ağız kokusunu çektiğin yabancı
Bizim için yaşadın, bizim için ağladın gizli gizli, için için
Bizim için babacığım, bizim için
Şimdi ben özür diliyorum, senden esirgediğim için
Yıllarca o iki hecelik gizemli kelimeyi
Şimdi haykırıyorum gece gündüz; "Affet beni!
Baba, babam, babacığım, affet! " diye
Yüz kere, bin kere, milyon kere...

Şimdi bir hastane odasında yalnız bırakıldın sanma
Her an seninleyim, her saniye; kanımla, canımla, dualarımla
Bir ayak parmağı seni yollardan alıkoyar sanma
Sokaklar, kaldırımlar istirahatata çekildiler
Muhteşem dönüşüne, gümbür gümbür, ihtişamlı gelişine hazırlanıyorlar
Elimden gelse, elimden gelse çıkarıp vereceğim, bütün parmaklarım senin
Senin olsun canım, kanım, her şeyim
Korkarım ayak uyduramaz senin performansına benim ayaklarım
Sen bir eksik parmakla bile geride bırakırsın beni
Sen Allah'ın iyi kulusun, bunu sen de biliyorsun
Bunlar birer, küçük sınav, birer imtihan
Daha kötüsünden esirgesin yaradan
Aklın dışarıda kalmasın sakın
Bütün caddeler senin, ha bugün ha yarın
Şen daha uzun yıllar koşacaksın, koşacaksın mert yüreğinin peşinden
Ömrünce bir karıncayı bile incitmemiş olmanın huzuruyla, şevkiyle
Sen daha ne engeller aşıp ne dağlar devireceksin
Ne yetimler sevindireceksin
Yine gıpta ile bakacak ardından sevdiklerin
Yine varlığının güvencesiyle gülecek anacığım
Seninle gurur, soyadımla onur duyuyorum, hep duyacağım
Seni çok, çok seviyorum babacığım
Bak işte küçüklüğümdeki suskunluğuma inat, cimriliğime inat

Düşmanlığıma inat bağıma basıyorum
İçten, yürekten, binlerce kez haykırıyorum;
Ba-ba, baba, babam, babacığım.

Rotterdam, 08-08-2003 / 25-10-2003

* Bu şiiri babamın vefatından bir süre önce rahatsız olduğu esnada yazmıştım. Kendisinin aşırı duygusallığını göz önünde bulundurarak çok yorulacağını düşündüğümden okutmak için iyileşmesini bekliyordum ama kısmet değilmiş. Ruhu şad olsun!

Ensar Aktaş

Babamın Bayramı

(Babamın ardından...)

Canım babacığım,
Bayrama henüz birbuçuk gün var
Ve sen şimdi kutlamayı tercih ediyorsun
Gözünü diktiğin sağ çarpraz köşede
Melekler var biliyorum
Alemi Berzah'taki yerini görüyorsun;
Susun, beni uyandırmayın rüyamdan, diyorsun
Herkes orada; Annem, babam, abim ve diğerleri
Benden önce davranan herkes orada, diyorsun
Onlara özlemini anlıyorum babacığım
Daha beş gün önce;
Allah'ım beni ya iyileştir,
Ya da annem gibi Kadir Gece'sinde yanına al, diyordun
Şimdi Kadir Gece'sinin üzerinden birbuçuk gün geçti
Seviniyoruz içten içe dua'n kabul olmadı diye
Ama sen kararlısın, yerini hazırlamışsın...
Bunu sırf bize yük olmamak için yapıyorsun biliyorum
Çünkü yaşamak herşeye rağmen güzel
Hele bir de kırk yıl boyunca aynı yastığa başkoyduğun
Seni canı gibi seven, 'meleğim' diye ağıtlar yakan bir eşin,
Yemeyip yedirdiğin, giymeyip giydirdiğin
Onlar için memleket hasretine gurbet tozu katıp çektin ciğerlerine
Hayatını adadığın, canından çok sevdiğin
Kendin gibi dürüst, helalinden yetiştirdiğin
Gözlerinin içine sevgiyle, gururla baktığın
Seni canları gibi seven üç oğlun ve biricik kızın
Ve onlardan ayırt etmediğin bir damat üç gelinin varsa
Ve torun sevdası bir başka diyerek kucağından bırakmadığın
Dualarını nenni yapıp büyüttüğün
Seni çok seven sekiz tane melek gibi torunun varsa
Ve bugün anladımki; akıl alamayacak kadar akraba,
Eş dost, kolu komşu, arkadaşların senden o bir melekti,
Evliyaydı diye bahsediyorlarsa
Yaşamak sevilmez mi babacığım?
Lakin sen ölmekten de hiç korkmadığını bugün kanıtladın işte
Çünkü kendini öyle bir hazırladınki ömrün boyunca
Ne bir karıncayı incittin, ne bir ah aldın
Ne de haram bir lokmaya el sürdün
İbadetlerini de fazlasıyla yaptın
Vefatın bizim için ne kadar kara bir bayramsa
Senin için o kadar gerçek, bayramların en güzeli bir bayram oldu
Güle güle karşıladın Azrail'i
O'da sana az torpil yapmadı hani
Bir yandan sana film izletir gibi Cennet'teki mekanını gösterdi
Öte yandan tereyağından kıl çeker gibi yaptı vazifesini
Yanı başında Yasin-i Şerif okuyan hocalar bile anlayamadılar
Son nefesini verişini...
Dudaklarında 'Allah Allah' nidalarını ıslatan iki damla su
Ve oh çeker gibi ciğerlerine çektiğin iki derin nefes oldu
Son nasibin aldığın bu dünyadan

Mavi gözlerindeki ışıltı ve yüzündeki nur
Işık tutacak bundan böyle karanlık dünyamıza
Toprağın bol, mekanın Cennet olsun babacığım...

[Evet, dostlarım. Maddi ve manevi bütün borçlarını ödeyip,
hemen hemen herkesle helallaşıp, Ramazan boyunca adına indirilen
Kuran-ı Kerim hatminin duasının yapıldığı anda, az önce yıkanmış, tertemiz bedeniyle,
dudağında Allah'ın adı, kulağında Kuran-ı Kerim ayetleri,
Nebiyül Ahir, Peygamberimizin yaşında (63) , Ramazan ayının 28'inde,
23 Kasım 2003 Pazar günü öğlen saat 12:00 de, canımız, babamız,
örnek insan Halil İbrahim Aktaş'ı misafir olduğu dünyadan gerçek dünyasına
uğurladık... Bayramın mübarek olsun babacığım!]

Rotterdam, 24-11-2003

Ensar Aktaş

Bağlar Gurbet El

Akşam olup güneş batınca
Hava kararıp ışıklar yanınca
Gece olup alem uykuya dalınca
Elimi kolumu bağlar gurbet el

Hiç kimseyle dertleşemem
Ne olur sonum hiç bilemem
Annemi babamı yıllardır göremem
Ağzımı gözümü bağlar gurbet el

Hayal etmek bile zor yurdumu
Karanlığa bağlamışım umudumu
Kim çözecek şu kördüğümü
Aklımı fikrimi bağlar gurbet el

Canımın kıymetini bilemiyorum
Artık hasretliğe dayanamıyorum
Cennet vatanıma dönemiyorum
Yolumu sonumu bağlar gurbet el

Rotterdam,06-01-1988

Ensar Aktaş

Baharlar Yaratıyorum Gönlümde

Hatırlıyor musun sana rastladığım o ilk geceyi
Sabah üçlere kadar süren ateşli sohbetlerimizi
Anlattıkların içimi gıdıklayıp hoplatırken yerinden
Kalbime düşürdüğün o dayanılmaz aşk ateşini

Hatırlıyor musun hani beni o ilk aradığın akşamı
İstasyon merdivenlerinden iniyorken heyecanla aşağı
Kalbim benden üç basamak önde inmeye başlamıştı
Ve ben ona yetişmek için koşuyordum peşinden

Hatırlıyor musun o ilk buluştuğumuz cumartesiye
İstasyon da bekliyordum, sense kaçırmıştın treni
Dayanamayıp hasretine çıkıp geldim de ayağına dek
Elini bile tutamadan kucaklayıp öptüğümü seni

Hatırlıyor musun o soğuk ellerini ilk tutuşumu
Serinlettiği halde beni, kalbimin yanıp tutuşuşunu
Dünyalar benimdi, sanki bir çocuk sevinmişti bu
Tombişim diye okşayıp tattırırken o ilk öpüşünü

Hatırlıyor musun o ilk veda sarılmalarını, öpüşlerini
Gözlerim dolu dolu oldu da bırakamadım ellerini
Nasıl da söküp yerinden götürdün kalbimin yarısını
Tesellimse bana bırakman oldu kendi kalbinin yarısını

Hatırlamak ne kelime, biliyorum hiç unutamadığımı
Heran her saniye beni düşünüp beni arzuladığımı
Bense heran seni yaşıyorum dolu dolu kalbimde
Ve baharlar yaratıp gönlümde sana koşuyorum düşlerimde

Rotterdam,17.02.2002

Ensar Aktaş

Bahtın Açık Olsun

Hiç kimseyi sevmedim seni sevdiğim kadar
Hiç kimseyi özlemedim seni özlediğim kadar
Hiç kimse yıkamadı beni bugüne kadar
Ama sen tüm dünyayı başıma yıktın
Beni enkaz altında bıraktın, kalbimi yaktın
Hiç pişman değilim seni sevdiğime yine de
Hiç ardına bakma, ama üzerimden geç gitte
Bir parça tozum buluşsun elbisene,
Bir damla kanım değsin tenine, gelsin seninle
Hadi durma beni unut, unuttur kalbine gitsin
Hadi güle güle yolun açık olsun, bahtın açık olsun

Rotterdam,10.08.2002

Ensar Aktaş

Balkan Güzeli Boyanna

Balkan güzeli Boyanna,
Eskiden hiç ayırtetmezdim
Yugoslav, Yunan, Bulgar, Türk diye
Hepsini birbirine benzetirdim
Lakin sen çıkınca karşıma
Çok ama çok yanıldığımı anladım
Eskiden de olmuştu Yugoslav sevgililerim
Ama sen onlardan çok farklısın

Gamzesi yanağında yarım ay gibi duran Boyanna,
Sen hiç benzemiyorsun bizim kızlara
Sana bir başka değmiş Balkan güneşinin sıcaklığı
Sana bir başka özenmiş sanki yaratırken Mevla
Gülüşündeki sıcaklık yetiyor buzdağlarını eritip yıkmaya
Salıyor insanı en güzel hülyalara, rüyalara
Gözlerindeki ışıltı ise yetiyor düşürmeye derin sevdalara

Ey güzeller güzeli Boyanna,
Sen sevince kaldırıyorsun bütün sınırları
Allah'ına kadar yaşıyor ve yaşatıyorsun aşkı
Ne kibir bilirsin, nede kaprisi, nazı
Çok kolaysın, iki etmiyorsun bir sözü
Ama ben zorların adamıyım, en zor olanı severim
Hep imkansız aşklar peşinden sürüklenir giderim
Belki de bu yüzden vazgeçemiyorum
Sana yeğliyorum bizim nazlımı nazlı,
Kaprslimi kaprisli, burnu havada Türk kızlarını
İnanki yoktur bir lafım, bir karezim sana
N'olur beni affet Boyanna

Gouda,25.07.2002

Ensar Aktaş

Bana Birşey Söyle

Bana birşey söyle
İstersen kız bağır 'Seni sevmiyorum' de
'Senden nefret ediyorum' de
Yeterki bana birşey söyle
Karanlıkta bırakma sevenlerin dünyasını aniden
Sen aç gözlerini doğ güneş gibi yeniden
Ben severek ölürüm senin yerine
Vazgeçmek pahasına senden ve sevginden
Yeterki aç gözlerini bana birşey söyle

Rotterdam,03.12.2002

Ensar Aktaş

Barış İstiyorum

Gezdim dünyayı karış karış
Kalmamış sevgi, kalmamış asayiş
Düşman olmuş herkes birbirlerine
Barış istiyorum ben barış

Asırlarca savaşır durdu insanoğlu
Ne gerçeği buldu, ne de doğru yolu
Birde çıkardılar şu uyduyu
Barış istiyorum ben barış

Bir tarafta ağlayıp inerken ağlar
Savunmaya harcanıyor milyarlar
Ne zaman akıllanacak şu insanlar
Barış istiyorum ben barış

İdareye kalkanlar var dünyayı
Dinlemeyin artık Amerika, Rusya'yı
Bu kalbimin insanlığa çağrısı
Barış istiyorum ben barış

Rotterdam,30-12-1989

Ensar Aktaş

Bebeğim

Bebeğim
Seni ben çok sevdim
Gönlümün beşiğinde
El bebek gül bebek büyütüp, besledim

Bebeğim
Sana ben gönlümü verdim
Kalbimi tertemiz aşkınla doldurdum
Adını sevda koydum, ezberledim

Bebeğim
Sende bana gönlünü versen
Bırakıp gelsen şu edayı, nazı
Şererdim bu canı yoluna gül gibi
İstersen toplayıp koklardın beni
İstersen çigneyip geçerdin kül gibi

Rotterdam,28-02-2003

Ensar Aktaş

Bekarlık Sultanlıkımış

Bekarlık sultanlıkımış, yalnızlık sihirbazlık
Geceleri doğuyor güneş, gündüzleri batıyor
Günler kısa kalmıyor artık, kırksekiz saat sürüyor
Emirler büyük yerden gelmiyor artık, benden çıkıyor
Bir bağıyorum sessizlik çöküyor
Bir susuyorum kulaklarım çınlıyor
Bir hokus pokus yapıyorum
Rüyalarım hatundan geçilmiyor

Rotterdam,25.08.2002

Ensar Aktaş

Ben Bittim

Mevsim bahardı
Kardelenler süslemişti karları
Rengarenk çiçekler açmıştı
Şenlendirmişti kuru dalları
Gözlerin değmişti gözlerime
Aşk düşmüştü küflenmiş yüreğime

Şimdi mevsim sonbahar
Başaklar boyun eğdi, sarardı
Bir bir düştü yapraklar
Güller yalnız bıraktı çalıları
Seni kopardı dalımdan ayrılıklar
Sen gittin, aşk bitti, ben bittim

Rotterdam,25.12.2002

Ensar Aktaş

Ben Bu Ayrılığa Nasıl Katlanacağım

Şarkıların güftesinde sen, bestesinde sen
Şiirlerin mısrasında sen, kafiyesinde sen
Ne yana dönsem, ne yana baksam sen
Gözlerimde hayalin, kulağımda senin sesin
Söyle ben bu ayrılığa nasıl katlanacağım

Kolumu kanadımı kırdın, benliğimi aldın
Ümitlerimi çaldın, dünyamı başıma yıktın
Kalbimi yaktın, beni çaresiz bıraktın
Bir tek şu canım kaldı, onu niye almadın
Söyle ben bu ayrılığa nasıl katlanacağım

Güneşimi söndürdün, beni karanlıkta bıraktın
Sevgimizi öldürdün, beni boşluklara attın
Canlı canlı gömdün, bana hiç mi acımadın
Dünyamı tersine döndürdün, inim inim ağlattın
Söyle ben bu ayrılığa nasıl katlanacağım

Ya çık gel yüzünü göster, yüzüm gülsün
Ya da son darbeyi de vur kanım dökülsün
Gülüştün Azrail'im, öpüştün son nefesim olsun
Bir yarım can bıraktın ardında, al o da feda olsun
Söyle ben bu ayrılığa nasıl katlanacağım

Rotterdam,10.08.2002

Ensar Aktaş

Ben Öldükten Sonra

Ben öldükten sonra
Eşime sorun beni
O ne derse doğrudur
En iyi o tanır beni

Bana sorarsanız, kısaca şudur;
Büyük hayalleri vardı
Hep hayal olarak kaldı
Şiirleri, kahvesi, sigarası
Bir de bilgisayarını vardı
Herkesi çok sevdiği halde
Kendi kendisiyle kavgalıydı

Rotterdam,07-06-2003

Ensar Aktaş

Ben Seni İstiyorum

Hasretin içimi yakıp kavurmuşsa ne çıkar
Bir damla yağmur suyu bile yeter de artar
Söndürür bu kor ateşleri içimde çiçekler açar
Ama boşver, yağmurları da, çiçekleri de istemem
Ben seni istiyorum, ben yalnız seni istiyorum

Bu yalnızlık acı sonum olmuşsa ne çıkar
Bir yudum sevgiyle bu kalp yeniden atar
Uzatır ömrümü tükenmez yaşanmakla yıllar
Ama boşver sevgileri de, yılları da istemem
Ben seni istiyorum, ben yalnız seni istiyorum

Yokluğunun gölgesi dünyamı karartmışsa ne çıkar
Bir sıcak bakış güneş gibi yeniden dünyama doğar
Her biri bir güneş olup saçlarıma düşer yıldızlar
Ama boşver güneşi de, yıldızları da istemem
Ben seni istiyorum, ben yalnız seni istiyorum

Rotterdam,14.12.2002

Ensar Aktaş

Ben Seni Nasıl Sevdim

Bu aşkta bir kusur, bir günah arayıp durma
Ben bütün hataları yerle bir ettim, günahları eledim
Ben seni kara kaşın, kara gözün için sevmedim
Ve herkesi büyüleyen güzel endamın için de sevmedim
Ben seni yüreğinde taşıdığın güzellikler için sevdim
Ve o yüreğini kendi yüreğime nakış gibi ince ince işledim
Ben seni samanyolunda birbirine kenetlenmiş yıldızlar gibi sevdim
Ve seni şimal yıldızı seçtim kendime etrafında pervane oldum
Ben seni tüm canlılara can veren hücrelerin her biri gibi sevdim
Ve seni gönül sarayımın gül kokulu bahçelerinde yeşerttim
Ben seni şelaleden çağlayan her damla su taneciği gibi sevdim
Ve gözyaşların sel olup akmasını diye, ben ağladım sabahlara dek senin yerine
Ben seni kızgın çöllerde bir damla suya hasret yürekler gibi sevdim
Ve ben hayat çölünün ortasında kavrulurken seni nisan yağmurlarına yeğledim
Ben seni dünyayı aydınlatan güneşin doğuşu gibi sevdim
Ve senin dünyanı hep aydınlık olsun diye, güneş olup tek senin üzerine doğdum
Ve ben seni kıldan ince, kılıçtan keskin sırat köprüsünden geçerken sevdim
Sen beni nasıl sevdin, yada nasıl sevmedin... bilmiyorum! ...

Rotterdam,15.11.2002

Ensar Aktaş

Ben Senin Mezarındayım

Beni kuru bir dal gibi yaktığın aşkın küllerinde arama
Ben senin ciğerlerine çektiğin sigaranın dumanındayım

Beni kayıp giden talihsiz kuyruklu yıldızlarda arama
Ben senin tuttuğun dileklerin satır başlarındayım

Beni mazide bırakılmış bir kaç hüzünlü anda arama
Ben senin unuttuğunu sandığın en güzel anılarındayım

Beni yırtık bir hatıra fotoğrafının parçalarında arama
Ben senin her gece gördüğün tozpembe rüyalarındayım

Beni en dokunaklı ayrılık şiirlerinin mısralarında arama
Ben senin okuduğun aşk romanlarının her satırındayım

Beni sararıp solmuş bir hüzün çiçeğinin dallarında arama
Ben senin kokladığın her kırmızı gülün yaprağındayım

Beni kaderin cilvesini, feleğin sillesini yemiş sahte aşklarda arama
Ben senin kalbine ellerinle kazıdığın, gözlerinle suladığın mezarındayım

Rotterdam,01.09.2002

Ensar Aktaş

Ben Yalnızlığı Seçtim

Ben bu yalnızlığı sana yakın olmak için seçtim
Herşeyi göze aldım, herşeyden vazgeçtim
Şimdi anladım ki aradığım sen de değilmişsin
Yalnızlıkmiş aradığım, yalnızlıkmiş meğer eşim
Şimdi senden de vazgeçtim, sevginden de
Şefkatini de istemem, ben yalnızlığı seçtim

Rotterdam,17.08.2002

Ensar Aktaş

Beni Arayacaksın Günün Birinde

Düşeceksin sende günün birinde
Kalacak tuttuğun dallar elinde
Kararacak dünyanın güzel gözünde
Beni arayacaksın bir ışık gibi
Beni arayacaksın günün birinde

Teselli edecek kimsen olmayacak
Yol gösterecek birisi kalmayacak
Başın dertten hiç kurtulmayacak
Beni arayacaksın bir rehber gibi
Beni arayacaksın günün birinde

Çıkıp gelsem belki de kovacaksın
İçine bin türlü şüphe sokacaksın
Pişman olup ardından koşacaksın
Beni arayacaksın bir çare gibi
Beni arayacaksın günün birinde

Giderek kinin artacak senin yıllara
Ümitle bakacaksın bomboş yollara
Belki de ben ölüp gittikten sonra
Beni arayacaksın bin pişman gibi
Beni arayacaksın günün birinde

Rotterdam,28.07.1989

Ensar Aktaş

Beni Benimle Aldat

Ayrıntıları bir kenara bırakta
Bana gerçekleri söyle
Beni hâlâ seviyor musun
Yada hiç sevdin mi
Resmimi eline alıpta
Hiç seni çok özledim dedin mi
Kırpiklerin ıslandı mı hiç

Benim kırpiklerim ıslanmıyor artık
Çünkü gözyaşlarım kurumakta
Beni hâlâ aldatıyor musun
Yine başkalarıyla seviştin mi
Yine başka adamlara sarılıpta
Aklına beni getirdin mi
Beni hep başkalarıyla aldattın ya
N'olurdu bir kere de benimle aldatsaydın

Rotterdam,25.08.2002

Ensar Aktaş

Beni Sevdiğini Biliyorum

Beni sevdiğini biliyorum
Üzmek istemediğini biliyorum
Çok özlediğini de biliyorum
Şende biliyorsun ki
Bunun için yaşıyorum
Sevgine layık olmak için varım
Sensizliğime tesellim sensin
Yoksa hasretine nasıl dayanabilirdim
Yokluğuna nasıl katlanabilirdi yüreğim

Rotterdam,16.08.1991

Ensar Aktaş

Beni Unutma

Serin bir akşam üstüydü
Gözlerinde iki damla yaş
Yere eğilmiş iki gamlı, iki yaşlı baş
Dudağında bir elveda sözcüğü
Hıçkırıklar arasında boğulup gidiyordu
Neydi bu kaçışın öyküsü
Neydi bu anlamsız telaş
Kulaklarımda bir garip sessizlik
Ellerimin içi terliyor, dizlerim titriyordu
Bu muydu kaderin sillesi
Bu muydu çaresizlik
Böyle mi bitecekti bu aşkın hikayesi
Daha filiz halindeyken ümitlerim
Henüz yeşermemişken
Kararıyordu işte gökyüzü ile birlikte
Soluyordu, bitiyordu...
Batıyordu işte güneşim
Sen gidiyordun, sevgin kalıyordu
Ben kalıyordum, yüreğim gidiyordu
Bitiyordu işte, bu şarkı da bitiyordu

Gelmedi içimden el sallamak
Mendil sallamak ardından
İki topuk sesiydi aklımda kalan
Birde hicaz-i lokomotif düdüğü
Hayallerimdi kaldırımlara yığılan
Ve koskoca yalan dünya başıma yıkılan

Ayrılık takvimini başlatıyordu
Gece karası bir lokomotifin düdüğü
Ben bitiyordum, kadere boyun eğerken
Sana veda ederken
Kader bile üzgündü
Bizi birbirimizden ayırırken
Alındı, hüznüydü

Gözlerinde doğan güneş yüreğimde batıyordu
Bir film şeridi gibi sıra sıra vagonlar
Bir bir gözlerimden geçip gidiyordu
Muratlarına ermiştir şimdi bizi ayıranlar
Bırak onlar bayram etsinler, aldırma
Başlamadan bitti desinler, inanma
Sen benim canımsın, kanımsın
Hep öyle kalacaksın, ben yaşadıkça
Bir bunu, birde beni sakın unutma
Yaşananlar unutulmada

Rotterdam,26-05-2003

Ensar Aktaş

Beni Unutmaya Çalışma Solgun Çiçeğim

Bırak, beni unutmaya çalışma solgun çiçeğim
Unutmaya çalıştıkça düşersin anıların girdabına
Hiç kolay değil, unutamazsın, bilirim
O anı senin, bu anı benim derken başlarsın pişmanlık duymaya
Bırak, beni unutmaya çalışma, durayım aklının bir kenarında
Korkma, aklını çelmem, ben eski ben değilim
Kalmadı o eski haylazlığımdan bir eser, ben çok değiştim
Bırak, beni unutmaya çalışma solgun çiçeğim
Sen önce kendini unutturmayı dene ki, ben seni unutabileyim

Rotterdam,29.08.2002

Ensar Aktaş

Benim Gecelerim

Sağ yanıma döndüğümde
Rüya da olsa, düş de
Sen varsın
O ılık nefesini hissediyorum
O yumuşacık teninin
Tenime değdiğini duyuyorum
İçim ürperiyor ama
Mutlu oluyorum
İşte benim gecelerim
Hep böyle
Sensiz, ama senle dolu

Sol yanıma döndüğümde
Yazıkki buğulu da olsa
Camdan içeri yansıyan
Sokak lambasının ışığı
Beni uyandırıyor
Sen kayboluyorsun
Yalnızlığımı farkediyorum
Seni özlüyorum
İşte benim gecelerim
Hep böyle
Sensiz, ama senle dolu

Bazen cama vuran
Yağmur damlacıklarının
Bazen de tavan arasında
Koşuşan fareciklerin
Ayak sesleriyle
Uyanıyorum
Kendimi avutabilmek için
Bizim şarkımızı dinliyorum
İşte benim gecelerim
Hep böyle
Sensiz, ama senle dolu

Kutubun ta merkezinde
Yaşıyorum sanki
Geceler uzuyor uzuyor
Aylarca sabah olmuyor
Sanki güneş doğmuyor
Dualar ediyorum
Sabah olması için
Şana koşabilmek için
İşte benim gecelerim
Hep böyle
Sensiz, ama senle dolu

Rotterdam,20.11.1991

Ensar Aktaş

Benimle Evlenir misin?

Boyun boyuma huyun huyuma uygun
Soyun soyuma suyun suyuma uygun
Gözlerim bakar sana, kalbim hep baygın
Vurgunum sana, benimle evlenir misin?

Ömürlerimizi birleştirelim gitsin
Bu ilişki mutluluklarla bitsin
Sevenler bizim gibi sevsin sevilsin
Aşığım sana, benimle evlenir misin?

Evlenirsek hiç ayrı kalmayız
İnan birbirimizi hiç kırmayız
Yaşımız geçse de biz genç kalırız
Vurgunum sana, benimle evlenir misin?

Adem ile Havva'dan kalmış miras
Sevmişiz mutlu olalım biraz
Kış gelmeden, bitmeden bu yaz
Aşığım sana, benimle evlenir misin?

Rotterdam,31.07.1989

Ensar Aktaş

Beşyüzüncü Şiir

Bu beşyüzüncü şiirim
Ve beşyüzikinci çocuğum
Gizem bir, Ethem iki
Toplam beşyüziki
Dile bile kolay değil tabi
Ama, hayatta yok başka
Bir dikili taşım, ağacım
Neyim var neyim yoksa
Bir eşim, birde çocuklarım

Rotterdam,10.08.2002

Ensar Aktaş

Bırak Kanasın

Kimler düşürdü seni böyle
Çıkamaz sevdaların kızgın çöllerine
Bir yudum sevgi var güğümümde
Al iç kana kana, yarasın

Beni de sen düşürmüştün böyle
Uçsuz bucaksız hasret denizlerine
Şimdi dinmeyen bir yarasın gönlümde
Bırak dokunma, bırak kanasın

Rotterdam,28.08.2002

Ensar Aktaş

Bırakın Ona Gideyim

Çok sevmiştik, inanmıştık birbirimize
Mutluluklar dolmuştu gönüllerimize
En zayıf yerimden vurdular beni
Vurdular, ayırdılar, kıydılar ikimize

Bırakın beni, bırakın ona gideyim
Onu çok üzdüm, ondan af dileyeyim
Bu vicdan azabı yaşatmaz beni
Ölmeden son bir kez onu göreyim

Rotterdam,11.05.1989

Ensar Aktaş

Bilemezdim

Seni severken
Seni öperken
Ayrılığın
Bu denli zor
Geleceğini bilemezdim

Çok uzaklarda
Sensiz kalınca
Hasretinin
Bu kadar çok
Koyacağını bilemezdim

Seni düşündükçe
Hayal ettikçe
Kalbimin
Böyle kor gibi
Yanacağını bilemezdim

Günler geçtikçe
Ömür bittikçe
Sabrımın
Tükenip böyle yok
Olacağını bilemezdim

Rotterdam,30-08-1991

Ensar Aktaş

Bir Ah Çeksem...

Bir ah çeksem bin dağ yıkılır da
Şu koca dünyanın dört bir yanında
Senin kılın bile kıpırdamaz mı, a canım
A hayırsız, a vefasız, a gönül sızım
Gönlümün başucuna adını yazdığım
Yüreğimin en ücra köşelerine kök saldı acılarım
Bu acıyı bir ah değil bin ah bile dindirmez bilir misin?

Bir ah çeksem kıyamet kopar da
Dünya alt üst olur, güneş tersinden doğar da
Senin inadin kırılmaz mı, a canım
A acımasız, a vicdansız, a kara yazım
Ömrümün her anını uğruna adadığım
Beynimin her hücresinde kol gezer anılarım
Bir ah değil bin ah çeksem affedip beni geri gelir misin?

Ah ulan ah! .. Ah anam ah! .. Ah aman ah! ..
Vah Ensar vah...

Rotterdam,29-05-2003

Ensar Aktaş

Bir ocuğun Masum Düşleri

(I)

Bir ocuğun masum düşleri
Yanağında yeşeren gülüşleri
Hiç getirebilir mi geri
Bir babanın kalp atışlarını
Yüreğinde yaşatmak neye yarar
Bir kerecik olsun yakalayamazsa
O babanın gururlu bakışlarını

Kıskanmak neye yarar yavrum
Babanı saran kara toprakları
Ölüm sadece basit bir kavram
Seni korur babanın kanatları

Bir ocuğun masum düşleri
İki damla yaşla yeşeriyor gülüşleri
Bir gamlı çınarın gölgesinde
Dokunuyor her gün babasının tenine
Semaya açılan minik elleri

(II)

Babasını sırtından vuran eller ise
Yakıyor kendi kahpe yüreklerini
Her dokunuşunda babasının ellerine
Kaçırıyor pervasızca gözlerini
Her bakışında babasının gözlerine

(III)

'Zulmü şakağından vuran mermi
Bir ocuğun masum düşleri (mi?) '

Rotterdam, 25.01.2004

Ensar Aktaş

Bir Deste Şiir

Gönlünü almak için ne yapmam lazım, söyle bilmeliyim
Sana yatlar, katlar, apartmanlar alamam, zengin değilim
Yollarına kırmızı güller de dökemem, ben aciz bir şairim
Gönlüm zengin benim, al sana bir deste şiir yazıp vereyim

Rotterdam,25.08.2002

Ensar Aktaş

Bir Gelsen

Her tarafım ateşler içinde
Yanıyorum sanki seni düşündükçe
Bir mucize olsa bir gelsen
İmkansız aşım bir gelsen
Söndürmek için değil
Aşkınla ateşleri körükleyip
Kalbimi yakıp kül etmek için
Bir gelsen, ah bir gelsen

Rotterdam,16.08.1991

Ensar Aktaş

Bir Gurbette Tam Kırk Yıl

Dile kolay tam kırk yıl
Kırık dökük, kırk yıllık yıl

Ağlattılar anamızı
Ağarttılar saçımızı
Büktüler belimizi
Yediler hakkımızı

Acımız içimizde
Sancımız dilimizde
Canımız dizimizde
Siktılar suyumuzu

Vatanda Alamancı
Alaman'da yabancı
Kim yolcu, kim hancı
Kim mefta, kim mezarıcı

Sürgünde sürgün
Hapiste mahpus
Öldünse öldün
Kaldınsa sürün

Hasretse hasret
Tüterse tütsün
Biraz daha sabret
Ocağın sönsün

Ne mantık kaldırır bunu, ne akıl
Kılı kırk yıldılar tam kırk yıl
Bir lokma uğruna evcil hayvanlar gibi
Taktılar boynumuza tasmağı velhasıl

Rotterdam,16-06-2003

Ensar Aktaş

Bir Gölüşünle

Bir gülüşünle binlerce çiçekler açıyor şu senle dolu seven gönlümde
Bir öpüşünle baharlar yaratıyorsun sonbaharlarımın uzun gecelerinde
Bir dokunuşunla kırılıyor zincirleri gönlümün, sökölüyor kalbimden prangalar
Bir kuş olup uçuyorum gökyüzünde, kayboluyorum ışıldayan gözbebeklerinde
Bir sözünle ümitler sarıyor heryanımı, kar gibi eriyor hüznler, karamsarlıklar
Bir gelişinle bitiyor bitmez tükenmez sandığım uzun yollar, şu ayrılıklar
Bütün dünyalar benim oluyor sarılışınla, bir bakışın, bir seslenişinle
Bir bilsen, ah bir bilsen, ne manalar gizli 'seni seviyorum' deyişinde

Rotterdam,21.03.2002

Ensar Aktaş

Bir Kuş Gibi

Bir kuş gibi besle sevgimi yufka yüreğinde
Kafesini geniş tut ki sıkışmasın serpildikçe
Sevginle besle sevgimi, mayası aşk olsun
Olur da bir gün salıverirsen eğer
İçinde ukde kalmasın, gözlerinde kin
Özgürce çırpısın kanatlarını, aşka çırpısın
Bir beyaz güvercin gibi barışa uçsun
Sevgiye, sevgiyle, sevgiliye...

Rotterdam,15-06-2003

Ensar Aktaş

Bir Mezar Taşı

Varsın şimşekler birbirleriyle amansızca savaşsın
Varsın yıldızlar karanlık kuytulara saklansın
Varsın kabuslarımın ortasında kabuslar yaratılsın
Varsın ay tutulsun, güneş doğmasın
Zifirden karanlık gecelerimin sabahı olmasın
Sen yoksan yanımda

Varsın yağmur hızını kesmesin hep gür yağsın
Varsın yastığım ıslansın, gözlerim kurumasin
Musalla taşına gerek yok, naaşım burda yıkansın
Bir mezar taşı olsun başucumda, sen yoksan yanımda
Varsın üzerinde bir şey yazmasın
Bir mezar taşı olsun başucumda, sen yoksan yanımda

Rotterdam,16.04.2002

Ensar Aktaş

Bir Sigara Kadar...

Bir sigara kadar değerim yok mu senin gözünde
Acemi tiryakiler gibi çekip çekip üflüyorsun
Beş dakika olsun tutamıyorsun ciğerlerinde
Dumanım rüzgarla bir yok oluyor gökyüzünde
Küllerim yerlerde, izmaritimi çiğneyip duruyorsun

Bir parça nikotin lekesinden farksızım dişlerinde
Kurtulmak için sabah akşam hep fırçalıyorsun
Oysa ben kök salmak isterdim mavi düşlerinde
Alabora olmak, kaybolmak isterdim gülüşlerinde
Sense beni eşine dostuna haybeden dağıtıyorsun

Sevmediğin bir şeyi neden saat başı öpüp kokluyorsun
İçine çekip çekip 'tek dert ortağı' muamelesi yapıyorsun
Yok seviyorum diyorsan, niçin yakıp yakıp kül ediyorsun
Sahiden kurtulmak istiyorsan benden, a hazan gülüm
Hadi sıyrıl da parmaklarının arasından gelsin ölüm
Nasılsa bir tütün bahçesinde yeniden serpilir köküm

Rotterdam, 25.01.2004

Ensar Aktaş

Bir Tek Seni Unutamadım

Unuttum işte
Unuttum bütün herşeyi
Unutmayı hiç istemediklerimi bile

Unutamadım işte
Unutamadım bir tek seni
Unutmayı çok istediğim halde

Rotterdam,03.08.2002

Ensar Aktaş

Bir Tutam İhanet Kokulu Sevda

Şu bana 'al başına çal' dercesine
Önüme attığın,
Paçavra gibi yüzüme fırlattığın
Bir tutam ihanet kokulu şey
Benim sana sunduğum o sevda değil

Benim sevdam kırmızı gül kadar güzel,
Beyaz gül kadar saf ve temizdi
Güneş onun için doğar,
Yağmur onun için yağardı
Kokusu mis gibiydi,
Cennet gibi kokardı,
El değmemiş,
Balta girmemiş ormanlarda
Nadide bir çiçektir
Arılar hep ona konardı,
Kelebekler ona hayrandı
Yolu sevdadan geçen herkes ona uğrardı
Çok kutsaldı
Kâbesiydi o kalplerin
Kiblesiydi sevenlerin

Benim sevdam Mecnun'ü kıskandıracak,
Leyla'nın kalbini cayır cayır yakacak,
Ferhat'a dağları deldirtecek,
Uğrunda severek ölünecek türdendi
Dünya'ya yeni gelmiş bir bebeğin
İlk gülücüğündeki samimiyeti gibi
Annenin bebeğini ilk öpücüğündeki şefkati gibiydi
Tertemiz, canımın içi gibiydi

Canım gibi bakardım ona
Canla başla korurdum
Kem gözlerden,
Kötü sözlerden,
Çirkeften
Kıskanırdım onu
Herkesten,
Herşeyden,
Hatta kendimden

Biliyordum
Birgün gidecekti elden
Bir beyaz güvercin gibi
Uçacaktı gönül kafesimden
Kıracaktı parmaklıkları, zincirleri
Gidecekti yüreğimden
Süzülecekti gökyüzünde
Ve konacaktı birgün
Bir aşk bahçesinde
Bir körpe fidanın yeşil dallarına
Kendi gibi sandığı bir afetin yanağına

Düşecekti bir vefasızın ocağına,
Kucağına

O çok körpe çok saftı
Aradığı saf, halis bir sevdandı
Bilemezdi aşkın gözü kördü,
Kör etmişti gözlerini,
Kırmıştı kolunu kanadını,
Konduğu dallarını
Düşmüştü aşkın bilinmez uçurumuna
Gidiyordu ilerisi görünmez bir meçhule
Sonu olmayan bir yoldandı
Denize düşen yılanı sarılır
O da sana sarıldı,
Kurtuluşu sende aradı
Umutlandı,
Bir an kurtulduğunu sandı
Seni çok sevdi, çok bağlandı
Aradığını bulmuştu
Esaretten kurtulmuştu
Ama değmişti doğrusu beklediğine,
Onca yıl çektiklerine değmişti
Mutluluk en umutsuz anında gelmişti
Sevmişti sevilmişti
Daha ne isterdi ki
Fedaydı sana herşeyi
Açtı gönül kapısını ardına kadar
Söktü seni içeri
El bebek gül bebek sevdi seni
El üstünde tuttu başına taç etti
Senindi herşeyi
İstesen uğruna ölebilirdi

Sen ne yaptın ona,
Ne verdin
İki çift tatlı sözden başka
Bilemedin kıymetini
Çok sevildin ama
Hiç sevmedin
Yalandı herşeyin
Çok gördün bir yudum sevgiyi
Aldattın her fırsatta
Hep aldattın
Çıldırıttın, bıraktın yasta
O şimdi yaralı,
O şimdi çok hasta
Tutmuşsun kolundan
Fırlatıyorsun bana
Sanki bir paçavra
'Al, alda başına çal,
İade ediyorum sana' der gibi
Bu ne küstahlık, bu ne cüret

Böyle mi sende ki hürmet
Böyle mi teşekkür ediyorsun
Bu ne nezaket
Bilki çok küçülüyor, ileri gidiyorsun
Ateşle oynuyor, yanıyorsun
Cürümün kadar değil
Düştüğün her yeri yakıyorsun
İstemem sende kalsın
Bu benim sevdam değil
Kokusu bana ait değil
Senin kokun sinmiş üzerine
Gölgen düşmüş üzerine
İhanet kokuyor
İhanetin bürünmüş gözlerine
Benzetmişsin kendine
Alet etmişsin çirkin emellerine
Bu benim sevdam değil
Nerede sana beslediğim
O saf o tertemiz sevda
Gözüm gibi baktığım
Gonca gülüm gibi kokladığım
Koklamaya kıyamadığım
Sözümünden sakındığım
Gül kokulu, cennet kokulu
Zemzem suyuyla büyüttüğüm
Kuş tüyünde uyuttuğum
O biricik sevdam,
O cennet çiçeğim,
O gönül kuşum,
Beyaz güvercinim nerede
Al bu sende kalsın
İhanetin var üzerinde
İhanet kokuyor
İhanetin var gözlerinde

Benim sevdam çok kutsaldı
Sanki canımdan bir parçaydı
Tanrım Kalubela'da ruhumla birlikte yoğurmuştu onu
Annem benimle birlikte doğurmuştu onu
Canımdı, ikizimdi o benim,
Annemin ak sütüyle beslemiştim ben onu
Ve helal etmişti annem sütünü bana
Şimdi ben günahkarım, tövbekarım anama da Allah'ıma da
Sana süt beyazı, gül beyazı tertemiz bir sevda vermiştim
Senin bana verdiğin şeye bak, bir tutam ihanet kokulu sevda
İstemem sende kalsın, başında paralansın

Rotterdam,23.08.2002

Ensar Aktaş

Bir Veda Öyküsü

Ayrılık ateşten gömlek, giydirme bana
Yeminler etmiştik sen bana, ben sana
Ölmek var dönmek yok, bu kutsal yoldan
Sevmek var ölene dek, sevmek bıkmadan

Şimdi gözlerinde bir mahsun bakış
Şimdi sözlerinde bir ayrılık türküsü
Kimden, nereye bu çaresizce kaçış
Böyle mi başlamıştı bu aşkın öyküsü?

Gün doğmadan dönerim dersin
Gül solmadan dönerim dersin
Kül olmadan yüreğinde bu aşkın ateşi
İnanki ben sana dönerim dersin

Bu sözlerin benim aklıma zarar
Dayanamam ateş bacayı sarar
Yürek yanar, su yanar, can yanar
Gün yanar, gül yanar, kül yanar
Çöl yanar, yol yanar, kul yanar
Dil kanar, söz kanar, göz kanar
Sen kanarsın ama ben kanmam,
Kanamam...
Bu veda öyküsünü başlatamam

Rotterdam,15-06-2003

Ensar Aktaş

Biz Şimdi Koca Çocuklarız

Biz eskiden annelerimizin küçük koçlarıydık
Şimdi ise eşlerimizin büyük çocuklarıyız
Eskiden kısa donla gezer bilya oynardık
Şimdi kravat takar savaş oyunları oynarız

Kimimiz katil oluruz namus uğruna
Kimimiz namus alır satarız para uğruna
Kimimiz parayla oynarız, taparız ona
Kimimiz ölürüz bir lokma uğruna

Kimimiz severiz, ne ümitlerle bekleriz
Kimimiz alırız sevdiğimizi sonra döveriz
Kimimiz dışarda kazak, evde kılıbık
Kimimiz atar tutar kendimizi överiz

Kimimiz eş değil babadır sanki eşine
Kimimiz aksine çocuktur sanki eşine
Kimimiz gerçekten sever taparız ama
Kimimiz dönektir, nasıl gelirse işine

Kimimiz yalancımız verdiğimiz sözde durmayız
Kimimiz inatçıyız hemde vurdumduymazız
Kimimiz kaygısız, aşka, sevgiye kayıtsız kalırız
Kimimiz cahiliz, halden, laftan anlamayız

Kimimiz aydınız, entellektüel takılırız
Kimimiz iki yüzlü bir maske takınırız
Kimimiz çocuklarımızın rızkı için çalışırız
Kimimiz dünyayı çocukların başına yıkarız

Kimimiz öğretmen, doktor, vesaire
Kimimiz bakan, başbakan, vesaire
Kimimiz haydut, eşkiya, vesaire
Kimimiz vesaire, vesaire, vesaire

Düşünüp durdum haftalarca, sabahlara dek
Dünyada ne kadar pis iş varsa arkasında bir erkek
Nedir şu kadınların bizden çektiği bilmem
Bir suçları varsa o da bizi dünyaya getirmek

Çekip alırız cenneti annelerin ayakları altından ama
Bilmeyiz ahirette bizim yerimiz neresidir acaba
Biz asarız, keseriz herşey mübahtır bu dünyada
Canımızı alın, ama dokunmayın şu gururumuza

Rotterdam,07.09.2002

Ensar Aktaş

Bu Akşam

Seviyorum,
İçimde bambaşka duygular var bu akşam
Her zamankinden daha fazla seviyorum

Korkuyorum,
Seni kaybetmekten ben bu akşam
Her zamankinden daha fazla korkuyorum

Arıyorum,
Senin ellerini, gözlerini ben bu akşam
Her zamankinden daha fazla arıyorum

Özlüyorum,
İçimde dinmiyor hasret ateşin bu akşam
Her zamankinden daha fazla özlüyorum

Biliyorum,
Benden çok uzaklardasın sen bu akşam
Her zamankinden daha fazla biliyorum

Yanıyorum,
Hasretin içimde köz oldu bu akşam
Her zamankinden daha fazla yanıyorum

Ölüyorum,
Sensizliğe dayanmak imkansız bu akşam
Her zamankinden daha fazla ölüyorum

Söylüyorum,
Şarkılarımı yıldızlara ben bu akşam
Her zamankinden daha fazla söylüyorum

Yazıyorum,
Şiirlerimi gökyüzüne ben bu akşam
Her zamankinden daha fazla yazıyorum

Ağlıyorum,
Gözyaşlarım dinmek bilmiyor bu akşam
Her zamankinden daha fazla ağlıyorum

Üzülüyorum,
Elimden hiç bir şey gelmiyor diye bu akşam
Her zamankinden daha fazla üzülüyorum

Üşüyorum,
Teninin sıcaklığı beni ısıtmıyor bu akşam
Her zamankinden daha fazla üşüyorum

Seviyorum,
Bambaşka bir aşkla seni ben bu akşam
Her zamankinden daha fazla seviyorum

Seviyorum,
Seni her Őeyden daha fazla seviyorum
Kahretsin, çok seviyorum seni ben bu akşam

Rotterdam,20.02.2002

Ensar Aktaş

Bu Gece

Samanyolunu alıp ayaklarına sersem
Yol yapıpta bana gelir misin bu gece
Bütün yıldızları tutup avucuna saysam
Seni ne çok sevdiğimi anlar mısın bu gece

Dünyanın tüm romanlarını okusam hece hece
Anlatabilir miyim seni nasıl sevdiğimi bu gece
Aşkımın tarifi imkansız, sanki bir bilmece
Gelipte çözüver desem, çözer misin bu gece

Dağları üst üste koysam, denizleri iç içe
Anlatabilirler mi seni nasıl özlediğimi bu gece
Kalbime düşmüştü bu yangın beni öpünce
Gelipte nefesinle söndürür müsün bu gece

Rotterdam,02.03.2002

Ensar Aktaş

Bu Hikaye Hiç Bitmesin

Mademki hiç şansı kalmadı bu yasak aşkın
Çek tetiği, sen beni vur, ben de seni, var mısın?
Karışsın kara toprağa kanımız akıp gitsin
Yeterki aşkımız yaşasın hiç ölmesin
N'olur bu hikaye hiç bitmesin

Şu alın yazımız kader mi sanki bilemezsin
Öyle de günahımız çok sevaplardan böyle de
Biz alıştık zaten her gün ölmeye şu yeryüzünde
Rabb'im de yaksın cehenneminde esirgemesin
Yeterki aşkımız yaşasın hiç ölmesin
N'olur bu hikaye hiç bitmesin

Rotterdam,18-02-2003

Ensar Aktaş

Bu Sabah

Bu sabah uyandığımda
Sen hâlâ uyuyordun yanımda
Kulağıma fısıldadığın o hüzünlü sözler
Dün akşamdan kalmış bir şiir gibi dudaklarımda

Bir koşu gittim banyoya
Elimi yüzümü yıkamaya
Bakışlarımda bıraktığın o büyülü gözler
Sel olmuş akıyordu bir nehir gibi yanaklarımda

Bu sabah bir başkalık var da
Ciğerlerime çektiğim havanın kokusunda
Anlayamadım yüreğim şimdiden seni özler
Yıllarca görmediğim bir şehir gibi çok uzaklarda

Madem bu sabah uyandığım da
Şen hâlâ uyuyordun yanımda
Öyleyse ne işim var benim burada
Elimde kırmızı güllerle bu mezarın başında

Rotterdam,09-06-2003

Ensar Aktaş

Bugün

Sen sen ol sakın karşıma çıkayım deme
Kırgınım ben, çok kırıcıyım bugün
Yıllarca sineye çektiğim ihanetlerine
Bir çırpıda cevap veririm bugün
Bir şamar gibi yüzüne vururum bugün

Acı patlıcanı kırağı çalmaz, bilirim
Yine de ağıza alınmaz sözler söylerim
Ar, edep duvarlarını yıkmışım bugün
Sabrımın kulvarından çıkmışım bugün
Gözünün yaşına bakmadan seni vururum bugün

Rotterdam,11-06-2003

Ensar Aktaş

Bugün Bana Gelsen Ne Olur

Yüreğim aşkınla dolup taşıyor
Anılar hep gönlümde yaşıyor
Hasretin artık sabrımı aşıyor
Bugün bana gelsen ne olur

Uzarlarda senden habersiz
Bir başıma hep çaresiz
Yaşanmıyor sensiz, sevginsiz
Bugün bana gelsen ne olur

Açsamki gözümü karşımdasın
Yadellerde değil yanımdasın
Şu canımdan bir parçasın
Bugün bana gelsen ne olur

Mevsimler değişir bahar olurdu
Akan sular, seller durulurdu
Yuvasız kuşlar mesut olurdu
Bugün bana gelsen ne olur

Rotterdam,30.03.1991

Ensar Aktaş

Bugün De Bir Şiir Yazamadım

Şiirler yine beni yazdı, beni çizdi
Ben bugün de bir şiir yazamadım
İmgeler kuytuda saklanan gizdi
Ben bugün de bir şiir yazamadım

Şiirsiz bir gün katıksız ekmeğe benzer
Gündüz üzerimde kara bulutlar gezer
Gece yıldızların yalnızlığı yüreğim ezer
Ben bugün de bir şiir yazamadım

Bugün de yurdumda kazalar oldu
Şehitler düştü, gözlerim doldu
Gönül bahçemde yine çiçekler soldu
Ben bugün de bir şiir yazamadım

Şairler sofrasında hatrım sayılır sandım
Bugün kendi kendimden hep sıfır aldım
Dostlarım yazdılar ben kısır kaldım
Ben bugün de bir şiir yazamadım

Kimbilir terör yine ne hayatlar biçti
Ne masum canlar ecel şarabın içti
Bugün de zaman yine boş yere geçti
Ben bugün de bir şiir yazamadım

Belki çaresiz bir anne elini harama sürdü
Bir aşkın kokusu bütün şehri bürüdü
Duvarlar bugün yine üstüme yürüdü
Ben bugün de bir şiir yazamadım

Kağıt dedi ki karalama beni, dayanamam
Kalem dedi ki abuk sabuk şeyler yazamam
Oysa neler yazacaktım bugün, anlatamam
Ben bugün de bir şiir yazamadım

Rotterdam, 06-12-2003

Ensar Aktaş

Bugün Pazar

Bugün pazar desem inanır mısın bana
İnanmazsın çünkü yalan
Şeni artık sevmiyorum desem sana
İnanmazsın çünkü yalan
Öyle uzak durma sarıl bana
Elimi tut, boynuma dolan
Bugün pazar ama
Bana ait belini saran kollar
Sana çıkar bendeki bütün yollar
Herşey yalan, dünya yalan
Bir tek seni sevdiğimdir gerçek olan

Rotterdam,21.04.2002

Ensar Aktaş

Bulamadım

Seni ellerimle yolcu ederken
Gitme diye haykıracak ses bulamadım
Gidişine içim kan ağlıyorken
Ardından akıtacak yaş bulamadım

Şu gönlüm sevginle öyle dolmuşki
Aşkına çekecek rest bulamadım
Haşretine dayanmak öyle zormuşki
Bağrıma basacak taş bulamadım

Ağlamaya razıydım sen yanımda olunca
Yokluğunda mutluluğa heves bulamadım
Yaşamak neye yarar sen olmayınca
Uğrunda vurduracak baş bulamadım

Rotterdam,04.08.1990

Ensar Aktaş

Bulunmaz Hint Kumaşı

Ne o edalar, ne o nazlar güzelim
Beni peşinden koşturup duruyorsun
Kendini bulunmaz Hint kumaşı mı sanıyorsun
Ben ne kumaşlar ölçtüm, biçtim, eskilttim
Biliyor musun?
Sen göz nuru döküp, ölçüp biçmeye bile değmezsin
Eski bir paçavra gibi caart diye yırtılmakla yetinmelisin

Rotterdam,18.08.2002

Ensar Aktaş

Büyük Aşkların Sonbaharı

Çok şiddetli fay hatları hareketlerinin akabinde
Dünyayı yerle bir edebilecek bir deprem şeklinde
Kalbimizi yakarcasına başımıza gelmişti
Bu ilk etapta ne olduğunu bile anlayamadığımız şey
Ancak şaşkınlığımızı atlattığımızda anlamıştık bunun aşk olduğunu
Aşk denilen şeyin ışıktan daha hızlı ve ateşten daha yakıcı olduğunu ise
Ne sen, ne de ben bilmiyorduk, çünkü daha önce başımıza hiç gelmemiştii
Hiç gelmemiştii başımıza daha önce

Fırtına öncesi sessizlik nedir çok iyi bilirdim, ama
Arkasından böyle bir fırtınayı ilk defa yaşıyordum
Şikayetçi değildim asla, çünkü bu fırtına bambaşka bir fırtınaydı
Bu fırtına senin güzelliğini üzerime yağdırarak beni sırılsıklam etti
Ve teninin kokusunu ilkbahar kokuları gibi bana doğru estirdi
Niçin kelimeler yetmiyor, bu aşkı kim tarif edecek bana derken
Arkasından esip geldi gerçek fırtına, hemde deli bir hortum gibi
Meğer önceki, samyelinini andıran, bahar estiren o fırtına
Fırtına öncesi sessizliğin tâ kendisiymiş

Devlerin aşkı büyük olurmuş, işte yakaladık mutluluğu derken
Bir kıvılcım düştü kalbimize ve bir volkan gibi patladı içimizde
Cehennem ateşi gibi başımızdan aşağı yağarken lavlar,
Birden üzerimize çöküverdi karadan daha kara bulutlar
Evet, devlerin aşkı büyük olurmuş, hemde çok büyük, ama
Büyük aşkların sonbaharı da böyle olurmuş işte,
Kıştan daha soğuk, geceden daha sönük

Woerden,26.07.2002

Ensar Aktaş

Can Çekişmekteyim

Sen şimdi benden uzaklarda
İkinci baharı yaşıyorsun
Gonca güller gibi çalılarda
Allanıp pullanıp açıyorsun
Habersizce bıraktığın yıkıntıdan ardında
Toz pembe hayallere dalıyorsun

Bense bırakıp gittiğin gibi
Kalbim harman yeri
Yüzümde aynı hüzün
Mevsim hazan mevsimi
Hani giderken elini uzatıpta
Silmekten son anda vazgeçtiğin
Gözyaşlarım var ya
Onlar hâlâ yanağımda
Masum masum duruyorlar
İslandıkça sararıyor, kuruyorlar
Kimse bizi buraya düşüren
Gelsin o silsin diye bekliyorlar
Onlar yetim, ben yetim
Şürünmekteyim
Ölmeyi beceremedim
Can çekişmekteyim

Rotterdam, 17.08.2002

Ensar Aktaş

Can Kırıkları*

Bir yuva örmüştük kırmızı, beyaz, mor güllerden
Ayrılık rüzgarları bir hisimla esti ki bu ellerden
Sen kırıldın, değerli bir kristal vazo gibi dağıldın
Ben yaralandım, yüreğime batıyor can kırıkların

* Bu şiirin isim babası, değerli dost sayın Mim Kemal Ertuğrul'a saygılarımla.

Rotterdam,28-09-2003

Ensar Aktaş

Cep Telefonu

Hatırlıyor musun
Sen vermiştin bu telefonu bana
Hep senle konuşayım diye
Ve bende söz vermiştim sana
Ömür boyu saklayacağım diye
Sözümü hâlâ tutuyorum
Aramanı bekliyorum

Çok özür dilerim senden
Başkalarıyla da konuşuyorum istemeden
Belki bu kez arayan sensindir diye

Hayat çizgisinin neresindeyim bilmiyorum
Ve ölümden korkmuyorum
Ama acele de etmiyorum ölmek için
Birgün beni arar da cevap alamazsan eğer
Bilki düşmüşümdür hayat çizgisinden aşağıya
Ve sırat köprüsünü geçiyordum o an
Üzülme, üzülme bana, ağlama
Bir "Alo" de yine de
Haykır, "Seni seviyorum" de
Bilki duyarım sesini
Kolay geçerim sırat köprüsünü
Geçemeyip düşsem de nâr-u cehennemine
Sonsuza dek seni beklerim
Nasılsa birgün gelirsin diye

Rotterdam,06.08.2002

Ensar Aktaş

Çaresizim Sensiz

Yuvasız bir kuşun
Sessizliği kadar
Sessizim sensiz
Çaresizim

Ellerini tutmak
Varken ellerimle
Yüzüme koymak
Zor geliyor bana

Güneşten kavrulup
Solan bir gül gibi
Yalnızım sensiz
Çaresizim

Gözlerine bakmak
Varken gözlerimle
Hayallerine dalmak
Zor geliyor bana

Bir yarısı erimiş
Kardan adam gibi
Hastayım sensiz
Çaresizim

Koşmak, sevişmek
Varken seninle kırlarda
Haberini beklemek
Zor geliyor bana

Fırtınaya kapılmış
Bir gemi gibi
Batmaktayım sensiz
Çaresizim

Hep senle olmak
Aşkınla dolmak varken
Hasretine dayanmak
Çok koyuyor bana
Çaresizim sensiz
Çok çaresiz

Rotterdam,10.10.1991

Ensar Aktaş

Çok Seviyorum

Seni çok seviyorum
Seni senin kadar
Belki de senden de çok
Çok seviyorum
Annenden, babandan da çok
Çok seviyorum
İçtiğim sudan, aldığım nefesten
Kokladığım karanfilden de çok
Çok seviyorum
Seni kalbimden de çok
Kendimden de çok
Çok seviyorum

Rotterdam,14.08.1991

Ensar Aktaş

Doğum Günün Kutlu Olsun

Doğum günün kutlu olsun canım
Benden çok uzaklarda, yanımda olmasan da
Senle doğuyor güneş yine senle batıyor
Senle başlıyor günüm yine senle bitiyor
Seni dinliyorum artık bütün şiirlerde, şarkılarda
Seni yaşıyorum artık bütün şehirlerde, anılarda
Benliğimde sen, sende hep benim aklım
Seni üzmesin sakın şu yalnızlığım, gözyaşlarım
Şenin bu dünyada varlığın yeter bana, canımsın
İyiki varsın canım, iyiki varsın

Rotterdam,21.08.2002

Ensar Aktaş

Dokunma

Çiçekleri açtırmışım bin çabayla kara kışın ortasında
Senden kokular bulmuşum bir kırmızı gülün yaprağında
Dünya artık yalan değil, bak dönüyor bizden yana
Kavuşmanın hayaliyle yaşamaya çalışıyorum yokluğunda
Son hayalimdir bu benim, dokunmasana
Dokunma yıkılmasın

Çok aramışım, bakmadığım yer kalmadı şu cihanda
Yok diyorlar kime sorsam, görmemişler bu civarda
Hayat artık çekilmiyor, bak batıyor güneş aha
İnanmazdım ben fallara, şimdi gözlerim hep fincanda
Son ümidimdir bu benim, dokunmasana
Dokunma kırılmasın

Hep dayanmışım giderken açtığın yaralara, sancılara
Senden bakışlar aramışım şu aynanın çatlak camlarında
Veda ederken bıraktığın son nefesin hala soluklarımda
Seni arıyorum tökezleyerek sırat köprüsünün kenarında
Son nefesimdir bu benim, dokunmasana
Dokunma çıkmasın, do...kun...ma...

Rotterdam,04.05.2002

Ensar Aktaş

Dörtyüzüncü Şiir

Aşkı, sevdiğim, herşeyim
Şiirlerimin bile özlediği
Teması, konusu oldun sen
Bak, bak işte
Bu dörtyüzüncü şiirimde
Bana seni yazdırıyor
Sana haykırıyor sana
Al bu şiir de senin olsun
Al herşeyim senin olsun
Yeterki o
Gülmek yakışan gözlerinde
Yaşlar olmasın
Yüzünde tebessümler olsun
Gönlüne mutluluk
Kalbine huzur dolsun
İçimizde yeşeren o
Güller, karanfiller, menekşe
Bütün çiçekler açsın
Ve biz birgün ölsekte
Onlar hiç solmasın
Aşkımız asırlarca yaşasın

Rotterdam,24.10.1991

Ensar Aktaş

Duramaz Önümde Hiçbir Kötülük Bugün

Çok zindeyim bugün, çakı gibiyim
Şişede durmayan rakı gibiyim
Duramaz önümde hiçbir kötülük bugün
Cehennemden kavurucu nârı gibiyim

Kabardı yüreğim, eldeki nasır gibiyim
Bir darbeyle kütüğü yaran satır gibiyim
Duramaz önümde hiçbir kötülük bugün
Adaklar adanan, ulu bir yatır gibiyim

Duramaz önümde hiçbir kötülük bugün
Yakar, yıkar, satarım dünyayı bugün
Zalimler önümde bölük, pörçük bugün
And içtim, zehredeceğim onlara hayatı bugün

Rotterdam,29-06-2003

Ensar Aktaş

Düğün

Bugün düğün varmış
Bayrammış, seyranmış
Benim neyime
Yalnız kaldıktan sonra
Şu koca kalabalık ortasında
Sensiz olduktan sonra

Düğün benim kalbimde
Çünkü orda sen varsın
Şenlik benim içimde
Çünkü orda sen varsın
Yalnız sen varsın orda
Ama bana yetiyorsun

Bırak herkes gülüp oynasın
Millet çalıp eğlensin
Yüzüme bakan matemde bilsin
Düğün benim gönlümde
Çünkü orda sen varsın
Canıma can katanımsın

Rotterdam,28.04.2002

Ensar Aktaş

Düşmez Kalkmaz Bir Allah

Ne güneşin kavurucu sıcaklığına dayanabilir goncalar
Ne de zemherinin ayazına, elbet çiçekler sararıp solar
Bir kere sonbahar kapıyı çalmaya görsün
Bir bir dökülürer dalından sararan yapraklar

Ne hükümdarlar devrildi ne krallar, ne imparatorlar
Ne tahtları kurtarabildi onları ne de o altın taşlar
Ne yiğitler devrildi gitti deli bir kurşunla ne ağalar
Ne yaşlı çınarlar yerle bir edildi bir baltayla ne ağaçlar

Ne ağıtlar yükseldi göklere ne feryad-ı figanlar
Ne yağmurlar düştü gözlere ne kara bulutlar
Ne ümitler söndü ne ocaklar, ne hayaller suya düştü
Düştü koskoca dünya, seninle birlikte gözümde düştü

Ne rüyalarım kabaşa döndü, ne aşklarım öldü elinden
Karlara hep böyle yağar, örtülü kalır sanma günahlar
Attığın adıma dikkat et, birgün seni de tutar bu ahlar
Unutmaki şu alemde düşmez kalkmaz bir Allah var

Rotterdam,21-04-2003

Ensar Aktaş

Ekonomik Aşk

Seni de çok etkilemiş bu krizler,
Bu geçim sıkıntısı belliki
Borsa da düştükçe menkul kıymetler
Sende de düşmüş manevi değerler
Menfaate bağlamışsın aşkın endeksini
Beni seviyorsun, ama terk ediyorsun öyle mi
Çok komik, çocuksu, evcilik oyunu sanki
Evleniyorsun bir başkasıyla değil mi
Bu ne mantık, nede aşk sevgi evliliği
Bu bir ekonomik çıkar evliliği inanki
Keşke benim bu paha biçilmez aşkımı da
Biraz daha ekonomik kullansaydın
Har vurup harman savurmasaydın da
Senin de bir katkın olsaydı keşke
İnsâni değerler enflasyonunu önlemeye
Yan yana, omuz omuza mücadele etseydik
Birlikte yol kat etseydik ferah, refah günlere
Başaramasak bile yeterdi o yolda ölmekte dürüstçe

Rotterdam,19.08.2002

Ensar Aktaş

Ensar Aktaş 18. Yaş (Akrostiş)

En iyi yıllarım geride kaldı
Neşemi, sevincimi gurbet el aldı
Sanki ben asırlarca yaşamışım
Ağarmış bak simsiyah saçlarım
Rüya sanarken, gerçekmiş hayatım

Aklıma gelmezdi böyle olacağım
Kalmamış tutunacak bir dalım
Ta uzaklara geldim gülmek için
Aksine hep ağladım bilmem ki niçin
Şiirlerle dolmuş gençlik yıllarım

18 yaşına girdim ben bugün
88 yaşındayım sanki, kararmış gönlüm

Rotterdam,08.08.1988

Ensar Aktaş

Eski Bir Şiirsin Sen

Eski bir şiirsin sen durdukça yıllanırsın
Gözden çok ıraksın, ama gönülden çok yakındasın
Gözlerimi mahrum bıraktın o gül yüzünden ama
Hayalin senin kadar zalim değil, her gece rüyamdasın

Eski bir şiirsin sen soldukça yeşerirsin
Bir ağustos akşamıydı sessiz sedasız çekip gidişin
Şimdi bana zemheri oldu sayende her mevsim ama
Her seher yeliyle birlikte bana baharlar estirirsin

Eski bir şiirsin sen okudukça okunursun
Bardaktan boşalır gibi gözlerimden akar durursun
Bir kıvılcım kadar cürümün kalmamış belki ama
Kalbimi her nefeste yakıp kül gibi kavurursun

Eski bir şiirsin sen hatıra defterimde
Aşk dolu sevda dolu hâlâ her sözcüğünde
Ne silinir ne çıkarsın, kazılısın beynimin köşesinde
Gül kokulu hayat dolu eski bir şiirsin sen ezberimde

Rotterdam/Gouda,02.12.2002

Ensar Aktaş

Eski Nişanlım

Ummadığım yerlerde karşıma çıktı
Gözlerimin içine çok derin baktı
Pişmanım diyemedi sadece ağladı
Yıkılmış gibiydi eski nişanlım

Beni çok severdi o bir zamanlar
Aramıza girdi birçok yalanlar
Düşmanımız yoktu, ayırdı dostlar
Yıkılmış gibiydi eski nişanlım

Ağlama dediysem de susturamadım
Elimi uzattıysam da dokunamadım
Dağılmış saçlarını toplayamadım
Yıkılmış gibiydi eski nişanlım

Onun o hallerine dayanamadım
Ogün bugündür heran ağlarım
Unutmak istedim de unutamadım
Yıkılmış gibiydi eski nişanlım

Rotterdam,09.08.1989

Ensar Aktaş

Galeyan

Galeyana geldi kalbim bak sana haykırıyor
Gönül bu, laf dinlemiyor, hep seni arıyor
Kara bulutlar ağlıyor, yine şimşekler çakıyor
Paramparça oldu heceler, denizlere yağıyor
Sellere karıştı geceler, sensizliğe akıp gidiyor
Sağır sultanlar bile duydu, halime yanıp ağlıyor
Neredesin şimdi sen hangi cehennemdesin
Kurşun oldu feryatlarım ciğerleri dağlıyor
Dağlar taşlar bile duydu bak yankılanıyor
Kıyametler kopuyor, dünyalar yıkılıyor
Ya çıkıp gel artık yada kara haberin gelsin
Neredesin şimdi sen hangi cehennemdesin
Azrail'im ol istersen, yeterki duyulsun sesin
Seni son kez görmeden çıkmayacak şu can
Durmuyacak yüreğimden fıskıran bu deli kan
Dinmeyecek bu heyelan, bu galeyan

Rotterdam,14.07.2002

Ensar Aktaş

Gecenin Gönüllü Bekçisi

Bu gece de alışkanlığıma bir son veremedim
Mışıl mışıl uyuyan gecenin gönüllü bekçisi yine bendim
Yıldızları ben saydım teker teker
Ve yerlerine ben koydum ellerimle birer birer
İçlerinden bir tanesi eksikti yine
Değişen bir şey yoktu, eksik olan yine aynı yıldızdı
Senin kuyruklu yalanlarınla birlikte
Kayıp giden o kuyruklu mavi yıldızımды benim

Ay dede yitirmişti yüzünün bir yarısını
Çok mahsun ve hüzünlüydü, ağlamaklıydı
Ayna tuttum yüzüne, gösterdim öteki yarısını
Yine ben güldürdüm ay dedeyi, mehtabı ben mutlu ettim

Apartmanların ışıklarını birer birer söndürdüm
Kapılarını, pencerelerini teker teker kontrol ettim
Ayşe nine yine dış kapıyı aralık bırakmıştı
Dışarda kalmasın, üşümesin sokak kedileri diye
Sütlerini içirip uyutan bendim oysa kedilerin
Ayşe nine nereden bilsin onların sahipsiz olmadıklarını
Onların sahibi benim, onlar benim biricik gözbebeklerim

Mahallenin köpeklerini topladım avluya, onlara emir verdim
Koklamayın bu gece, havanın sessizliğini, dedim
Bu gece sessiz olun, yürüyecek kervan mervan kalmadı
Ne han kaldı mahallede zaten, ne de hancı
Herkes tanıdık bu çivisi çıkık dünyaya, bir ben yabancı
Bir benim bu dünyada fazlalık, bir benim yetim

Tuttum saatin akrebini ve yelkovanını tam gece yarısı
Kan revan içinde asıldım, ama durduramadım zamanı
Ölümsüzleştiremedim o sessiz anı
Dünya bir tek geceleri güzel, hayatı ancak geceleyin çekebilirim
Zaten o yüzden ben gecenin gönüllü bekçisiyim

Tenbih ettim mahallenin bütün kuşlarına; seher vaktini unutmayın
Bu sabah Mevla'yı bir başka zikredin, beni de unutmayın
İlk önce fırıncı Mahmut ustayı uyandırın, mahalleyi ekmeksiz bırakmayın
Uyurda kalırsam şu cevizin altında, beni sakın uyandırmaya çalışmayın
Bilirsiniz ki ben gözlerim açık uyurum, eğer yummuşsam gözlerimi
İçmişim demektir ecel şarabını, sarhoşumdur, dokunmayın
Dedim ya, gecenin gönüllü bekçisi yine benim, korkmayın

Oysa bugün felekten bir gece çalıp kendime izin verecektim
İçecektim içecektim senden kalan yarım şişe yıllanmış anıları
Gececektim kendimden de, senden de, geceden de
Giyecektim bembeyaz dikişsiz elbisemi üzerime
Ve itecektim kendimi mehtabın sisli denizine, itecektim
Hoşbulduk ecelim, işte ben geldim, diyecektim

Rotterdam,28.08.2002

Ensar Aktaş

Gecenin Ortasında

DüŒerse düŒlerin karanlığa
Gecenin ortasında
Bırak gark olsunlar yalnızlığa
Çünkü ben varım orada

Bulanırsa gülüşlerin gözyaşlarına
Medet umma sakın yıldızlardan
Aç gözlerini, ben gelirim aklına
Gül yaprağı olur silerim yanağından

Sen yalnız değilsin bebeğim
Gecenin ortasında
Belleğinde duruyor şiirlerim
Kokumsa yastığında

Hüzün galip gelir sanma bu yarıştan
Gecedir yalnız olan, yıldızlardır ağlayan
Güneş gibi doğacağım az sonra ufuktan
Pencerene mutluluk çizeceğim gök kuşağından

Rotterdam,06-09-2003

Ensar Aktaş

Geçmiş Olsun

Hiç bir hastalık, dert çaresiz değil
Yeterki kapıyı çalmasın Azrail
Yenilme kederlere, sabretmesini bil
Küsme kimselere, hayatı sevmesini bil
Kendinle barışık ol, gülmeye bak
Herşeye rağmen çok güzel yaşamak
Geçmiş olsun canım, çok geçmiş olsun
Unutma üzüntüler azalır paylaşarak
Üstesinden gelinir her derdin inanarak
Hafifler tüm acılar sevilip, sayılarak

Woerden, 15.10.2002

Ensar Aktaş

Gidiyorum İşte...

Gidiyorum işte nerede başladı bu yolculuk bilmiyorum, beşikte mi
Gidiyorum işte nerede biter bu yolculuk bilmiyorum, mezarda mı
Gidiyorum işte damarımda dolaşan iki damla şey nedir bilmiyorum, sevgin mi
Gidiyorum işte yanağımda sararan iki damla şey nedir bilmiyorum, nefretin mi
Gidiyorum işte yoldaşım diye yanıma aldığım şey nedir bilmiyorum, şefkatin mi
Gidiyorum işte arkamdan bozbulanık seller gibi çağlayan şey nedir bilmiyorum, gözlerin mi
Gidiyorum işte seni gömdüm kalbime, kalbimi ise düşlerime, hayallerime
Gidiyorum işte bu yolculuk sende başladı yine sende biter mi bilmiyorum, nereye mi
Onu da bilmiyorum, gidiyorum işte...

Rotterdam,21.08.2002

Ensar Aktaş

Git

İçinden geliyorsa durma git
İçimdeki hevesleri alda git
Bana yalan da olsa sevgini,
Gözlerinin rengini bırakta git

Bana en acı sözleri söyle,
En ağır küfürleri ette git
Yoksa dayanamam gidişine,
Yokluğuna alışamam

İçinden geliyorsa durma git
İçimdeki çiçekleri soldur da git
Bana bırak dikenlerini,
Güllerini kopar da git

Beni hiç sevmediğini söyle
Benden nefret ette git
Yoksa katlanamam gidişine,
Yokluğunla yaşayamam

Rotterdam,30.04.2002

Ensar Aktaş

Gitmek Kolay

Yokluğuna dayanmak çok zor
Hasretinse içimde bir kor
Yakıyor beni, kahrediyor
Gitmek kolay acısını bana sor

Ellerimde titriyordu ellerin
Gözlerimi arıyordu gözlerin
Hatırası vardı o ilk gecenin
Gitmek kolay acısını bana sor

Aşkımız destan olmuştu dillere
Mutlulugumuz sığmıyordu şiirlere
Koşuyorduk seninle güzel günlere
Gitmek kolay acısını bana sor

Nedir sebebi bu değişikliğinin
Sonu mu geldi yoksa sevgimizin
Tüketti beni elveda deyişin
Gitmek kolay acısını bana sor

Rotterdam,30.12.1989

Ensar Aktaş

Gönül

Gönül, öyle bir aşka düşürdüñki beni
Seviyorum, seviyorum doymuyorum
Gönül, öyle bir hasretki ağlatan beni
Ağlıyorum, ağlıyorum bıkmıyorum

Sensin yapraklar sararırken yeşeren
Bir yıl boyu bana baharı yaşatan
Sensin bana neşe veren, huzur veren
Gurbet ellerde hasretiyle avutan

Rotterdam,20.08.1991

Ensar Aktaş

Gönül (2)

Gülün ömrü kısa olur, kokladıkça solar derler
Ölümsüzdür benim gülüm, gönül çiçeğim, bilemezler
Ne kadar çok sever koklarsam, o kadar çok açar, güler
Üstüne koklayamam başka çiçekler, gonca güller
Lazım da değil zaten, bana onun tertemiz aşkı yeter

Rotterdam,29.06.2002

Ensar Aktaş

Gönül Çiçeğim

Burnuma güzel kokular geliyor
Çok güzel çiçek kokuları bunlar
Etrafına bakma, mevsim sonbahar
Parfüm kokusu da değil bunlar
İçimden geliyor, yükseliyor
Oysa içimde çiçek bahçeleri yok
Lale, sümbül, gül bahçeleri yok
Gönlümde açan tek bir çiçek var;
O da benim gönül çiçeğim
Sen tek gönül çiçeğimsin benim

Woerden,26.04.2002

Ensar Aktaş

Gönülde Gülşen

Bütün gece bir buğulu cam vardı önümde
Ve senin serabın mehtap gibi camın üzerinde
Oysa daha dün gece senin ellerin terliyordu
Şu efkar sigarasını tutmaktan aciz titrek ellerimde
Gül kurusu teninin sıcaklığı vardı tenimde
Ve kokun özgürce kanat çırpıyordu ciğerlerimde

Şimdi sessiz çığlıklarım yankılanıyor odanın duvarlarında
Çiçekler öksüz çocuklar gibi boyun bükmüş bekliyorlar
Kuşlar da artık söylemiyor şarkımızı unutmuş gibi susuyorlar
Belliki onlarda seni çok özleyiyorlar
Benimkisi özlemekten de öte, eriyip tükenmek sanki
Yokluğuna alışmak imkansızların en imkansızı inanki
Ben sende açtım gözümü, sende varoldum vefakar anama inat
Yine sana yummak istiyorum gözlerimi cefakar hayata inat
Gönülde gülşen açıyor baharda solan güllere inat
Bende sen batıyorsun ufukta doğan güneşe inat
Vur keskin bakışını candamarıma yağlı kurşuna inat
Serabın camda kalsın, yokluğun benimle gidiyor heyhat

Rotterdam,01.11.2002

Ensar Aktaş

Gözlerimde Tütüyor

Ah bu şiirlerle şarkılar da olmasa
Bir fincan kahvenin ve sigaranın yanında
Şimdi ağtlar yakıyor olurlardı arkamdan sevenlerim

Sen kapıyı daha dün gece çekip gittin, alışsın dedin
Ben bu kahrolası ayrılığa alışmam bilirsin
Bilsen daha şimdiden seni ne çok özledim
Gözlerimde tütüyor o yemyeşil gözlerin

Rotterdam,10.08.2002

Ensar Aktaş

Gözlerinde Rengarenk Gökkuşakları

Ben yağmurları niçin çok seviyorum biliyor musun
Çünkü her yağmur yağdığı da aklıma sen geliyorsun
Güneş gibi parlayan güzel gözlerine bakıyorum
Ve gözlerinde rengarenk gökkuşakları görüyorum
İçime ektiğin sevgi çiçekleri açıyor, baharı yaşıyorum

Rotterdam,25.08.2002

Ensar Aktaş

Gurbetçim

Bir gün de görmedim ki yüzün gülsün
Her gün kan çanağı sanki gözlerin
Köle gibi çalışıyorsun, sözde hürsün
Genç yaşta bükülmüş belin gurbetçim

Ne ümitlerle geldin yadellere
Umduğunu bir nebze olsun bulamadın
Düştün dillere yokken bir günahın
Ne yaptıysan yaranamadın gurbetçim

Herkes gülüyordu sen dertleri güderken
Yine de ümidini yitirmedin hemşehrim
Memleket hasretiyle için yanıyorken
Kavuşmayı hep sabırla bekledin gurbetçim

Ekmek parası diye tükettin ömrünü
Yemeye zamanın olmadı bir dilimini
Netice de güldürdün varislerinin yüzünü
Bilmem bir fatiha okuyorlar mı gurbetçim

Derken toprak oldu o yorgun bedenin
Fani dünyada kaldı bütün sevdiklerin
Toprağın kurumadan unutuldu ismin
Yok Ensar'dan gayri ananın gurbetçim

Rotterdam,28-03-1990

Ensar Aktaş

Gurbetten Gurbete Mektup

Toprak, beni ancak sen anlarsın
O yüzden sana yazıyorum bu mektubu
Ben yazarken ağladım, sen okurken ağlarsın
Bana mı yanarsın, kendi haline mi yanarsın?
Sorarım toprak sana, yaşamak mı bu?

Bugün ne yaptım biliyor musun canım?
Köyümün taşını, toprağını öyle özlemişim ki
Oradan getirdiğim kara taşı ısıtıp ısıtıp bağrıma bastım
Buranın havası çok nemli, romatizmalarım öyle azdı ki
Oturduğum yerden saatlerce kalkamadım

Bir ara telefona sarılıp, eşi dostu arayayım dedim
Sonra vazgeçtim, nasılsa beni anlamazlar diye
Bir de korktum, yine bir ölüm haberi almak istemedim
Zaten beni anlamak bir yana, imreniyorlar bir de
Şu güneşin bile uğramadığı diyarı niye severler bilemedim

Laf aramızda, dün bir delilik yaptım
Koyun, kuzu sesleri gözümde tütüyordu
Bir çiftliğe gitmek üzere evden çıktım
Yolun kenarında İstanbul plakalı bir TIR duruyordu
Bir bıçak saplayıp lastiğine, havasını içime çekip kaçtım

Buranın koyunları, kuzuları da bir başka meleşiyor
Nerede o kulağa türkü gibi gelen hoş sesler
Zaten komşunun kedisini de kovalıyorum, tuhaf miyavlıyor
Anlamıyorum ki ne diye o nankör şeyi beslerler
Sinsi sinsi bakışları beni zıvanadan çıkarıyor

Geçen gün televizyonda Milli Takım'ın maçı vardı ya
Bir türlü seyredemedim maçı, heyecandan ölecektim
Ama maç boyunca dualar ettim, ellerimi kaldırıp semaya
Şükrolsun Allah'ıma, yüzümüzü kara çıkarmadı ya
İnanır mısınız? Bu galibiyetler son zamanlardaki tek sevincim

Toprak, son günlerde kendimi hiç iyi hissetmiyorum
Bu mektubu postaya götürecek gücüm olur da eline geçerse
Telefonumu her gün bir iki kez çaldırmanı bekliyorum
İstersen hiç konuşma, sesimi duyunca kapat yüzüme
Eğer ahizeyi kaldırmazsam, polisi ara, burada kokmak istemiyorum

Hani uçağın küçücük camından bulutlara kuş bakışı bakarak geldik ya
Dönüşte de tabutumu kargoya vermesinler, uçağın içine koysunlar ha
Belki yolculardan temelli dönenler olur, benden ibret alırlar da
Benden geçti artık. Umutlarımla, düşlerimle gömüleceğim ama
Sana tavsiyem, gurbette hasretten ağlamaktansa git memlekette aklıktan ağla

Vasiyetimdir, memlekette toprağımı çok derin kazın
Bedenim iyice karışsın toprağa ki rüzgar yine gurbete atmasın
Mezar taşıma; O bir gurbet kuşuydu, diye yazın
Uçarak vardı gurbete de kıldı hasretlik kanadın.

Son isteğim sizden, yakın yıkın gurbeti ortadan kaldırın

Rotterdam, 06-12-2003

Ensar Aktaş

Güller (Çiçekler)

Menekşeler, karanfiller
Papatyalar, laleler
Nergisler, yaseminler
Çeşit çeşittir güller
Güller güller

İlkbaharda açar derler
Yazın güzel kokar derler
Sonbaharda solar derler
Güller güller

İnsanoğlu güle benzer
Avuç kadar doğar derler
Mutlu mutsuz yaşar gider
En sonunda solar derler
Güller güller

Buluşurlar sevgililer
Uzanır hemen kırmızı güller
Ferahlanır seven gönüller
Mutluluk saçar güller
Güller güller

Doğarsın gül getirirler annene
Yaşgününde gül verirler eline
Seversin gül götürürsün sevdiğine
Hasta olsan gül getirirler ziyaretine
Ve nihayet öldüğünde de
Gül koyarlar mezarının üzerine

Demekki beşikten mezara kadar
Muhtaçmış güle insanoğlu
Öyleyse Tanrı'nın ihsan buyurduğu
En güzel şeylerdir güller

Rotterdam,07-01-1990

Ensar Aktaş

Hamiline...

Her gece bir gemi yanaşıyor yalnızlar sahiline
Martılar sere serpe uzanıyor kumların üzerine
Bense bu gece de vuruyorum şişelerin dibine
Ben dibine vurdukça, imgeler çıkıyor su yüzüne

Mutluluk iksiri şiirler yazıyorum uzaktaki birine
Dürüp dürüp koyuyorum boş şişelerin içine
Her gece bir şişe bırakıyorum dalgaların seyrine
Biliyorumki her sabah bir şişe açılıyor uzaklarda
Ve mutluluk götürüyor o şiirlerin herbiri, hamiline

Rotterdam, 25.01.2004

Ensar Aktaş

Hani

Hani dűűnceler vardır, haykırmak istersin de bazı engeller vardır haykıramazsın
Hani űiirler vardır, bir mısrayla romanlar dolusu duygular anlatır ama yazamazsın
Hani gűzyaűları vardır, kan olur içine akar da tutamaz, durduramazsın
Hani űzlemler vardır, içini burkar, yakar ama seni de onlar ayakta tutar
İűte beni ayakta tutan da senin sevgin, hasretin, gűlűűn, űpűűn ve sensin

Rotterdam,14.02.2002

Ensar Aktaű

Hapsettim Kendimi

Anladımki yaşamak büyük bir yalan
Boş verdim sevmeye, boş verdim hayata
Gündüzü karanlık, gecesi zından
Hapsettim kendimi şu yalan dünyaya

Sigara dumanı dedim fabrika bacalarına
Karanlık hücre dedim beton binalarına
Ayak uyduramadım ben bu asrın hızına
Hapsettim kendimi şu yalan dünyaya

Bekledim bin ümitle postacı, gardiyan
Ne bir gelen var, ne de bir haber salan
Bayramdan bayrama olsun yok bir arayan
Hapsettim kendimi şu yalan dünyaya

Bir mutlu gün görmedim tüm ömrüm boyu
Sapladım sabır bıçağını, kıydım canıma
Gömdüler kara toprağa, dediler rahat uyu
Hapsettim kendimi şu yalan dünyaya

Rotterdam,03-05-1990

Ensar Aktaş

Hayallerimi Satıyorum

Ben garip bir Anadolu çocuğuyum, gariban
Memleketimin en ücra bir köşesinde
Bir dere kenarında yeşermiş dikenli bir ısırgan
Ne bir arayanım var, ne de bir soran
Ne bir bildiğim var, ne de değerim şu yeryüzünde
Hayallerim var benim de, yalnız hayallerim
Hayallerimde zaman şu dere gibi akıp gidiyor
Bir berrak bir bulanık, bir durgun bir coşkun
Ne ümitlerim yuvarlanıp gitti çakıl taşlarına takılıp
Ne günlerim, ne gecelerim...

Ah ben yetim bir Anadolu çocuğuyum, kimsesiz
Ne şarkı bilirim, ne türkü, ne sevda, ne kavga
Uzaklardan kulağıma gelen bir kaval sesi, tek orkestra
Bir çobanın yanık sesi, usulsüz, makamsız, bestesiz
Bir su sesi, bir kuzu melemesi, bir yılanın fısıltısı
Bir kurbağanın gözlerindeki ışıltısı, güneşin parıltısı
Hayallerim var benim, yalnız pembe hayallerim
Hayallerimde yeşeren çiçeklerim, aydınlanan gecelerim
Sevinçlerim, ümitlerim, gençliğim, geleceğim, mevsimlerim...

Hayallerimi satıyorum alan var mı?
Hayallerimde kurduğum yemyeşil dünyaları
Kavgasız, nefretsiz sevdaları, aşkları
Kardan beyaz bulutları, barış dolu umutları
Rengarenk gökkuşaklarını
Günahsız bir sabinin yanağındaki allarını
Bir damla masum gözyaşına, yağmur damlasına
Bir tane alana, bir tane de bedava
Dualarım var hayallerimde, rüyalarımda
Şoldurmayın artık yeşil yeşil hayatları
Öldürmeyin artık çocukları, kadınları
Masum masum insanları, umutları, yarınları
Kirlermeyin artık nehirleri, sevgileri, denizleri
Hayallerimi satıyorum alan var mı?
Tertemiz, el değmemiş hayallerimi
Hayallerimdeki hayallerimi

Rotterdam, 01-03-2003

Ensar Aktaş

Hayat Bana Yasak Bölge

Yer yüksek, gök çukur sanki
Ayaklarıma değiyor kara bulutlar
Her ihtimali denedim inanki
Başımda hep aşılmaz hudutlar

Dünya dört nala dönüyor
Tersine çıkıyor bütün yollar
Güneş mum gibi sönüyor
Kıvılcım gibi yağıyor yağmurlar

Zaman itip kakıyor beni sinsice
Saçlarıma karlar düşüyor sessizce
Firarda yaşıyorum zaten gizlice
Buna yaşamak denirse böyle

Gözlerini siper ettim kendime
Zordur bilirim anlaşmak benimle
Nebzenin zerresi kadar anlıyorsan
Yum gözlerini de beni ele verme

Aç kurt gibi peşimde beşikten beri
Gittide daralıyor feleğin çemberi
Aç, gözlerinden düşür bir anda beni
Ebediyet uykusuna... anlamıyorsan

Dönmem bu firardan, nasihat etme
Aklımı çelme, hayat mamat deyipte
Aşktan meşkten, umuttan bahsetme
Bırakta gideyim, hadi artık inat etme

İhsan mihsan gerekmez bana
Aç gözlerini de etmesinler gölge
Sen açta ben yumayım hayata
Zaten bu hayat bana yasak bölge

Gouda/Rotterdam, 18-06-2003

Ensar Aktaş

Hayat Bir Yarışa...

İki mevsim arasında sıkışıp kaldı biçare benliğim
Ne yazı yaşamasını bildi divane gönlüm ne de kışı
Geceyle gündüz arasında sararıp soldu gençliğim
Kırka ayak basmadan, kaybettim gülüm ben bu yarış

Gouda,15-08-2003

Ensar Aktaş

Hayat Yolunda 33 Kilometre

Bugün benim doğum günüm
Ben annemin ağustos gülüyüm
Yaşım olmuş tam otuzüç
Bileğimi bükmek biraz güç
Ölmek için çok genç
Gülmek için çok geç kalmışım
Milyarlarca kum tanesinden biriyim
Allah için basit bir kul
Babam için yiğit bir oğul
Eşim için koca bir çocuk
Çocuklarım için bulunmaz bir babayım

Bana sormayın beni
Anlatmayı beceremem kendimi
Her insanoğlu gibi
Bende beğenmişim biraz kendimi
Çok inatçı, çok gururlu
Çokta duygulu birisiyim
Bilemem kendimi övmesini
Bırakında eller övsün
Övülecek yanım varsa
Bırakında eller dövsün
Dövülecek yanım varsa

Sevdalarım var, aşklarım da
Gözyaşlarım var, gülüşlerim
Hayallerim var, düşlerim
Kavgalarım, barışlarım
Hayata ümitle bakışlarım
Yoklarım da var, varlarım da
Var oğlu var işte
Dünya bana dar bu gidişle

Herkesin anası kadar
Beni de sever anam
Biraz çocuk biraz adam
Bazan da çekilmez biri
Para mı? Elinin kiri
Ne içki bilir ne kumar
Durmaksızın şiir yazar
Ne serden geçer ne sırdan
Ne anadan ne yardan
Biraz da akıl verseymiş yaradan
Dedim ya; delinin biri
Otuzüç yaşında bir adam
Olmuş gurbetin esiri
Çocuk yaşta bu adam

Rotterdam,08-08-2003

Ensar Aktaş

Hem Ağlarım Hem Giderim

Ahh, neden seni bu kadar çok sevdimki ben
Ellerimle seven kalbimi yakıp dağlamak için mi
Ahh, neden sana bu kadar çok bağlandımki ben
Hasretinden ağlayıp gözyaşımı kurutmak için mi

Ahh, senin de beni çok sevdiğini bildiğim halde
Neden korkuyorum ayrılmaktan kaybetmekten seni
Ahh, her fırsatta bana canım, bebeğim dediğin halde
Neden kıskanıyor ve kırıyorum ki ben hep seni

Ahh, sen üzülme sevgilim ben çekip giderim
Yeterki sen ölünceye dek hep sevildiğini bil
Ahh, senin yüzünde tebessümler olsun isterim
Ben hem ağlarım hem giderim sen gözyaşını sil

Rotterdam,27.02.2002

Ensar Aktaş

Her Cumartesi

Sen bana bakma
Sen bana aldırma arkadaşım
Ben her cumartesi
Her cumartesi böyleyim
Şu gördüğün koca dünya
Bir açık hava meyhanesi
Şu aldığım her soluk
Her nefesim
Şarapların en yılanmış
Kadehlerin en zehiri
Şu gördüğün kirli deniz
Şu ürkütücü yağmur
Gözlerimden akan
Yüreğimden çağlayan
Kan sağanakları
Şu üzerinde yürüdüğüm topraklar
Bedenimden dökülmüş sanki
Kırılmış kalbimin
Yüreğimin parçaları
Korkma sende çigne
Bas üzerine çekinme
Bana artık acı değil
Keder değil
Mutluluk veriyor çignenmek
Ayaklar altında
Acılar ayakta tutuyor beni
Uyandırıyor hayallerden
Her cumartesi
Sebebini ne sen sor, ne de ben söyleyeyim
Zaten bende bilmiyorum
Bilemiyorumki
Eğer biliyorsan sen söyle
Ama yok boşver
Boşver birşey söyleme
Senden başlama şimdi
Kırık dökük bir aşk hikayesi mi diye
Yoksa kara sevdâ, melankoli mi
Ben böyleyim işte
Böyleyim her cumartesi
Hani çok sevdiğin birini kaybedersin
Yıllarca göremezsin
Sonra bir gün ansızın
Karşına dikiliverir
Kollarını açar sana
Uzansan tutacaksın
Dokunacaksın ona
Kavuşacaksın
Ama ne fayda
Dokunmak istediğin anda
Yokoluverir
Uçuverir avuçlarının arasından
Bir kere daha kaybettiğini anlarsın

Bir kere daha yıkılırsın
Bir kere daha kahrolursun
İşte ben her cumartesi böyleyim

Biliyorum
Biliyorum onunda elinden bir şey gelmiyor
Seviyor çok seviyor beni
O da çok özlüyor
Üzmek istemiyor asla
Kırmak istemiyor biliyorum
Zaten üzülüyorum da artık
Alıştım
Alıştım ben buralarda
Sahibi tarafından terkedilmiş
Sokak köpekleri gibi
Avunmaya her cumartesi
Ondan bir iz aramaya
Bir nefeslik kokusunu bulmaya
Sen aldırma
Acıma bu halime arkadaşım
Bak martılar bile alıştı
Alıştılar benim bu hallerime
Her cumartesi
Ben her cumartesi böyleyim
Sebepsiz avareyim
Çaresiz hasretlerdeyim
En derin kuyularda
Karanlık kuytulara
Diplerdeyim
Yenilmekteyim
Yenilmekteyim kaderime
Her cumartesi
Ben her cumartesi böyleyim
Ne yaşarım ne ölürüm
Düşünür düşünür üzülürüm
Ben her cumartesi
Sonra bir haber
Bir güzel söz
Bir gülümseme
Unutturur hepsini
Geçiverir bu hallerim
Açıverir yanağımda
Gonca gonca güllerim
Güler yüzüm, sevinirim
Ben her cumartesi böyleyim
Böyleyim her cumartesi ben

Rotterdam,06.04.2002

Ensar Aktaş

Her İnsan Bir Roman

Her insan bir roman;
Çevirsen sayfaları bir okusan
Ne sevdalar saklı, ne aşklar
Ne entrikalar var, ne aldanışlar
Bir masal bitmeden diğeri başlar
Ne sırlar gizli her birinde, bir sorsan

Her insan bir roman;
Âdem ile yazıldı önsözü
İsrafil'in Sur'u söyleyecek son sözü

Rotterdam,09-06-2003

Ensar Aktaş

Herşey Aşk İçindi

Elime tutuşturulan yırtık bir kağıt parçasının üzerinde aynen şöyle yazılıydı

'Herşey aşk içindi'

Seni gözünü bile kırpmadan kendini bıraktığın bir boşluğun yamacında bulduklarında
Cebinden bana ait bir resim ve birde bu kağıt parçası çıkmış

Evet, herşey aşk içindi

Belki senin uğruna Ferhat gibi dağları delmeye kalkışmadım

Ama sana kavuşmak için gece gündüz demeden sıra sıra dağları aştım

Ve her bir dağın arkasına vardığımda sana bir adım olsun yaklaşmayı umuyorken

Senden bin adım daha uzaklaştığımı farkettim

Kendimi uçsuz bucaksız karanlık yadellerin kucağında buldum

Ama senden uzaklaştığım her bir adımda

Kalbimin sana bin ışık yılından daha fazla yaklaştığını hissettim

Evet, herşey aşk içindi

Hani giderken yüzümü kaldırıp gözlerine bakacak cesareti bulamamıştım

Boğazım düğüm düğüm olmuştu da ne 'hoşçakal' diyebilmişim

Nede sana veda edebilmişim

Oysa yüreğim avazı çıkarcasına 'Seni seviyorum! , Seni seviyorum! ' diye haykırıyordu

Evet, herşey aşk içindi

Sana ne el sallayabilmişim

Nede elimi kaldırıp yanağında donakalan iki damla gözyaşını silebilmişim

Senden kaçarcasına attığım her adımda maksatım ne senden kaçmaktı

Nede kendimi Yusuf gibi yadellerin kör kuyularına attırmaktı

Benim tek düşüncem aramızdaki bütün engelleri kaldırıp sana öyle varmaktı

Sana engelsiz, eksiksiz bütün benliğimle, tertemiz yüreğimle kavuşmaktı

Gel gör ki sevmesini beceremediğim gibi, kavuşmasını da beceremedim

Meğer ben ufacık engellere meydan savaşları açadururken

En büyük düşmanım, kaderin sillesini hiç hesaba katmamışım

Evet, herşey aşk içindi

Sen ettiğin yeminlerdeki gibi beyazları giymiş önümde öyle sessiz sedasız yatıyorsun

Ama ben sana dokunamıyorum bile

Çünkü üzerindeki beyazlar rüyalarını süsleyen telli duvaklı beyazlar değil

Ve aramızdaki engeller artık bitmek bilmeyen uzun mesafeler de değil

Şimdi sadece iki avuç kara toprak var aramızda

Ve başucuna diktikleri mermer taşın üzerinde de yine o yazı var

'Herşey aşk içindi'

Evet, herşey aşk içindi

Sen o esrarlı bakışlarının ardındaki maşmavi dalışlarını

Daldıkça sanki şeytan üçgeninin kucağında sessiz sedasız kayboluşlarını

Ve gözlerine esir düşmüş beynimi kemirip duran soruların cevaplarını

Esrarengiz bir edayla kendinle birlikte sırta kadem bastırıp gittin ya

Düşünüyorumda yoksa bütün cevaplar bu üç anlamlı sözcüktemi saklı

'Herşey Aşk İçindi'

Evet, herşey aşk içindi

Ben seni sevdiğim kadar hiçbir şeyi ve hiç kimseyi sevmedim

Ve tek istediğim seninle vuslata ermek olduğu halde bunu da beceremedim

Ama birgün bir kuytuda benimde cansız bedenimi buldukları zaman

Cebimden bir çift yüzük ve birde o yırtık kağıt parçası çıkacak

Üzerinde titrek ellerinle yazdığın o gizemli cümle
'Herşey aşk içindi'
Haklısın, herşey aşk içindi

Rotterdam,25.11.2002

Ensar Aktaş

Heyamola

Sen bu dünyaya kazık mı çakmaya geldin, hayrola
Hamal gibi yüklenmişsin sırtına dünyanın tasasını
Gece gündüz, dere tepe demeden koyulursun yola
Bir günde yan gelip yatsan n'olur, satmışım anasını

Etrafta daha ne güzellikler var dön bak bir sağa sola
Toprak ana rengarenk çiçeklerle süslüyor sevdasını
Hoşgörü lensiyle bakmasını bilki, yüreğin huzur dola
Yıllarla bir eriyip gitmek mi sanırsın hayatın yasasını

Evet, kimse sevmezmiş boş gezenin boş kalfasını
Ama iyi yapmak lazım hesabı, arada veripte bir mola
Sana mı düşmüş sineye çekmek zengininin tafрасını
Bir hinlikte sen yap, kap sevincini tırtılın, et zula

Eyyüb'ün bedenini kemiren kurtlar denerse sabrını
Şaşarım seni kim kurtaracak o zaman, hangi molla
Kara topraklar sardı Kanuni'nin bile tatlı canını
Bu devran hep böyle gidecek sanma, kendini kolla

Yetmedi mi sırtında kıldırtdığın şu feleğin asasını
Sende benden geri kalmazsın angutlukta, aşkula
Merak etme sana da takarlar kerizlik madalyasını
Devam, zalimin zulmüne boyun eğmeye, heyamola

Rotterdam,28-09-2003

Ensar Aktaş

Hollanda'da Yılbaşı

Herkesin birleştığı bir nokta var dünyada
Acısıyla, tatlısıyla geride kalıyor bir yıl daha
Tebrikler, mesajlar, telefonlar uçuşuyor
Dilekler, dostluk ve barıştan yana bu yıl da

Burası Rotterdam, havai fişekler patlıyor
Sarıyor şehrin semasını duman ve kokular
Sen de patlat şampanyanı, yeni yıl kutlanıyor
Barış kukumaları şehri savaş alanına çeviriyor

Ne tuhaf çelişkidir ki yılbaşını bekliyor
Yediyüz bin kişi sigarayı bırakmak için
Kimi kandırıyorlar acaba, hiç bilinmiyor
Sigarayla tutuşturuluyor fünüyesi fişeklerin

Havaya fırlatılıyor milyarlarca euro'lar
Cabası kör olan gözler, kopan parmaklar
Durmuyor patlamalar, susmuyor sirenler
Bir savaş oyunu sanki tüm yaşananlar

Gerçek savaşlar varmış dünyanın bir ülkesinde
Kimin umurunda depremler, aç, açıkta kalanlar
Keyfini kimse bozamaz, kapitalizm yine sahnede
Fişekler patlamalı, boşalmalı pahalı şampanyalar

İntihar vakaları en çok ocak ayında oluyormuş
Özellikle de yılın ilk haftasında
Meğer ne kadar da çabuk unutuluyormuş
İyi dilekler kalıyor hep geçen yılda

İn, cin top atıyor sokaklarda 1 Ocak'ta
Alkol'e yenik düşmüş şehir sanki yasta
Yine de yeşil ümitlerim var bu yıldan
Çünkü bir çam yeşeriyor bağrımda
Kaçırıp sakladığım Noel katliamından

Rotterdam, 31-12-2003

Ensar Aktaş

Hollanda Kızları

Yumruk kadar bir kalbim var
İçine nice sevgiler, nice aşklar sığar
Nice güzeller, nice kızlar sığar
Ama bir başkadır mavi gözlü, sarı saçlı
Şu Hollanda kızları

Bir gülüşü, bir yürüyüşü
Aşka düşürür bir görünüşü
Gösterir insana gündüz düşü
Nedense bir başkadır mavi gözlü, sarı saçlı
Şu Hollanda kızları

Kendisini naza çekip seni üzmez
Bir öpücük versen darılıp küsmez
Sevdaya düşürür kendisi düşmez
Hem şirin hem tatlıdır mavi gözlü, sarı saçlı
Şu Hollanda kızları

Rotterdam,04.11.1988

Ensar Aktaş

Hoşgeldin Sultanım

Hoşgeldin sultanım bana hoşgeldin
Aşkı da sevmeyi de bana sen öğrettin
Yanında neşe, sevinç getirdin
Hoşgeldin sultanım bana hoşgeldin

Kararan dünyama bir ışık verdin
Mutluluk yollarını sen önüme serdin
Gönül bahçelerinden bana gül derdin
Hoşgeldin sultanım bana hoşgeldin

Ümitsizce yürüyordum hayat yolunda
Yaşadığımı bilmiyordum yalan dünyada
İsyan etmekte vardı bunun sonunda
Hoşgeldin sultanım bana hoşgeldin

Dost bildiklerim bana sırt dönüyordu
Her iki gözümde yaşlar akıyordu
Şu gönül tahtım bomboş duruyordu
Hoşgeldin sultanım bana hoşgeldin

Sen iste önünde diz çökeyim
Sen iste yalvarıp boyun bükeyim
Sen iste kölen olup yolunda öleyim
Hoşgeldin sultanım bana hoşgeldin

Rotterdam,26.07.1989

Ensar Aktaş

Hüzün

Ey anlımın kömür yazısı hüzün
Korkutur mu sandın beni, gözdağların
İçimde Himalaya dağları kadar bugün
Büyüklüğü eflâtun, mor umutların

Şöndürür mü bu ateşi, o ayaz buz dağların
İçimde sevgi volkanları parlıyor bugün
Püskürdüğü yalaz yalaz lavların

Bulûğa eriyor gönlümde, yaşama sevinci bugün
Gözümü korkutamaz, ecel olsa, o haylaz yüzün

Aşktan efsun aldı gönül, şahlanıyor yine bugün

Rotterdam,15-08-2003

Ensar Aktaş

Istırap Yağmuru

Ben yalnız halime
Seni düşünürken bakıp resmine
Cama vuran damlalar
Gittiğin yollara yağın yağmurlar
Rahmet değil sevgilim
Istırap yağmuru

Ağlayarak daldım maziye
Hatırladım ikimizi elele
Şimdi ellerim boş gözümde yaşlar
Yanağımdan akan damlalar
Gözyaşı değil sevgilim
Istırap yağmuru

Rotterdam,04.11.1988

Ensar Aktaş

İçimdeki Cehennem

İçimde bir cehennem var
Sanki yanıyorum
Yanıyor, eriyorum
Bu, aşktan mı
Yoksa aşksızlıktan mı
Bilmiyorum
Lakin, seviyorum
Deliler gibi seviyorum

İçimde bir cehennem var
Sanki yanıyorum
Yanıyor, eriyorum
Bu, kederden mi
Yoksa sevinçten mi
Bilmiyorum
Lakin, özlüyorum
Deliler gibi özlüyorum

İçimde bir cehennem var
Sanki yanıyorum
Yanıyor, eriyorum
Bu, senden mi
Yoksa benden mi
Bilmiyorum
Lakin, seni benden
Bir parça gibi görüyorum

Rotterdam,21.11.1991

Ensar Aktaş

İki Yabancı

Parmağımızdaki yüzüklere bakma
Ta yıllar önce kesildi, koptu onların bağı
Paylaşıyoruz belki hala aynı yatağı, ama
Yıllar aramıza soktu sıra sıra dağları,
Uçsuz bucaksız mesafeleri
Biz şimdi paylaşıyoruz ayrı ayrı dünyaları
Sevgiyi tükettik kalmadı bir zerre ufağı
Biz şimdi birlikte iki yabancı
Ayrı ayrı dünyaların insanı

Aynı çatı altında yaşadığımızı bakma
Binlerce Çin settinden ördük aramıza duvarları
Paylaşıyoruz şimdi ayrı ayrı odaları
İçinden çıkılması imkansız bir labirent gibi
Ne tuhaf bir çelişkidir ki
Çıkmak için de bir çaba sarfetmiyoruz gayrı
Kabusa döndürdük tozpembe rüyaları
Biz şimdi birlikte iki yabancı
Ayrı ayrı dünyaların insanı

Rotterdam,02.06.2002

Ensar Aktaş

İki Yakası Bir Araya Gelmedi Gitti Aşkın

İki yakası bir araya gelmedi gitti aşkın
Biz birbirimizi sevdiğimiz günden beri
Ne hayaller kavuşturuyor ne gerçekler bizi
Soluyor çiçekler bir bir, gönlümüz şaşkın

Soluyor çiçekler bir bir, gönlümüz şaşkın
Uzaktan başlar döndürüyor aşkın büyüğü
Yüreğe düşünce sönüyor bir anda tütsüsü
Gözyaşlarım sel olup akıyor, barajlar taşkın

Gözyaşlarım sel olup akıyor, barajlar taşkın
Dünya küçük, kavuşursun birgün diyorlar ama
Hayat kısa, bir ayağım gurbette diğeri çukurda
Gözlerim önünü görmekten aciz, içimde yangın

Gözlerim önünü görmekten aciz, içimde yangın
Dişlerinin arasına almış çiğniyor feleğin çarkı
Yerden yere vurdu, kalmadı başımın taşlardan farkı
İki yakası bir araya gelmedi gitti aşkın

Yeşilkavak,30-07-2003

Ensar Aktaş

İlham Kaynağım

Şiirler yazardım eskiden
Dağlara, taşlara, uçan kuşlara
Sevip sevilenlere, tüm aşklara, aşıklara

Sonra bir gün yüreğim sustu
Kalemim durdu
Yazmadım, yazamadım bir daha

Şimdi sen çıktın karşıma
En sevdiğim dışında
Bir de ilham kaynağı oldun bana

Rotterdam,17.02.2002

Ensar Aktaş

İntihar

Sabaha kadar içtim içtim düşündüm durdum
Akşama kadar seninle gittiğimiz yerlerden geçtim
Kokunu çektim ciğerlerime yudum yudum
Yo arkadaş, ben iflah olmam artık, kararımı verdim
Bu dünya da kavuşmak haram bize, kalmadı umudum

Dün akşam beni bıraktığın saatte, gün batımında
Veda busesini bile esirgediğin yerde, otelin balkonunda
Son bir şans vereceğim sana da, şu çekilmez bahtıma da
Gelirsen dünyalar benim olur, sarılırım sınırsız hayata
Gelmezsen ölüm bile ayıramaz sevenleri diyeceğim
Ve bırakacağım kendimi Azrail'in kollarına, elveda

Rotterdam,24.08.2002

Ensar Aktaş

İstanbul'un Denizleri

O eğlence senin bu eğlence benim
O diskotek senin bu diskotek benim
Alt üst ettin bütün İstanbul'u
Ama bana rastlamadın
Beni bulamadın değil mi?

Arkadaşlarımdan duydun
Onlar söylediler sana
Eğlenceyi çok sevdiğimi
Her gece bir barda
Her gece bir tavernada olduğumu

Ama bir bilsen, bir bilsen
Ben hangi meyhanelerde
Ben hangi eğlencelerde
Her gece eğleniyor
Felekten bir gün çalışıyorum

Bilemezsin, bir onu bilemezsin
Çünkü onu sana söylemediler
Bir tek onu söylemediler sana
Benim denizlerden kopamadığımı
Ayrılamadığımı söylemediler değil mi?

Göller, denizler, deryalar
Benim herşeyimdir onlar
Bilhassa İstanbul'un denizleri
İstanbul'u ikiye bölen Boğaziçi
Benim en büyük aşkımdır Haliç'i

Akşamları İstanbul'u terkeden
Dünyaları karartan güneşin
Kızılığını, sıcaklığını seyrediyorum
Kokusunu ciğerlerime çekiyorum
Yalnız başıma o sahillerde

Ay dedeyi, yıldızları seyrediyorum
Mehtaplı gecelerde
Bir Türk bayrağı var sanki
Denizin tam orta yerinde
Kız Kulesi gibi yükseliyor göklere

Bir nebze olsun güneşin esrarını
Anlayabiliyorum gece yarısı
Kendisi yok ortalarda amma
Aya, yıldızlara yansıttığı ışığıyla
Seyrediyorum İstanbul'u

Gönlüm uyanıyor sabahları
Kuşların cıvı cıvı cıvıltılarıyla
Minarelerden gelen ezan sesleriyle
O serin, o soğuk dalgaların

Ayaklarıma değdiğini hissediyorum

Hele o balıkçı teknelerinin
Denizin yayılımı üzerinde
Salına salına dalgaların arasından
Bir kervan gibi uzaklaşmaları
Beni o kadar duygulandırıyor ki...

Belki anlamazsın sen bunları
Denizle, güneşle mutlu oluşumu
Belki bunun neresi güzel
Neresinde eğlence bunun dersin
İstanbul sevgisi nedir bilemezsin

Ama şunu bilki, benim eğlencem
Tavernam, meyhanem, neşem
Herşeyim, bütün mutluluğumdur onlar
Şu yeryüzünde gönlümü ferahlatan
Beni eğlendiren, mutlu kılan
Tek şeydir İstanbul'un denizleri

Rotterdam,22-03-1989

Ensar Aktaş

İstanbul'un Denizlerinde

Bir zamanlar sendin güneşim
Dünyamı aydınlatan
İstanbul'a hayat katan
Ve sendin içimi ısıtan...

Şimdi her akşam batışını izliyorum
Ö tan rengi sahillerde
Şimdi gözlerinin rengini arıyorum
İstanbul'un denizlerinde

Rotterdam,15-06-2003

Ensar Aktaş

Kâbuslarımın Sebebisin

Çok isterdim yine şiirler yazmayı sana
Çok isterdim ama
Sen eski sen değilsin
Sen benim benim değilsin
Benim ilham kaynağım değilsin artık
Sen ellerinsin
Ellerin bebeğisin
Bende solan ellerin çiçeğisin
Sen benim düşlerimsin artık
Eskiden hayra yordüğüm pembe düşlerimdin
Şimdi ise tâbire korktuğum kâbuslarımın sebebisin

Rotterdam,04.08.2002

Ensar Aktaş

Kadın Milleti

Çözemedim şu kadın milletini
Bir türlü çözülüyor
Her şeyi yalan her şeyi gizemli
İçi dışı hep sırlarla dolu
Ne sevmesini biliyor nede sevilmesini
Ne kıymet biliyor nede veriyor
Ne sözünde duruyor nede dinliyor
Sağ gösterip hep sol vuruyor
Elinden geleni ardına koymuyor
Gerekirse dişiliğini kullanıp
Seni kendisine körkütük aşık ediyor
Seviyor, kul köle oluyorsun
Bu kez de merhamet etmiyor,
Sessiz sedasız çekip gidiyor
Melek mi şeytan mı belli olmuyor
Ne istediğini bilmiyor şu kadın milletini
Pes doğrusu artık aklım almıyor
Ne yaptıysam olmadı, olmuyor
Bir türlü çözülüyor, çözemiyorum
Bilen varsa n'olur bana da söylesin
Kulu kölesi olurum, erkek sözü veriyorum

Rotterdam,19.08.2002

Ensar Aktaş

Kadınım Benim

(Eşime...)

Bu gece yastığa başımı değil dirseğimi koyup doya doya seni seyrettim
Yüzün yastığın üzerine koyulmuş kırmızı bir karanfil kadar masum ve güzeldi
Açtım ellerimi Mevla'ya binlerce şükürler olsun dedim, dualar ettim
Seni bana yazdığı için, gonca gülüm, gönül çiçeğim, kadınım benim

Yüzünde yıldız gibi parlayan ışıltı bir damla mutluluk gözyaşımıydı benim
Alnında hissedip seni gülümseten sıcak dokunuş dudaklarımdı benim
Sen bu gece de yine rüyalar aleminde iyilik melekleriyle rabıta halindeyken
Bana bir ömür yetmez deyip mahşerde de Rabb'imden seni diledim

Hakettim mi bilmiyorum, lakin sayende dünyanın en mutlu erkeği benim
Sen beni hep sevdiğin, bana hep güvendiğin, en büyük desteğimsin benim
Sende tanıdım ben aşkı, sende tattım mutluluğu, gönlümün direği kadınım
Bilsemki bana güvenmezdi Rabb'im, diz çöküp beş vakit sana tapardım
Neşe kaynağı çocuklarımdın annesi, canımın içi, iki gözüm, kadınım benim

Rotterdam,17.11.2002

Ensar Aktaş

Kalemimi Kırayım mı?

Bak işte kalemin elimde
Parmaklarımın arasında terliyor
Moleküller ateş aldı beynimde
Yüreğim elektrik çarpmış gibi titriyor
Sol omuzumda günah meleği;
"Kır, anasını satayım,
Kır da biraz günah yazayım" diyor,
"O'da paramparça etmedi mi seni? ..."

Yüreğimde kin'im fokur fokur kaynıyor
Yanıyor sabrım, alev alıyor
Önümde bir büyük rakı, durmuyor şişede
Bendini aşılıyor...
Aşılıyor bu çaresizlik, beni aşılıyor
Tahammül nehirleri bardaktan taşıyor
Sanki içimde kör bir cellat yaşıyor
"Vur kendini içkiye,
Vur da kurtul" diyor, "en dibe..."

"Olur! " diyor içimdeki kara ses
"Neden olmasın?
Önce kalemi kır, O kurtulsun
Sonra kurtar kendini, ne olursun"
"Dur! " diyor tuvaldaki nemli gözlerin
"Ben ettim sen etme! " diyor,
"Ben senden değil kendimden geçtim
Bir de sen geçme! " diyor...

Ah, bir bilsen şeytan ne diyor
Ağzı olan da konuşuyor işte,
Olmayan da...
Ok yaydan çıktı bir kere,
Çekildi füyyesi şu mel'un yaşantının
Ya sen gideceksin, ben ya da,
İki tane sen çok bu meftun dünyada...

Vuruyorum kendimi sürpüntü anılara,
Kalemimi anason kokulu kağıtlara,
En sonunda...
Sevap meleği gülümsüyor sağ omuzumda
Odanın tavanına pastoral şiirler yazıyor
Sigaramın romatizma dumanları
Rakımı sarhoş ediyor nesir şiirlerin
Evet, 'şiirlerin' diyorum
Çünkü bunlar senin rezil eserlerin
Ne kadar övünsen azdır kendinle
Çünkü üstadı oldun hüznü dolu şiirlerin,
Kraliçesi günahsız kahpeciklerin...
Kalemimi sana iade ediyorum,
Seni Allah'a havale...
Ben gidiyorum...

Rotterdam,08-09-2003

Ensar Aktaş

Kalk Gidelim Aşkıım

Kalk gidelim aşkıım bu diyarlardan
Bu diyarlar da bize göre değil
Vazgeç bu hayin sevdalardan
Bu sevdalar da bize göre değil
Ben ne altın kafesler bulurum sana
Bu saraylar da bize göre değil
Bu sessizlik hayra alamet değil

Rotterdam,25.08.2002

Ensar Aktaş

Kan Çekiyor

Kaçmakta fayda etmiyor bize, çekip gitmekte
Küfürlerle kavgalar da yetmiyor ayırmaya ikimizi
Dillerimiz çek git diyor, sevmiyorum artık seni
Ellerimiz bırakmıyor, birbirine kelepçelenmiş sanki

Damarlarım uyuşuyor, sanki kan çekilmekte
Hangi eller yazmışsa, birlikte yazmış kaderimizi
Zaman aciz kalıyor, mesafeler de ayıramıyor bizi
İçtiğimiz su ayrı gitmiyor, kan çekiyor sanki ikimizi

Rotterdam,26.08.2002

Ensar Aktaş

Kan Kokuyor Ellerin

Kan kokuyor ellerin, yine hangi aşklara kıydın sen
İlk aşkın bendim, seni ilk katil yapan da ben
Bu kaçınıcı cinayetin, söyle bu kaçınıcı ihanetin
Kan kokuyor ellerin, sen bu kez darağacını hak ettin
Cellatın benim, ellerimle keseceğim ipini bilesin
Bende açmıştın gözünü, yine bende kapatıp gideceksin

Rotterdam,26.08.2002

Ensar Aktaş

Kapım da Kalbim de Sana Hep Açık

Demek ki göründü yolun sonu, gidiyorsun
Özlediğin mutluluğu başkasında arıyorsun
Peki öyle olsun, beni düşünme, ben mutluyum
Kendi adıma kahrolsam da, senin adına umutluyum
Madem ki tek istediğim mutlu olmandı senin
Madem ki o mutluluğu sana ben veremedim
Ben gözyaşlarımı içime akıtır, sineme çekerim
Yeter ki ıslanmasın artık, gülsün güzel gözlerin
Sen bahtiyar ol, sana sonsuz mutluluklar dilerim

Hani giderken kapıyı çekmeyip açık bıraktın ya
Bil ki kapım da kalbim de hâlâ hep açık duruyor
Belki birgün dönmek istersin, insanlık hâli olur ya
Hayatta hiçbir şey istediğin gibi gitmiyor
Gözlerim hep kapıda, senden bir haber bekliyor
Mutluluğunu da mutsuzluğunu da paylaşmak istiyor
Olur da birgün aklından geçerse soluk hayalim
Kulaklarını çınlatırsa şu titrek, boğuk sesim
Bilki kapım da kalbim de sana hep açık duruyor

Rotterdam,11.08.2002

Ensar Aktaş

Kar Topu Yuvarlandıkça Büyür

Kar topu yuvarlandıkça büyür
Sigara külü yuvarlandıkça küçülür
Başım döner ben yuvarlandıkça
Bir topaç gibi hayat yolunda
Dünya döner döner, döndükçe
Bir velvele kopar aniden
Bir zelzele gibi sarsar beni derinden
Büyür büyür hasretin içimde
Bir dikenli tel yumağı gibi sarar benliğimi
Sökülür çorap sökügü gibi sonra ümitlerim
Karanlığa yenik düşerim yokluğunda
Düşüncelerim düşünce olmaktan çıktığında

Salihli,28-07-2003

Ensar Aktaş

Karanlık Bir GÜN

Bir gün var aklımda, geceden karanlık bir gün
Sevgimden veripte ödün, Őeytana uyduğum bir gün
Seni de kendimi de aldatıp kararttığım o gün
Kapkara bir leke gibi duruyor alnımda her gün

Rotterdam,10-03-2003

Ensar Aktaş

Karar Anı

Sövelerin titremesi durmuş değil henüz
Kapının gürültüsü kulak zarlarıma doğru dalgalanmakta
Tavandan dökülen tozlar saçlarıma düşmedi daha
Şimdi sen kapının öbür tarafındasın, ben bu tarafında
Umurumda değil odanın buz gibi soğukluğu
Korkutmuyor beni yalnızlığın depremi uğultusu
Yerdeki vazonun kırıkları da değil umurumda
Batarsa batsın ayaklarıma, acımıyor ki...
Yüreğimdeki acıyı da acıdan saymıyorum işte
Hadi, sende öfkeni kulak ardı et biraz, yenik düşme
Ertele hiç olmazsa bir an...
Bir dönüm noktasıdır bu an, dönülmez bir karar anı
Bir salise kadar kısa, iki hayat kadar önemli
Kararını ver, kapının kulpunu elinden bırakmadan
Ya geri dön, zamanı yarım saat geriye alayım senin için
Sevişmemize kaldığımız yerden devam edelim
Hiç birşey olmamış gibi dudaklarına değsin yine dudaklarım
Saçlarında dolaşmaya devam etsin ellerim
Hayallerimizi yeşil panjurlu pencereleri süslemeye devam etsin evimizin
Bahçesinde çocuklarımız sarmaş dolaş çiçek açsın
Menekşe gözlerin doğsun sabahları yuvamıza
Bizimde bacası tüten bir ocağımız olsun
Ya da bırak kapının kulpunu, düşeyim hayatından
Şu an alnımdan düşmekte olan soğuk ter damlaları gibi
Bir yıldız gibi düş sen de anılarımdan
Katrana bulanmış tel bir fırça geçsin gözlerimden
Ne tanımış olayım seni, ne sevmiş, ne de sevişmiş
Güneş batsın bir daha doğmamak üzere
Ne geçeceğim sen olsun hayatımda, ne de ser
Anılar gömülsün toprağa, çiçekler boyun eğsin
Tut nefesin sıkıca, karar ver!
Sevdiğim misin, değil misin?

Rotterdam,27-09-2003

Ensar Aktaş

Kemal Bey İle Servet Usta

Kemal bey ile Servet usta aynı mahallede otururlardı,
Ve aynı sıraları paylaşırlardı ilkokul çağlarında
Birlikte taş atarlardı sapan ile armut ağacına da
Bir gün taş, caminin penceresine isabet etmişti kazara
Çok korkmuşlardı, çocukluk işte, çarpılacaklarını sanmışlardı...

Sonra yolları ayrıldı ortaokul çağlarında
Kemal bey büyük şehire gitti, kolejde okumaya
Servet usta ise çıraklığa başlamıştı bir tamirci dükkanında

Kemal beyin gözü yüksekerdeydi, hedefleri vardı
Servet çırağın ise hayali küçüktü, meramı usta olmaktı...
Tornavida, ingiliz anahtarı derken iyi bir usta oldu sonunda
Kemal bey ise koleji bitirmişti bitirmesine ama hedefini tutturamamıştı
Kasabaya dönüp politikaya atılmıştı...

Havasından mı, suyundan mı, kasabada işi yaver gitmişti
Bir partinin belediye başkanlığı adayı oluvermişti
Havası yerindeydi... Ankara'ya gidecek yolda besmeleyi çekmişti

Günler gelip geçiyordu, Kemal bey ile Servet usta pek görüşmeselerde
Kemal bey seçimin, Servet usta ise geçimin derdindeydi...
Bir gün çok önemli bir mitinge giderken arızalandı seçim otobüsü de
Servet usta yetişti imdadına Kemal beyin, yetiştirdi onu mitinge...

Kemal bey çiçeği burnunda başkan olmuştu ve Servet ustanın adı dilinden hiç
düşmüyordu
Her fırsatta; "Ben bu seçimi Servet ustanın sayesinde kazandım" diyordu

Kasabada günler genelde sakin gelip sakin geçiyordu...
Ama bir sabah Servet ustanın dükkanının önünde bir velvele koptu ki...
Servet usta parmağına vurduğu kanlı çekiç ile birlikte fırladı dışarıya...
Parmak acısı da birşey mi? Şoke olmuştu gördüklerinin karşısında
Bir grayderle bir de dozer eşliğinde polisler, zabıtalılar ve başkan Kemal bey en ön safta;
"Servet usta! Servet usta! Yıkacağım dükkanını, ruhsatsız yapıymış" diye bağıyordu
"Yapma başkan! Biz seninle eski arkadaşız, kankiyiz, yediğimiz içtiğimiz ayrı gitmezdi,
Ne yaparım ben sonra? Başım da beş horanta, elime bakıyorlar, birde hasta ve yaşlı bir
ana..."
"İş ayrı arkadaşlık ayrı, yasaları uyguluyorum ben, kusura kalma."
Ve dükkanın bacasıyla birlikte başına yıkılıverdi Servet ustanın dünya...

Eski dost düşman olmazdı ama bu olay Servet ustanın iflası olmuştu,
Başkan Kemal beyin ise kasaba daki en büyük icraatı...

Rotterdam,22-06-2003

Ensar Aktaş

Kısır Bir Pazar Sabahının Bilançosu

Herkes henüz uykusunun en tatlı demlerindeyken
Ben yine senin giderken bıraktığın son bakışlarının
Gözlerimde açtığı derin izlerinin üzerine çöreklenmekteyim

Neden tek bir pazar sabahı dahi olsa uyandığımda
Seni yatağımda, yanibaşımda görememekteyim

Neden ben her pazar sabahı sevinçlerimi çıkarıp
Hasretlerini kederlerimle çarpıp, bölüp, toplayıp
İçinden çıkılmaz hesaplaşmalarla kendimi öldürmekteyim

Al bu sitem dolu, özlem dolu şiirlerimi al da git bozdur
Bunlar, iflas etmiş, kısır bir pazar sabahının bilançosudur
Utanmadan şiirlerini çıkarlarına alet eden tek şair benim
Sayende en muhtemel vergi rekortmen adayı görünmekteyim

Rotterdam,28.04.2002

Ensar Aktaş

Kızıl Saçlı Kız

Binmiş te salına salına kürek çekiyor aşk sandalında
Saçlarına kızıl güneş ışığı düşmüş bir kızın, gün batımında
Dilinde bir aşk şarkısı cilveli cilveli mırıldanıyor
Sanki beyaz atlı prensini arıyor, kav rengi denizin ortasında

Yaklaştım yanına, aman Tanrı'm, o ne endam o ne gülüş
Gözlerinde masum bir parıltı, gamzesine cemre düşmüş
Biraz utangaç, biraz mağrur, gözlerime bakmaya çekiniyor
Kızıl saçlarının arasında beyaz bir gül, o ne işveli süzülüş

Dedim ki; "Ey kızıl saçlı, ürkek bakışlı, cesur kız! ...
Ne yaparsın tek başına, dalgaların arasında, yapayalnız?
Dikkat et, emi? ! yutar seni, bu dalgalar çok insafsız! .."
Dedi ki; "Dokunamaz saçımın bir tek teline hiç kimse,
Çünkü yıllardır beklediğim beyaz atlı prensim benimle..."

Kimdi beyaz atlı prensi, kızıl saçlı kızın, sizce? ...

Woerden,18-08-2003

Ensar Aktaş

Kor Bir Ateş

Kor bir ateş yanıyor içimde
Tam şuracıkta bir yerlerde
Tâ yüreğimde, derinlerde
Sen sırra kadem bastığından beri
Sönüyor, söndüremiyorum
Sönmesini de istemiyorum
Tamam, yakıp kavuruyor belki,
Kül ediyor bir yerlerimi
Ama, içimi de ısıtıyor
Bana senin gözlerini,
Gülüşlerini hatırlatıyor

Rotterdam,06.08.2002

Ensar Aktaş

Kum Saati

Tane tane düşüyor bedenimden kumlar
İçten içe eriyor ömür, sönüyor mumlar
Bir ömür yeter mi doymaya aşkına senin
Takvimden bir bir düşüyor çaresiz yıllar

Bir kere çarkına düşmeye gör-sen hayatın
İnim, inim inletiyor, kuralı böyle tabiatın
Bir ömür yeter mi varmaya farkına senin
Çekmekle bitmiyor gamları bu kainatın

Bir boşluktan gelip bir boşluğa gidiyor
Hayatı çoktan geçti zaman, kimse bilmiyor
Bir ömür yeter mi sokmaya aklına senin
Kırsan da kum saatini, giden geri gelmiyor

Rotterdam, 26-12-2003

Ensar Aktaş

Kurtlar Sofrası Olmasın Şairler Sofrası

Ne güzel bir sofrayı kurmuştuk şiirin etrafına
Diz dize dizilip oturmuştuk sevinin kenarına
Halil İbrahim sofrası kadar bereketliydi
Herkesine açıldı, Şair Sofrası demiştik adına

Muhabet kazanları kaynıyordu ardı ardına
Şevkle doluyordu gönlümüz, coşuyorduk...
Dostlarla paylaşıp baktıkça yemeklerin tadına
Bir lanet nazarla kapandı kapılar bir anda

Kem gözlerin hakkı yok önümüzdeki lokmada
Eleştiri zehrinin de tuzu olmalı dozajında
Aşmamalı maksatı hiç bir zaman hiç kimse
Kurtlar sofrası olmamalı Şairler Sofrası asla

Karnım aç artık benim, kalbim kaldı açıkta
Derin sessizlik çığlık gibi zonkluyor kulağımda
Yüreğim kan ağlıyor, kalemim isyanlarda
Kahrolmaktayım... Dostlarım yok etrafımda

Sevgili İsmail Cem Doğru dost, oldu mu bu?
Soyadın gibi dosdoğru bilirdim seni, yanıldım mı?
Hiç gavura kızıp orucu bozmak olur mu?
Neden kapattın sevgi akıtan musluğumu?

Ey kutsal sofram ey, seni de mi sansürlediler
Duvarlar mı ördüler etrafına köhne fikirler
Ey şair yürekli, şiir yürekli, güzel dostalarım
Sizi de mi yittiler bir boşluğa karanlık eller

Hani kapın açıldı herkese sonuna kadar
Kaynardı kazanlar sevgiyle sabaha kadar
Hayırdır artık tütmüyor duman duman bacalar
Kapında kalın kalın zincirler, ne işe yarar

Aç kurt gibiyim, saldıracağım dosta düşmana
Aşımı istiyorum ben, ekmeğimi, tuzumu soframda
Tepelerim bakmadan hiç kimsenin gözünün yaşına
Zırdeli olduğumu henüz bilmeyenler var galiba

Ben soframı geri istiyorum, Şair Sofrasını
Sofranın başında bağdaş kurmuş bütün dostlarımı
Daha çok sohbetler dinleyeceğim, çok muhabbetler
Ne olur kurtlar sofrası olmasın Şairler Sofrası

Rotterdam, 16-12-2003

Ensar Aktaş

Küçük Dünya

Eskiden,
Çok eskiden
Ben küçükken
Dünya çok büyüktü
Büyük gelirdi gözüme
Sığdıramazdım hayallerime
Tabii ya!
Ne vardı ki şu karşiki dağların ardında?
Bir varmış bir yokmuş bir ülke varmış
Diye başlayan masallar dünyası mı?
Sahi, ne vardı ki o koca dağların ardında?

Derken,
Ben büyüdüm
Güle ağlaya, düşe kalka
Kolay olmadı elbette
Her çocuk gibi büyüdüm işte
Ben büyüdükçe dünya küçüldü
Meğer ne de küçükmiş şu koca dünya
Peki ya şu güneşe, aya ne demeli
Onlar da dünya kadar küçükler mi acaba
Onsekizbin alem var der ya kitaplar
Ya onlar, onlar kesin küçüktür herhalde
Büyük olsalar nereye sığarlardıki
Ya şu sürüyle yıldızlara ne demeli
Yıldızlar küçücük, canım
Bunu bilmeyecek ne var
Laf aramızda,
Ben onları bir bir topluyorum bazen
Uykumun kaçtığı gecelerde
Ve bilya oynuyorum onlarla
Sakin benim çocuklar duymasınlar, ha
Bak babamız misket oynuyormuş derler
Hemde yıldızlarla
Gülerler bana sonra
Aman, boşver gülsünler
Dünyanın sonu değil ya, be
Hem benim de bir yanım yarım kaldı
Hep çocuk kaldı
Hiç büyümedi
Hem de yaramaz bir çocuk

Dünya küçük, vesselam
Ben küçülttüm dünyayı
Ben büyüdükçe o küçüldü

Beni anlamıyorsun değil mi
Boşver bırak inadı diyorsun
Vazgeçme,
Sev onu dilediğin gibi
Kim ne derse desin
Gurur dediğin ne ki

Elle tutulur mu
Yenilir, içilir mi
O kırıla kırıla büyür
Bırak kırılsın,
İnceldiği yerden kopsun
Hem ne çıkar sanki
Duyarlarsa duysunlar
Bilseler ne çıkar diyorsun
Haksız da değilsin hani
Dünya başıma mı yıkılır sanki
Yıkılsa da ne çıkar
Beni öldürmez ya
Öldürse de ne yazar
Dedim ya
Dünya küçük
Ben büyüdükçe o küçüldü
Sevgim büyüdükçe
Gururum küçüldü
Ayaklar altına düştü
Kalmadı bende artık
Erkeklik gururu diye birşey
Ama olsun güzelim
Seni sevmek güzel şey
Bugünden tezi yok
Bir tekme de ben atıyorum
Beni engelleyen gururuma
Ve düşünüyorum yollara
Nerede olduğun önemli değil
Akşama kalmaz bulurum seni
Öyle büyük durduğuna bakma
Dünya küçük
Hemde çok küçük
Öküzün boynuzları arasına
Sığacak kadar küçük
Küçük ve alçak

Rotterdam,24.04.2002

Ensar Aktaş

Lâbirent

(İstanbul'da meydana gelen son patlamalar ve bütün terör olaylarının ardından...)

Ne yana dönsem
Yüzüm bir utanç duvarına çarpıyor
Ayaklarıma dolaşıyor örümcek ağı,
Örümcek kafalı bazı mahlukların.
Çok şeyler söyleyeceğim de
Bir dağıtabilsen şu kara bulutları
Şu anlamsız bulmacaları bir çözebilsem
Bir çözülse şaşkınlıktan yuttuğum dilim...

Nedir alıp veremediğiniz şu üç günlük dünyada?
Nedir kararttığınız hayatların günahları?
Nedir söndürdüğünüz ocakların suçları?
Sizi de bir avuç topraktan var etmedi mi aynı yaradan?
Bu asilik neden, neden bunca insanın ahı?
Bir bilebilsem... Bu mudur ilim?

Şu cezbedici yeşille maviyi oluşturan
Güneşi, ayı, yıldızları emrimize sunan
Sevgi denilen serveti kalbimize koyan
Bize el veren, dil veren, akıl veren
Yüce yaradan değil midir tek alacaklısı,
Bu canların, bu nimetlerin?
Siz kim oluyor da tuzaklar kuruyorsunuz,
Yolumuza, özgürlüğümüze?
Sizi insanlığın yüz karası zalimler...

Rotterdam, 22-11-2003

Ensar Aktaş

Maziden Bir Gölüş

Maziden bir gölüşün düştü birden aklıma
Tam da seni aklımdan çıkarmaya karar verdiğim bir anda
O öyle bir gölüştü ki bin öpüşe bedeldi
Dizlerimin bağı çözülmüştü şu an olduğu gibi
Gelecek vaad eden ne güzel ümitler vermişti nakşolurken aklıma
Vazgeçtim ben seni unutmaktan olmasan da bir daha yanımda
Bırak aklıma çıkarıp atayım beynimden
Lakin o tatlı gölüşün kalsın hep hatırımda

Rotterdam, 02.06.2002

Ensar Aktaş

Mekanın Cennet Olsun

Sen bana yalan aşklarla geldin, beni aldattın
Yüzümü güldürmedin, hep sonbaharı yaşattın
Ama ben seni gerçekten sevdim, fena bağlandım
Sevmesini bilebilseydin fedaydı inan bu canım
Şimdi gidiyorsun, düşmüyor dilinden bedduaların
Ben yinede sana sitem etmem, seninle dualarım
Ömrün boyunca baharı yaşa, bitmesin ilkbaharın
Öldükten sonra da cennet olsun mekanın

Rotterdam,21.08.2002

Ensar Aktaş

Mel'un

Seyyah oldum, düştüm yollara aşkın peşinden
Madem gelmişim şu dünyaya, sevmemek neden?
Gökkuşığı aksetsin istedim siyah beyaz günlerime
Beni de bir seven çıksın istedim can-ı gönülden

İlk seni gördü gözlerim, ilk seni sevdi yüreğim
Yalan bir sevdemiş bana reva görülen, neyleyim?
Ben sana sarılırken sıkıca, yılanı sarılır gibi
Meğer sen de beni yılan sanmışsın, bilemedim

Kartopu gibi büyüdü dertlerim, ben yuvarlandıkça
Görüp göreceğine pişman oldu gözlerim, ağladıkça
Dostlarım düşman çıktı, sevdiklerim pişman etti
Dünya küçüldü gitti gözümde, haybeden yaşadıkça

Adem'i Havva'dan koparıp dünyaya salan mel'un
Hasan'ı, Hüseyin'i kahpece sırtından vuran mel'un
Beni de parmağına dolayıp aldatan sen misin?
Gersen de İsa gibi çarmıha, namerttir sana uyan, mel'un

Rotterdam, 10-11-2003

Ensar Aktaş

Mutluluğun Benim Elimde

Seni hiç kimse ne benim kadar anlayabilir
Ne de benim gibi sevebilir

Gör bak hiç bir erkek seni mutlu edemeyecek
Gelen gideni aratıp gidecek

- Ya sen? diyeceksin
- Sende onlardan biri değil misin?

Hayır, ben onlardan biri değilim
Çünkü ben hiç gitmedim
Biliyorum hâlâ kalbindeyim
Nasıl benim kaderim senin elindeyse
Senin mutluluğun da benim elimde
Ve ölene dek.....!

Rotterdam, 29.09.2002

Ensar Aktaş

Naz mı Ediyorsun?

İnanki dayanmak çok zor
Bir gün bir saat sensizliğe
Hasretin içimi yakıp kavuruyor
Ališmışım seni her gün görmeye

Uzaktan da olsa görürüm seni
Gülüşün rahatlatır bir anda beni
Merhaba deyip geçmekle olmaz
Ne olur esirgeme benden sevgini

Bilmemki bana naz mı ediyorsun
Nedense benden hep kaçıyorsun
Aslında benim sevdiğim kadar
Biliyorum sende beni seviyorsun

Rotterdam,19-12-1989

Ensar Aktaş

Nefesin Yalan Kokuyor

Yalan aşklar hep tatlı başlar
Zamansız açan çiçekler erken solar
Çok geçmeden sel olur akar
Gözlerden kanlı kanlı yaşlar

Senin her şeyin yalan, her sözün palavra
Hatta bu yaşlar da yalan yalan akıyor
Yalan damlıyor gözlerinden
Nefesin yalan kokuyor
Hissediyorum
Al sana bir yalan da benden
Seni hâlâ çok seviyorum

Rotterdam,10.08.2002

Ensar Aktaş

Nefesinle Söndür Cehennemi

Teninin kokusuna ekmek bandığım
Yalnız yastığına değil yoluna da başkoyduğum
Bir gün bu başı musalla taşına koysalar bile
Bilki soğuk olan yalnız bedenim olur
Çünkü ölümün yüzü soğuktur
Ama, içim aşkının ateşiyle yanarak gideceğim
Ve cehennemin dibi olsa da ahirette yerim
Yine de seni sevmekten vazgeçmeyeceğim
Ve hep seni bekleyeceğim
Gelde nefesinle söndür cehennemi diye

Rotterdam,04.08.2002

Ensar Aktaş

Neredesin?

(Bir güfte denemesi)

Ecel olsa da gözlerin, sanma senden geçeceğim
Zehir olsa da sözlerin, kana kana içeceğim
Kaf dağının arkasına gitsen yine geleceğim
Gözümün bebeği, gönlümün direği, neredesin şimdi

Neredesin, neredesin, hangi yadellerdesin sen
Yüreğime hazan geldi, hasretinden soluyorum ben
Neredesin, neredesin, hangi yaban ellerdesin sen
Gözümün bebeği, gönlümün direği, neredesin şimdi

Bu sevdanın ateşini biz beraber yakmadık mı
Beni nasıl tek başıma bırakıpta gidiyorsun
Biliyorum sende beni herşeyden çok seviyorsun
Gözümün bebeği, gönlümün direği, neredesin şimdi

Neredesin, neredesin, hangi cehennemdesin sen
Gözlerime hüznü indi, hasretinden ölüyorum ben
Neredesin, neredesin, hangi yaban ellerdesin sen
Gözümün bebeği, gönlümün direği, neredesin şimdi

Rotterdam,31-08-2003

Ensar Aktaş

O Arzular (Ayrılık Kavağı)

Nedense bu akşam
Diğerlerinden biraz farklı
Biraz daha kederliyim
Biraz daha sensizim
Hani o arzular varya
Şeni bana hatırlatan
Özleminle yakan
İşte bu akşam
O arzular içimde
Büyüdü büyüdü
Dallı budaklı
Bir kavak gibi serpildi
İçime sığmaz oldu
Boynum büküldü
Gözlerim doldu
Hani dokunsalar
Çocuklar gibi ağlayacağım
Hani o arzular diyorum
Beni ağlatmak yerine
Alsa götürseler
Beni benden uzaklara
Şenin yanına
İşte o zaman
Akşamlar daha farklı olur
Gözlerim keder yerine
Huzur bulur
Seni bulur
Mevsim sonbahar olur
O ayrılık kavağı sararıp solar
Yaprak döker
Kurur, odun olur
Yanar içimi ısıtır
Kül olur, yok olur
Mevsim ilkbahar olur
O arzular yeniden yeşerir
Aşk olur, sen olur
Gönlüm sana kavuşur
Yeniden huzur bulur
Şen olur
Gülşen olur

Rotterdam,31.10.1991

Ensar Aktaş

Öksüz

Kalktı durdu geceler yalnızlığım, başıma
Göz yaşlarım karıştı ekmeğime, aşıma
Ben mi istedim sanki, hamken kopmayı dalından
Öksüz damgası yedim, girmeden daha yaşıma
Tuzlu şiirler bastım, dinmeyen yürek sızıma

Rotterdam,15-08-2003

Ensar Aktaş

Ölüm

Ölüm gizemli bir kelime
Ürkek bir sözcük
Meçhule bir pencere
Soğuk bir öpücük
Beni bırakacaksan ellere
Senden gelsin o öpücük
Bana olur son nefesimde
İnanki tatlı bir gülücük

Rotterdam,28.04.2002

Ensar Aktaş

Ölüm Bile Ayıramaz Sevenleri

Sıradan bir gün batımında
Bir nisan ayında
İssız bir dağ başında
Çamurlu bir yolda
Yavaş yavaşta olsa
İlerlemek istediğim anda
Bir gürültü, bir patlama
Bozuyor tüm sessizliği
Uyandırıyor beni
Yokediyor seni
Aklımın her köşesine
Nakşettiğim hayallerini
Kimdi ayıran yine bizi
Kimdi çalan yine hayallerimizi

Bu kesin arka lastikti
İsyan etmişti belki
Belki de iflas etmişti
Bir bu eksikti
Ne yapmalı ne etmeli
Çıkıp değiştirmeli
Bulmalı kirkoyu, istetmeyi
Elimden gelmese de
Denemeliyim değiştirmeyi
Ne gelirken zaten elimden
Seni sevmekten başka
Sana kavuşamamaktan,
Sana ulaşamamaktan başka

Bu yolculuk isyanımdı benim
Seni bulmaktı gayem
Yoksa ne işim olurdu benim
Şu dağ başında bilmem
Buralar çok ıssız çok sessiz
Bir ben böyle çaresiz
Bir de nisan yağmuru kesintisiz
Kimse ayıramaz bir daha bizi
Bulabilirsem seni
Diye sevinirken
Kendimi kandırırken
Bak şu lastiğin yaptığına
Ne güzel de dalmıştım sana
Motor kapağından yükselen serabına
Tam da kavuşmuştum sana

Bu ne sessizlik Allah'ım
Kimseyi yalnız koyma
Yolda koyma, dağ başlarında
Sen sevenleri ayırma
Ne bir gelen var, nede giden
Çok yalnızım üşüyorum
Sessizlikten ve

Sensizlikten ilk defa korkuyorum
Razıyım aç bir kurt bile olsa
Çıksın yeterki karşıma
Bir son versin şu yalnızlığıma
Güneşte batmak üzere
Yanmıyorum ölüp gideceğime
Bu ıssız yerlerde
Benim isyanım seni son kez
Göremeden, sensiz öleceğime

Nereye gider şu patika
Bir baksam mı acaba
Yaşasın!
Bak orada bir avcı kulübesi var
Terkedilmiş galiba
Bırakılmış yalnızlığa

Aman Allah'ım
Kimlere ait bu iskeletler,
Bu kemikler
Birbirine kenetlenip can vermişler
Ölüm bile ayıramaz sevenleri deyip
Ölüme birlikte mi gitmişler
Bu harabe kulübede
Koyun koyuna ölmüşler

Sevgili şair abicim, üstad,
Ümit Yaşar Oğuzcan,
Bunlar senin
'Seninle ölmek istiyorum'
Şiirindeki karakterler değil mi?
Ne istedin, neydi derdin,
Niçin izin verdin,
Niçin kıydın bu sevenlere
'Nefes almak hüner değil...'
Seninle ölmek istiyorum' diyorsun
Haklısın, ama aynı nefesi
Birlikte teneffüs etmekte
Büyük bir hüner değil mi?
Evet, ölüm bile ayıramaz belki sevenleri
Birlikte ölmekte güzel,
Ama birlikte yaşamak,
Paylaşmak aşkı, sevgiyi
Çok daha güzel değil mi?

Rotterdam,24.08.2002

Ensar Aktaş

Ölümden Korkma! ...

Ölümden korkmana hiç gerek yok ki
Yalnız bir defa karşılaşacaksın onunla
İki dakika gözünü yumar, sıkarsın dişini
O badireyi de atlatırsın öncekileri gibi
Ölümden korkma! Sen asıl sonrasında kork

O şatafatlı kıyafetlerini bir bir soyacaklar
Bedenini iki metre beyaz beze saracaklar
Ömrünce basıp geçtiğin o kara toprakları
Kürek kürek savurup üzerine atacaklar
Ölümden korkma! Sen asıl sonrasında kork

Münkir ve Nekir melekleri ablukaya alacak
Şualler sağanak gibi üzerine yağacak
Ölsem de kurtulsam lafı anlamsız kalacak
Her yanlış cevapta mezar kerpeten gibi sıkacak
Ölümden korkma! Sen asıl sonrasında kork

Kıyamet kopacak bir gün, Mahşer yeri kurulacak
Ruhun âlemi Berzah'tan gelip bedenine kavuşacak
Tartacak Mizan, amel defterin önüne koyulacak
Geçemezsen Sırat'tan, sonun nar'û cehennem olacak
Ölümden korkma! Sen asıl sonrasında kork

Korkunun ecele faydası yok

Rotterdam,14-08-2003

Ensar Aktaş

Özledim

Yalnızlık Allah'a mahsusmuş
Hiç bana göre değil
Güneş'te gökyüzünde yalnız bırakılmış
Ama etrafına ışıklar saçıyor
Ay keza
Bense karanlık saçıyorum etrafıma
Duvarlar üstüme üstüme geliyor
Yıllar umutsuzluğa
Yollar hep mutsuzluğa çıkıyor
Hasretin bir çekiç gibi âdeta
Beynime her gece mihlar çakıyor
Gülüpte geçmek geliyor içimden
Ama olmuyor, olmuyor işte
Gözyaşlarım dinmek bilmiyor

Alışmak diye bir şey var aslında
Alışıyor insan ne olsada
Bende alıştım alışmasına da
Bir tek şeye alışamadım asla
Başını göğsüme yaslayıpta
Yanık yanık ağlamayı özledim
Ilık ılık akan gözyaşlarını özledim
Baş parmaklarımın içiyle
Gözyaşlarını silmeyi özledim

Bir gün şu feryadımı duyarda
Bir gecelik olsun gelirsen bana
Bu kez ben ağlayacağım
Başımı göğsüne yaslayıpta
Sen masallar dünyasında
Hiç yalnız kalmazsın ama
Olurda masallar biterse bir gün
Seninde özleyeceğin bir yanım olsun o gün

Yeşilkavak,03-08-2003

Ensar Aktaş

Özlemek

Özlemek te kifayetini kaybetti
Senden ayrı kaldığımdan beri
Gündüzleri aklımdan çıkmıyorsun
Geceleri rüyalarımın
Biliyorum bana gülüyorsun
Çook uzaklardan
Birde çıkıp gelsen
Beni yine sarsan, yine sevsen
Şu kan damarımdan akmadan
Şu can bedenimden çıkmadan
Gözlerimi arkada bırakmasan

Rotterdam,28.04.2002

Ensar Aktaş

Özlemeni Özlüyorum

Hani sözcükler düğümlenir ya boğazına
Dilin sürçer de telaffuz edemezsin kelimeleri
Gecenin bir yarısı anılar düşer de aklına
Uyuyamaz tavana odaklarsın yorgun gözleri

Özlersin elbet özleneni o da özlüyorsa seni
Bilirim şu an sende hep düşünüyorsun beni
Yokluğun ayrılmaz bir parçam olmuş sanki
Ama ben seni değil beni özlemeni özlüyorum

Bizim şarkımızı koyup dinlersin kasetten
Gözlerin nemlenir de ağlarsın hasretten
Parmakların titrer çekersin tuşların üzerinden
Gururun el vermez aramazsın hasetten

Yalanmış bu aşkta dersin herşey yalanmış meğer
Ne yanmaya hasretinden ne de ölmeye değer
Sanmaki kahrımdan ölürüm geri gelmezsen eğer
Bana dönmeni değil beni özlemeni özlüyorum

Rotterdam, 03-03-2003

Ensar Aktaş

Parmak İzi

Madem ki herşey yalandı
Yaşananlar bir rüyaydı
Madem ki gidiyorsun
Herşeyi bir kalemde siliyorsun
Madem ki sende bir iz bırakamadım
Sevgine layık olamadım
Hadî kes beni
Vur hançeri bağrıma
Sonra kanımdan bir parmak çal alınına
Kurban kanı gibi
Bir parmak izi olsun orada
Benden sana hatıra

Rotterdam,07.09.2002

Ensar Aktaş

Patlayacağım

Bir gün bitecek
Ŗu fırtına öncesi sessiz ığlıklarım
Elbet sona erecek bir gün
Bir gök gürültüsü kopararak
İçim içime sığmayacak
Sabrım taşacak elbet
Yüreğim kabarak
Patlayacağım
Bir volkan misali ateşler püskürerek
Patlayacağım
Patlayacağım bir bomba gibi
Atom bombasını mumla aratacağım
Bu belki benim de sonum olacak ama
Koparacağım kıyametleri
Of oooff
Yeter bu sensizlik fryası
Patlayacağım

Rotterdam,02.06.2002

Ensar Aktaş

Rotterdam Neden Ağlıyor

Niye bu karamsarlık, bu hüzün yine
Niçin kara bulutlar gölge gibi düştü üzerine
Neden ıslandı gözleri koskoca şehrin
Rotterdam neden ağlıyor yine

Şu ihtişamlı çift minare mi
Bulutları delip ağlatan
Yoksa şu görkemli gökdelenler mi
Bilmiyorum, ama bu kasvet içimi dağlıyor

Kes artık ağlamayı çocuklar gibi
Koskoca şehre yakışmıyor, ağlamak benim hakkım
Bırak ta ben ağlayayım
Boğarsa bir beni boğar sel olan gözyaşlarım
Ağlarsa bir kişi ağlar ardımdan
Binlerce yürek kan ağlar sen boğulursan
Rotterdam, bu halin herkesi kahrediyor

Böyle hüzünlü böyle loş bir akşam üstüydü
Sevdiğimi vapura bindirişim
Sen ağlıyordun, ben ağlıyordum, o gidiyordu
Aklım onunla gidiyordu, ben yetim kalıyordum
O yüzden yüreğim parçalanıyor
Her ağlama faslında
Buna artık kalbim dayanmıyor
Yeter artık, Rotterdam neden ağlıyor

Rotterdam/Woerden,10.01.2003

Ensar Aktaş

Rotterdam Şahit Yalnızlığımı

Bu şehir böyle miydi eskiden
Böyle ıssız böyle sessiz, kimsesiz değildi
Her yerde cıvılcıvılcı kuşlar öterdi
Bahardı her mevsim, açardı çiçekler, herşey güzeldi
Bu şehir benimdi, bense bu şehrin neşesi
Çünkü sen vardın bu şehirde, gönlümün prensesi
Tanrı'nın bana en kutsal hediyesi
Sen şimdi başka şehirleri şenlendiriyorsun belki
Ama, beni kahrediyor, hüznendiriyorsun bu şehri
Tramvay gıcırtiları bile bozamıyor artık sessizliği
Hiçbir şey şenlendirmiyor artık ne beni ne de bu şehri
Ben kayboldum avucumun içi gibi bildiğim bu şehirde
Bu koca şehirse kayboldu benim içimde senle birlikte
Şimdi iskeleye yanaşan her vapuru ben selamlıyorum
İskeleden ayrılan her vapura yine ben el sallıyorum
Ah Rotterdam, niye böyle bozbulanık akıyor şu Maas nehrin
Hadi beni istemedin terkettin, suçu neydi bu masum şehrin
Koopgoot'ta insan seli çeşit çeşit kumralı, sarışını, esmeri
Bense aralarında akıntıya kapılmış, çaresiz mi çaresiz
Denize sürüklenen bir tatlı su balığıyım sanki
Boğuluyor, can çekişiyorum tek başıma sensiz, kimsesiz
Birgün bırakırsam kendimi Euromast kulesinin tepesinden
Ya da Erasmus köprüsünün kenarından uçsuz bucaksız boşluğa
Bilki benim bir suçum yok, Rotterdam şahit yalnızlığımı

Rotterdam,19.08.2002

Ensar Aktaş

Sabaha Kadar

Amber soluklu yar
Aç gözlerini öpüşürken
Gözlerimin içine bak
Romantizmin tadını çıkar
Yıldızlar bizi seyrederken
Alev gibi dudaklarınla yak
Katmer katmer bakışlarınla...
Bırak, gece soyunup dökünsün
Işıklar sönsün
Mumlar da...
Kollarınla sar
Beni sıkıca...
Ay ışığı yeter de artar
Bırak kendini kollarıma
Bırakta...
Vuslatın keyfine var
Benimle sabaha kadar

Rotterdam,20-08-2003

Ensar Aktaş

Sana Hasretim Bayburt

Yeşil yeşil ovaların
Gülümseyen bozdağların
Buzdan soğuk ayranların
Sana hasretim Bayburt

Secde eder ağaçların
Duacındır torunların
Umut dolu yarınların
Sana hasretim Bayburt

Lezzet dolu yemeklerin
Çoktur senin sevenlerin
Genç ihtiyar şehitlerin
Sana hasretim Bayburt

Her öğlen Balkar eser
Her seher kuşlar öter
Her bahar güller biter
Sana hasretim Bayburt

Sokaklarında turistler
Yorulmadan hep gezerler
Ecdattan miras camiler
Sana hasretim Bayburt

Her taşında kalenin
Tarihten iz var senin
Dünyaya sığmaz sevgin
Sana hasretim Bayburt

Tarihin var şanın yüce
Savaşmışsın gündüz gece
Dilimdesin hece hece
Sana hasretim Bayburt

Can veririm senin için
Kanımla dolsun Çoruh nehrin
Yeterki gülsün gözlerin
Sana hasretim Bayburt

Sen her yerden güzelsin
Her aldığım nefesimsin
Düşman da kimmiş sen benimsin
Sana hasretim Bayburt

Gurur duyuyorum seninle
Al kucağına bırakma gurbet ele
Söylüyorum bunu yeminle
Sana hasretim Bayburt

Şiirlerin türkülerin
Dilindesin tüm milletin

Cennetisin Şu alemin
Sana hasretim Bayburt

Birgün sana kavuŐmadan
Selam alamazsan Ensar'dan
Bir mezar ayır ne olur
O mis kokulu toprağından

Rotterdam,26.08.1987

Ensar Aktaş

Sana Sesleniyorum Ey Sevgili

Sana sesleniyorum ey sevgili

Senki Şu önünü görmekten aciz gözlerimde tüttün, nemioldin, iki damla buhar oldun
Karıştın efkar dolu sigaramın dumanına, göklere yükseldin, gri mavi bulutlarla buluştun
Sensizliğin daracık gırdabında içim hasretinin ateşiyle yanıp tutuşurken cayır cayır
Yokluğunla körükleyip durdun kalbimi, yakıp kül etmeye şartlanmış cehennem ateşinle
yaktın
Sonra bir sonbahar günü iki damla yağmur oldun, yağdın üstüme, yine sen söndürdün
o ateşi

Sana sesleniyorum ey sevgili

Senki bana hayata sınımsız sarılmasını, yaşamasını öğrettin kaygısızca Şu yalan dünya
da
Sonra bir bir kopardın yalnızlığa kök saldırığın ağacın, acı yeşilimsi yapraklarını
dallarımnda
Gidişin gidiş değildi, sanki bir kaçıştı, benden de, kendinden de, dağ dağ, bayır bayır
Şu oluk gibi akan gözyaşları benim değil, bunları sen koydun buraya, beni çok ağlattın
Sonra bir bahar günü güneş gibi doğdu iki kare hayalin üstüme, yine sen güldürdün
beni

Sana sesleniyorum ey sevgili

Senki bir bebeğe yürümesini öğretircesine bana sevgiye adım atmasını öğrettin, sabırla
Her adım atışımda sana yaklaştım, doruğuna çıktım mutluluğun, zirvesine ulaştım
aşkınla
Beni büyüdü mü sandın, tek başına üstesinden gelir mi sandın her belanın, hayır hayır
Onca çaba harcadın, çıkardı ümitsizliğin zifiri karanlık kuyularından gülücüğün, beni sen
yaşattın
Sonra bir akşam üstü, ezan seslerine karıştı iki olümcül veda sözcüğün, yine sen
öldürdün beni

Sana sesleniyorum ey sevgili

Öldürdün öldürmesine de beni durup dururken, sebepsiz, manasız, anlamsız bir şekilde,
bilmem neydi amacın
Kimse inanmıyor benim öldüğüme, herkesi yanıltıyor kalbimin bir köşesinde unuttuğun
iki nefeslik canın
Ne salâmı okuyor müezzin, ne namazımı kıldırıyor imam efendi, ne de mezarımı kazıyor
eş, dost, ahali
Bende çok hakkın var biliyorum, gel de helal et demiyorum, nasılsa bedelini ödüyorum,
ama
Sana sesleniyorum ey sevgili
Son bir iyilik daha yap, gel al bende unuttuğun o bir dirhemlik canı da, kurtar bu
bitkisel hayattan beni
Sana sesleniyorum, son bir kez sana sesleniyorum ey sevgili, gel de adam gibi, adam
akıllı öldür beni

Rotterdam,27.08.2002

Ensar Aktaş

Sansür ve Aspiratör

Sansür bir aspiratöre benzer
Bazan nahoş kokuları süzer
Bazan da hoş kokuları emer
Kurunun yanında yaş da yanıp gider...

Peki sansürün ömrü ne kadar sürer?
- Aspiratörün süzgeci pislik bağlayıncaya dek.

Öyleyse sansürü bir tek sansüre koymak gerek!

Rotterdam, 10-12-2003

Ensar Aktaş

Seher Yeli

Seher yeli gibi araladım bu sabah perdelerini
Süzülüverdim odanın penceresinden içeri
Körpe bebeklerden daha masum uyuyordun
Güzelliğin melekleri kiskandıracak gibiydi

Kıyamadım uykunu bölüp seni uyandırmaya
Düzeltiliverdim yanağına yapışmış birkaç telini
Koklayıp, okşadığım pamuk saçlarının doya doya
İçime çektim mis gibi kokusunu teninin kana kana

Başını kaldırıp usulca göğsüme yaslamak istedim
Çok istedim o kiraz dudaklarından doyasıya öpeyim
Avuçlarımın arasına alıpta o ay ondördü yüzünü
Belki rüyandayım diye bölmek istemedim düşün

Odanın her yerine, her köşesine serpiştiriverdim
Bahar kokularını kır çiçeklerinin ve sümbüllerin
Yatağına düzdüm bir bir seher vakti ötüşlerini
Ninniler söylesin diye sana sevda bülbüllerinin

Uyanmanı bekleyip ellerimle yedirmek isterdim
Yanıbaşında ki masaya hazırladığım kahvaltıyı
Biliyorsun canım, seher vakti geçmeden dönmeliyim
Yemeyi unutma sen çok seversin rafadan yumurtayı

Hüzünlenmesin kardelensi göz bebeklerin uyandığında
Beni göremeyince yanında, yatağının başucunda
Söz yine geleceğim bir dahaki seher vaktinde, ve...
Yeminler olsun, bu defa sonsuza dek ayrılmamacasına

Rotterdam,30.03.2002

Ensar Aktaş

Selâ'nın Ardından

İbret al Şu selâ'lardan
Birgün seninde gelecek sıran
'Yediğin içtiğin senin olsun,
Gördüklerini anlat' denilmeyecek
Hepsinden ayrı ayrı sorgu suâl edilecek
'Ne getirdin bana dünyadan' diye
Soracak sana da yüce Yaradan

Rotterdam,14-06-2003

Ensar Aktaş

Sen Beni Hiç Tanımıyorsun

Sen beni hiç tanıımıyorsun ki
Çünkü ben seninleyken hiç ben olmadım
Hep senin istediğın gibi
Hayal ettiğın gibi biri oldum
Senin sevdiğın yemekleri yedim
Senin seçtiğın filmleri seyrettim
Senin beklediğın hediyeleri aldım
Senin beğendiğın çiçekleri kokladım
Ne zaman yatacağıma sen karar verdin
Saat kaçta kalkacağıma yine sen
Ne giyineceğıme sen karar verdin
Ne söyleyeceğıme sen
Beni kafanda yeniden yarattın
Kaderimi bile yeniden yazmaya kalkıştın
Olmadı hiç fırsatım kendi kendimi yaşamaya
Bu yüzden sen beni hiç tanıımıyorsun

Ben sanki bir aynaydım karşında
Beni değil kendini gördün her bakışında
Şimdi büyü bozuldu, sihri yok oldu aşkın
Kırıldı ayna bir dokunuşta
İşte çıktım gerçek yüzümle karşına
Ya böyle bas beni bağrına
Ya da koca bir taş
İstersen gel otur karşıma
Yeniden tanış benimle yavaş yavaş

Rotterdam,30-05-2003
Çeşme,07-07-2003

Ensar Aktaş

Sen Benimsin Sevgilim

Sen benim yüreğimde büyüttüğüm çiçeğimsin
Sen benim gözlerimde tütürdüğüm hasretimsin
Sen benimsin sevgilim

Sen benim yaşlı gözlerimdeki sevincimsin
Sen benim her aldığım nefesimsin
Sen benimsin sevgilim

Sen benim etrafımda dolaşan meleğimsin
Sen benim yanımdayken bile özlediğimsin
Sen benimsin sevgilim

Sen benim gönlümden içeri bir gönülsün
Sen benim aşk bahçemin gonca gülüsün
Sen benimsin sevgilim

Sen benim tek amacım tek gayemsin
Sen benim herşeyim, birtanemsin
Sen benimsin sevgilim

Sen benim her tebessümde güldüğümsün
Sen benim uğrunda severek öldüğümsün
Sen benimsin sevgilim

Rotterdam,08.11.1991

Ensar Aktaş

Sen Gezinirken Bizim Bahçede

(Ece Erken'e...)

Bir çift ela göz seni izliyor pencereden gizlice
Sen alımlı alımlı gezinirken bizim bahçede
Yerler titriyor, güneş gülüyor, çiçekler secdede
Sen gezinirken edalı edalı bizim bahçede

Tenine yenik düşüyor kokusu mor güllerin
Tek korkusu begonya, lale, sümbüllerin
Sanadır diye artık tüm şarkıları bülbüllerin
Sevdalı sevdalı gezinirken sen bizim bahçede

Oksijen komada, işveni depoluyor ciğerlerim
Kanım pıhtılaştı, sevgini pompalıyor şu kalbim
Bu bitkisel hayattan hiç çıkmak ister miyim?
Sen gezinirken havalı havalı bizim bahçede

Rotterdam,22-08-2003

Ensar Aktaş

Sen Hiç Ağladın mı?

Ben doğdum ağladım
Çocuk oldum ağladım
Sevdim ağladım
Ayrıldım ağladım
Güldüm ağladım
Ağladım ağladım
Gözyaşımı sildim ağladım
Yaşadım ağladım
Yaşlandım ağladım
Öldüm işte sensiz
Sen hiç ağladın mı
Ardımdan sessiz sessiz

Rotterdam,04.05.2002

Ensar Aktaş

Sen ve Yağmurun Sesi

En şiddetli fırtınalar bile derin bir sessizlikle başlıyor
Ruhumu dinlendiriyor, hatırlatıyor bana senin gözlerini
O yüzden çok seviyorum ben fırtına öncesi sessizliğini
Bile bile arkasından üzüleceğimi, içimin ürpereceğini

Oysa en hafif yağmurlar bile gök gürültüsüyle başlıyor
Çocuklar gibi korkuyorum, anımsatıyor bana senin gidişini
O yüzden hiç sevmiyorum gök gürültüsünü, şimşek seslerini
Bile bile rahatlatacağını beni ardından gelen yağmurun sesi

Bir gözlerindeki fırtına öncesi sessizlik mutlu ederdi beni
Birde şiddetli fırtınalar sonrası serpiştiren yağmurun sesi
Şimdi her ikisi de çok korkutuyor, üzüyor, ürkütüyor beni
Çünkü sen bana günlerce fırtına öncesi sessizliği yaşattın
Ve arkasından aldı götürdü seni benden yağmurun sesi

Rotterdam,08-06-2003

Ensar Aktaş

Sen Yıldızları Çok Severdin

Sen yıldızları çok severdin
Bense seni çok severdim
Diz dize oturup mehtaplı gecelerde
Uzun uzun yıldızlara bakardık
Elele tutuşur bir yıldızın kaymasını beklerdik
Ve içimizden dilekler tutardık
Her yıldız kaydığında
Sen neyi dilerdin bilmiyorum ama
Ben hep seni dilerdim
Bu aşk hiç bitmesin derdim
Ve sana için için kızardım
Çünkü sen yıldızları benden çok severdin
Bu yüzden onları çok kıskanırdım
Ve onlara nazar değdirip düşürdüğünü sanırdım
Bir gün beni de yüreğinden kaydırmandan
Ya da ellerimden bir yıldız gibi kayıp gitmenden korkardım
Ellerini tutar uzun uzun gözlerine bakardım
Derin düşüncelere dalar gizli gizli ağlardım
Sorduğun da sana yalanlar söylerdim
Mutluluk gözyaşları bunlar derdim
Saçlarımı okşayıp sende ağlardın
Bir yandan üşürdün gecenin ayazında
Bir yandan ellerin terlerdi avuçlarımda
Sonra güneşin kızılığı belirirdi ufukta
Yıldızlar mum gibi sönüp kaybolurlardı uzaklarda...

Ve bir gün korktuğum geldi başıma
Sende kaybolup gittin bir mumun kararışında
Şimdi arar oldum başımı koyduğum dizlerini
Avuçlarımda terleyen ellerini
Yıldızlara benzeyen gözlerini
Ben yıldızları hâlâ seyrediyorum ama
Sen yoksun artık yanımda
Ellerin belki başka avuçlarda
Gözlerin başka bakışlarda
Ama yıldızlar aynı yıldızlar
Ve ben hâlâ seyrediyorum onları yokluğunda
Elimde yarı solgun bir kırmızı gül
Ve gözlerin hayal meyal aklımda
İçimde derin bir sessizlik, bir yaralı gönül
Büyüdükçe büyüyor sensizlik, her yıldız kaydığında
Biliyorum sende yıldızları seyrediyorsun şu anda
Çünkü hâlâ yıldızlar kayıyor uzaklarda
Sen beni unuttun, mahsun bıraktın buralarda
Bende seni unutacağım son yıldız kaydığında

Rotterdam,07-03-2003

Ensar Aktaş

Sen Yoluna Ben Yoluma

Mademki ayak uyduramadın sen bu aşka
Mademki aşkın tarifi sende bambaşka
Mademki koşuyoruz artık ayrı kulvarlarda
Hadi marş marş, durma, sen yoluna ben yoluma

Bende aşklar kusursuz olur, sürer mahşere kadar
Sendekiler namussuzdur, biri bitmeden diğeri başlar
Sanmaki bu yolun sonunda karşına mutluluk çıkar
Sonunda yoldaşın olur gözyaşların, pişmanlıklar

Bu aşkı sokakta bulmadım, dayanamam kirletmene
Gerçek aşklarda yer olmaz bu dem nefrete, kine
Ben sana mutluluklar dilerim, iyi bak kendine
Hadi tak sepeti koluna, ben yoluma sen yoluna

Rotterdam/Woerden,25-02-2003

Ensar Aktaş

Senden Ayrılmak

Saçların dağılmış, tutmuyor tarak
Tükendi yollar bak, geçti son durak
Gözlerim ıslanmış, gülmüyor bak
Yaşamak güzel şey, ah yaşamak
Ölümden daha beter senden ayrılmak

Yolcu yolunda gerek, beni unutma
Sen öp, veda busesini bana bırakma
Gidiyorsun madem, ardına bakma
Ben zaten bitmişim birde sen vurma
Ölümdür senden ayrılmak, hadi durma

Rotterdam,30.04.2002

Ensar Aktaş

Seni Çok Seviyorum

Adına şiirler yazıp duruyorum
Gözümde yaşları akıtıp ağlıyorum
Sana anlatmak için, içimi yiyorum
Senin haberin yok, seni çok seviyorum

Gittiğin yollara bakıp duruyorum
Hasretinle yanıp kavruluyorum
Yokluğuna artık dayanamıyorum
Senin haberin yok, seni çok seviyorum

Rotterdam,15.07.1989

Ensar Aktaş

Seni Unutmaya Gidiyorum Solgun Çiçeğim

Aşkımız şimdi mazide, hemde hep yarım kaldı
Seni eller sardı, beni ise keder ve hüzünler
Oysa ne ümitlerle, ne heveslerle başlamıştı
Hiç bitmeyecek sandığımız o güzel günler
Tutuşmadan sönecekmiş meğer o kıvılcım, o ateşler

Ne yana dönsem senden anılar var, solmuş çiçekler
Aklımdan çıkmıyor o gülüşler, o tatlı sözler
Gönlüm kalmak ister, gururum çek git der
Seni unutmaya gidiyorum solgun çiçeğim
Zamansız belki, biliyorum, ama deneyeceğim

Kokunu geri al tenimden, al adını ise dilimden
Bana öyle bakıp durma, çık hayallerimden
Bir kibrit çakıp yakacağım, bıktım bu şehirden
Seni unutmaya gidiyorum solgun çiçeğim
İmkansız belki, biliyorum, ama deneyeceğim

Rotterdam,15.07.2002

Ensar Aktaş

Sensiz Hayat

Kuru bir gül gibidir sevgisiz bir hayat
İlk sen değilsin ki solduran gülü, bu olgu çok bayat
Varlığının tiryakisi olduysam bende mi tüm kabahat
Ne figan dinler ayrılık, ne çığlık, ne feryat
Bir aşkın sonunu vurmuşsa bir kere saat
Unutmamı isteme benden, sen unutta öyle git
Yaşanmamış sayamam bu aşkı yaşananlara inat
Faydası olmazki ağlayıp sızlanmanın ardından
Ellerinle bırak beni sensizliğin akışına yit
Dayanmazsa dayanmasın buna şu can
Heyhat, olurmuş ölümü atın arpadan

Rotterdam,02-04-2003

Ensar Aktaş

Sensizlik An-ı-ları

Serabın geçiyor gözlerimin önünden kare kare
Seçemiyorum gözlerinin rengini, kareler hare hare
Gözüme gelmek, donmak istiyorum gözlerinde
Ben yine yetişemiyorum sana, yüreğim pare pare

İki damla yaş vardı son gördüğümde, gözlerinde
Renkleri, denizin buğulu türkuaz kıyılarına çalıyordu
Bir küçük umut ışığı arıyordum sitemkar sözlerinde
Ben yetişemiyordum sana, ellerim mendil sallıyordu

Şimdi eller boş, sözler boş, gözler boş, herşey boş
Şimdi bakışlar bir hoş, gülüşler sarhoş, anılar loş
Haybeden kırılan kalplerde aşkımız sanki bir varoş
Semaya yükseliyor bu gece de son pişmanlık nidaları
Ve donuyor duvardaki çerçevede sensizlik an-ı-ları

Rotterdam, 25.01.2004

Ensar Aktaş

Sevda Ülkesi

Bir gün bir yerlerden eser de aklına aramaya çıkarsan beni
Sokak sokak, şehir şehir, ülke ülke arar da bulamazsan beni
Bilki ben şimdi bambaşka dünyalarda, bambaşka hallerdeyim
Bıraktığın gibi değil belki, ama terkettiğin sevda ülkesindeyim

Rotterdam,23.08.2002

Ensar Aktaş

Sevdam

Sevdam, sen uçup gideli elimden
Doğmaz oldu güneş, karardı dünyam
En hüzünlü şarkılar, düşmüyor dilimden
Ağlıyor yıldızlar, geceler oldu haram

Nehirler kurudu bak, soldu çiçeklerim
Susuz kaldım çöllerde, nerede Leyla'm?
Hedefi tersinden vurdu hep hayallerim
Kara kâbuslara döndü en güzel rüyam

Kavlimiz vardı; anca beraber kanca beraber
Şimdi seni nerede arasam, kimlerden sorsam? !
Âdımız vardı; yüreğin olacaktı aşkıma makber
Hadi aç da yüreğin, beni ortada bırakma, sevdam

Rotterdam,09-11-2003

Ensar Aktaş

Sevenin Ümidi Mezarda Biter

Tüm acılarına el koydum sen üzülme diye
Daha ne kadar sürer bilmiyorum bu çile
N'olur beni sevdiğini bir kere daha söyle
Bir kere söyle de bana sevmezsen sevme

Sanmaki bu kara sevda başımdan gider
Sevenin ümidi ancak mezarda biter
Toprak olursa bir gün bu yürek, bu diller
Bir kere an da mezarıma gelmezsen gelme

Sevenin ümidi ancak mezarda biter
Zaten bu canı uğruna etmişim heder
Şu başım çiğneyip geçtiğin taşlara benzer
Bir kere bağrına basta bilmezsen bilme

Rotterdam,18-02-2003

Ensar Aktaş

Severek Ayrılanlar Kervanı

Ne de masum hayallerimiz vardı seninle
Tertemiz duygularımız, ölümüne sevgimiz
Kimse ayıramaz sanırdık, sevenler hep elele
Meğer Felek ile işbirliğindeymiş kaderimiz

Ne yaptıysak olmadı, kavuşturuyor engeller
Daha ne kadar şelale gibi çağlayacak bu gözler
Çöl olsa geçerdik engeller, dağ olsa delerdik
Bizi ayıran yollar da değil, yıkılası köhne töreler

Hadi bırakalım bu aşkı burada tertemiz kalsın
Son sayfası hiç yazılmamış bir aşk romanı gibi
Mademki bir çift yüzüğe yazdıramadık isimlerimizi
Bırakalım da şu cevizin gövdesinde kazılı kalsın
Daha başlamadan biten bir aşk hikayesi gibi

Bizde katılalım severek ayrılanlar kervanına
Belki bir gün kesişir yollarımız öteki dünyada

Rotterdam,18-05-2003

Ensar Aktaş

Sevesin

Elimde resmin
Kulağımda sesin
Dudağımda ismin
Dualarımda gözlerin
Gözlerin açılsın da
Beni görsün ki
Sevesin

Rotterdam,25.08.2002

Ensar Aktaş

Sevgi Tohumları

Kalbime ektiğin sevgi tohumları varya
Sen susup benden uzaklaştıkça
Onlar filizleniyor, yeşeriyor
Şu arkanda bıraktığın gözyaşlarım içime aktıkça
Onlar büyüyor, fidan oluyor
Sen şimdi çok uzaklarda gün be gün beni unuttukça
Mevsim hazan oluyor, kalbim harman yeri
Sevgi tohumları büyüdükçe çiçek açmıyor, kuruyor diken oluyor
Bir kaktüs gibi kalbime batıyor, hep kanatıyor
Orak, tırpan gerekmez ben ellerimle biçerim dikenleri
Akacak kan damarda durmaz, ha kalbimi kanatmış ha ellerimi

Rotterdam,25.08.2002

Ensar Aktaş

Sevgililer Günü

Bu ilk ve son sevgililer günü sensiz geçirdiğim
Oysa ben seni sevgi kelimesinin manasını aşarcasına sevmiştim
Ve kalplerimiz bir daha ayrı çarpmayacak,
Gözlerimiz bir daha mahreme bakmayacak diye bilmiştim
Gidişin kalbime düşüşünden daha yakıcı oldu
Ve son sevgililer gününde bana verdiğin gül vazoda sararıp soldu
'Bu gül solarsa bilki sana olan sevgimde soldu' demiştin
Bende sana; 'o zaman bu yürekte solar' demiştim
Ve çok suni teneffüsler yaptım yüreğimi kurtardım, ama
Nasip bu son sevgililer gününeymiş solgun çiçeğim
Yüreğim sensizliği, bense artık bu yüreği taşıyamıyorum
Oysa sonsuza dek seni sevip, seni bekleyebilirdim
Bensiz geçen ilk sevgililer günün kutlu olsun bebeğim
Son darbeyi sen vurdun, ama olsun sana kızmıyorum
Son nefesimde de 'seni seviyorum' diyerek gidiyorum

Rotterdam,24.12.2002

Ensar Aktaş

Sevgim Dağlardan Yüce

Madem ki sevmek varını yoğunu ortaya dökmek
Her saniye onu yaşayıp onu düşünmek
Vücutunun her bir hücresinde onu hissetmek
Onun acılarıyla ağlamak, mutluluğuyla gülmek
Aldığın her nefeste onu solumak, onun için ölmek
Peki ben nerede yanlış yapıyorum o halde
Niçin ben onu sevip onu yaşadıkça, o benden uzaklaşıyor
Sanki adım adım kaçıyor, beni artık istemiyor
Gözleri kara sevdalıyım sana diye bakarken
Yüreği hep benimle atıp duruyorken
Sözleri hep kırıyor, beni hep incitiyor
Eğer sevmek bir kere ölmek değilse
Gelsin elleriyle bin kere öldürsün beni
Çünkü boynum kıldan ince, sevgim dağlardan yüce

Woerden,26.09.2002

Ensar Aktaş

Sevmesini Bilene

Biliyorsan sevmeyi
Bu bilmezlik tavrı ne
Düşlerinde sevdayı
Yaşamanın sırrı ne

Bir kere gülmek yetmez
Yaşamayı bilene
Bin kere ölmek yetmez
Sevmesini bilene

Uyan da bak dünyaya
Güneş doğuyor hâlâ
Küsmek niye hayata
Sevmesini bilene

Her yıldızı seven var
Onlar bunu bilmese de
En güzel yıldız sensin
Sevmesini bilene

Dağların karı benim
Güneşin ısısı sen
Doğ üzerime eriyeyim
Sevmesini bilirim ben

Gouda,14.10.2002

Ensar Aktaş

Son Çırpınışlar

Ben ne acılara göğüs gerdim
Ne yıkıntıların üstesinden geldim
Yenilmedim, kimseye boyun eğmedim
Ayaktayım, yaşıyorum işte
Buna yaşamak denirse tabi
Her insanın kaderi kendi elindedir derler
Bunun doğru olduğuna inanmak isterdim
Ama anladım ki benim kaderim senin elindeymiş
Faydası yok bu çırpınışlarımın, neyleyim
Nasibime düşen senden de acı çekmekmiş
Senden de darbe yemekmiş
Bu çaresizce çırpınışlarımın tek sebebi
Bu kez yaşanacak acıları, yıkımları önleyebilmektir
Çünkü biliyorum ki göğsümde gerilecek yer
Kalbimde yıkılacak duvar, gözlerimde fer kalmadı
Bu son çırpınışlarımın da hiçbir faydası olmadı

Rotterdam,10.08.2002

Ensar Aktaş

Son Damla

Biliyorum bugün kulakların bir başka çınlayacak
Anlayacaksın seni yine nasıl andığımı, özlediğimi
Ellerin titreyecek, gözlerin yollarda kalacak
Sende hissedeceksin yüreğimde neler hissettiğimi

Haykıracaksın hadi yap bir delilik daha çık gel diye
Kahredeceksin kaderin bize paylaştığı hasretliğe
Bense isyanlardayım elimi kolumu bağlayan engellere
Anlayacaksın yanındayken zamanı durdurmak isteyişimi

Daldıkça dalacak, batacaksın anılarımızın denizinde
Hissedeceksin saf bir nisan yağmuru taneciği gibi
Gözlerimden düşen damlaların soğukluğunu yüzünde
Son damlaydı bu bardağı taşıran diyeceksin ve
Bu kez sen bir delilik yapıp dindireceksin hasretimi

Rotterdam,12.03.2002

Ensar Aktaş

Son Dem

Hızlandı bak yine kalp atışlarım
Gözlerin aklıma düştü düşüyor
Yoluna mihlandı hep bakışlarım
Yastığımda gözyaşlarım üşüyor

Her gidişin birde dönüşü olur
Hasretin gözümde yaş gibi durur
Gelde bitsin artık bu çilem n'olur
Ömrümün vadesi son demi vurur

Giderken üstüme çaktığın yorgan
Teninden gül gibi terin kokuyor
Yokluğun boynuma astığın urgan
Son bir kez görmeden boğdu boğuyor

Her gidişin birde dönüşü olur
Hasretin bağrımda taş gibi durur
Gelde bitsin artık bu çilem n'olur
Gönlümün vadesi son demi vurur

Rotterdam,17-08-2003

Ensar Aktaş

Son Yolculuk

(Babamın ardından...)

Seneler önce körpe ellerimizden tutup
Güle oynaya, binbir umutlarla koşup
Yadellere uçurdun bizi bir kuşun kanadında

Gün oldu tökezledik, gün oldu büyük adımlar attık
Ağzımız süt, ellerimiz gül kokmuyor artık
Dikene de battık, acıyı da tattık icabında

En büyük acıysa zamansız tattığımız
Seni ellerimizle toprağa saklayışımız
Yeniden filizlenip açasın diye ilkbaharda

Bahçecik, 26-11-2003

Ensar Aktaş

Sonbahar Yelleri

Nedir senin dünyaya küsmüş,
Çıkmazlara düşmüş bu soğuk hallerin
Batırmışsın güneşi,
Karanlığa bürünmüş kahverengi gözlerin
İçine kilitlemişsin tebessümlerini gülüşlerinin
Bir de bırak beni, bırakta öldüreyim
İçindeki beni, yüreğimdiki seni dersin
Bilmez misin anahtarı bendedir
Dibine sevdamızı, umutlarımızı hapsettiğin kafesin
Nedir esrarı şu güzelim bahar gününde estirdiğin
Ölüm soğuşuna meydan okuyan sonbahar yellerinin
Bilmez misin yüreğimden koparıp soldurduğunu
Dallarından koparıp ayaklar altına savurduğun
Her biri sayende yeşile küsmüş sarı yaprakların, çiçeklerin
Bilmez misin yetim bıraktığını beni,
Aşkından, sevdandan, senden...
Seni ise benden, ve...
Senden başkasına yar etmeyeceğim kadersiz sevgimden
Bu bana içini dökmek yerine,
Suskunluğu seçmeye,
İçine kapanmaya çalıştığın bahtlar karası hallerinin
Bilmez misin seni benden uzaklaştırmak bir yana
Beni sonumun arka kapısına yaklaştırdığını,
Ölüm denen bilinmez, meçhul dönülmez
Bilmem eksi kaç derece soğukluğunu tattırdığını
Nedir sebebi şu güzelim bahar gününde estirdiğin
Ölüm ayazına meydan okuyan sonbahar yellerinin
Bu sevda böyle bitmez, bitmemeli, bitmeyecek
Sen bitirdikçe ben yeniden başlatacağım,
Eskisinden daha sıcak, bir öncekinden daha ateşli
Ve bu ateşi söndürmeye gücü yetmeyecek
Ne senin, ne de...
Manasızca estirdiğin o cılız sonbahar yellerinin

Rotterdam,22.04.2002

Ensar Aktaş

Sonuncu Son

Son son
Hep bu son diyorsun
Çekip gidiyorsun
N'olur bu son, son son olsun
Bu gelişin son gidişinin dönüşü olsun
N'olursun
Bu sonuncu son olsun

Rotterdam,02.06.2002

Ensar Aktaş

Sosyete Güzeli

(Bu şiir bir hayal ürünüdür, hiç kimseye addedilmemiştir.)

Sen gerçek aşkı nereden bileceksin, sosyete güzeli
Senin güzelliğin bile gerçek değil, kozmetik ürünler eseri
Ben garip bir Anadolu çocuğuyum, garibanım belki
Belki de senin gözünde bir serseri
Ama yüzüm, yüreğimin aynasıdır, gözlerim kalbimin
Her azam Allah yapısıdır, el değmemiş bir şâheserim
Ya senin, senin de orijinal mı bütün parçaların?
Yoksa burnun son buluşu mu plâstik cerrahî'nin?
Selülitlerin alındı mı, gözünün önündeki torbacıklar nerede?
Ya yüzündeki çizgilerin? ... gözlerindeki ala renkli lenslerin? ...
Silikonlu mu o kartvizitimsi göğüslerin?

Evet, sen babasının parasıyla son model arabalara binen
Anasının yerine, Televole'lerin gözbebeği haline gelen
Hayatı Laila'larda, Reina'larda eğlenmekten ibaret bilen
Tek hedefi kapmak olan magazin dergilerinin manşetlerini
Felsefesi; 'Ye, iç, eğlen, gerisi yalan!' olan sosyete güzeli
Ben, senin gecelik aşklarından biri olamam, bırak beni!
Ben, çağdışı aşklarla avutayım kendimi...

Ben sevdimmi tam severim, reklâmi değildir aşklarım...
Çok mu gücüne gidiyor bu gerçekleri yüzüne vuruşlarım?

Sen hiç yüzdün mü acılar denizinde sırt üstü?
Ve balıklama daldın mı zamanın ötesine bir akşam üstü...

Üşüdü mü ellerin sıcak bir çay bardağını sıkı sıkı tutarken?
Gözyaşlarını buz kesti mi güneş, hiç lüle lüle olup kırıldılar mı?

Yaktı mı içini çıplak bir çocuğun feryatları kış ortasında?
Yada bir kedi yavrusunun ağlaması, uzaklarda... gece yarısı...

Sen arının papatyadan bal alışını seyrettin mi hiç?
Ve bir yılanın hindi yumurtası yutuşunu kabuklarıyla...

Sen gözlerinin içine baktın mı bir devekuşunun, başı toprak altındayken?
Bir uçağın kanatları deldi mi hiç, ümitlerinden yaptığın pembe uçurtmanı?

Sen hiç gördün mü kimsesiz bir ana kuzusunun bir koyunu emdiğini?
Ve bir kuzunun sütünü biberondan emip, besleyicisini annesi sandığını...

Sen hiç güneşin batışını doğudan, doğuşunu ise batıdan,
Ve yıldızları uzaydan, Samanyolu'ndan mehtabı seyrettin mi?

Sen hiç bir dilim ekmek için, bir yığın kötek yedin mi hayattan?
Ve bir çocuk gördün mü bayramlarda odadan çıkmayan? ..
Bir çift dandik ayakkabısı yok diye, bütün gün ağlayan

Sen hiç hayatı bir ölünün gözlerinden gördün mü?
Ve aşkı ters yüzünden...

Ben gördüm, yaşadım bütün bunları
Ve bundan çok daha fazlasını...
Gördüm işte! ... GÖR-DÜM! ...
Düşümde gerçekleri, gerçekte düşlerimi
Akşamdan sabaha yüzüştü düşüşlerimi
Ve öldüm her görüşte... ÖL-DÜM! ...

İşte bu gerçekler koyuyor aramıza engeli
Bu yüzden sevemem seni, sosyete güzeli

Bu yüzden sevemem seni
Bu yüzden sevemem
Bu yüzden
Bu

Woerden,19-08-2003

Ensar Aktaş

Suna Gelinin Türküsü

Sattınız beni bir mal gibi
Ne yaptınız siz, ne bana?
Kırdınız beni bir dal gibi
Ne yaptınız siz, be ana?

Nere gidem ben, ne yana?
Ağlıyorum yana yana
Gelde kıyma şu canına
Girmektense el koynuna
Ne yaptınız siz, ne bana?
Nere gidem ben, ne yana?
Getirdiniz beni yol sonuna
Nere gidem ben, ne yana?
Ağlıyorum yana yana

Gençliğimi siz çaldınız
Yaşamadan doya doya
Yüreğimi siz yaktınız
Sevemedem kana kana

Nere gidem ben, ne yana?
Ağlıyorum yana yana
Gelde kıyma şu canına
Girmektense el koynuna
Ne yaptınız siz, ne bana?
Nere gidem ben, ne yana?
Getirdiniz beni yol sonuna
Nere gidem ben, ne yana?
Ağlıyorum yana yana

Değer miydi dünya malına?
Üç beş kuruş başlık parasına
Ne yaptınız siz, be ana
Attınız beni kurtlar sofrasına

Nere gidem ben, ne yana?
Ağlıyorum yana yana
Gelde kıyma şu canına
Girmektense el koynuna
Ne yaptınız siz, ne bana?
Nere gidem ben, ne yana?
Getirdiniz beni yol sonuna
Nere gidem ben, ne yana?
Ağlıyorum yana yana

(24.09.1986 tarihinde yazdığım
'Nere Gidem' isimli şiirimin türkü formatıdır.)

Rotterdam,20.07.2002

Ensar Aktaş

Şair Saddam

Parayla şan olmaz
Zorbalıkla iman
Bu dünya sana da kalmaz
Sanmaki Bağdat hep sütliman

Silahla barış olmaz
Kalemle savaş
Tepene binerler anka gibi
Eirsin mum misali yavaş yavaş

Benden lider olmadığı gibi
Senden de şair olmaz
Edersin bir kemküm, iki laklak
Gidersin tepetaklak

Rotterdam,28-09-2003

Ensar Aktaş

Şair Sofrası*

Bir sofraya kuruldu onsekizbinbirinci alemde**
Tam bir Halil İbrahim sofrası bereketinde

Buraya dostlar yemeye değil ikram etmeye oturur
Ağlatmaya değil mahzun yüzleri güldürmeye koşular

Herkese yer var, Tanrı misafiri nasibiyle gelir
Yunus'un sevgi seli, Mevlana'nın dergahı gibidir

Sanki zemheri ayazında toplanıyor dostlar tandır başına
Kucaklanıyor herkes bakılmaksızın dil, din, ırk, yaşına

Mürşitler bağdaş kurup dizeleri dem dem tespih çekiyorlar
Kibleye dönüp hoşgörü şerbetini zemzem gibi içiyorlar

Sevgiyle kaynıyor kazanlar, aşk ateşinde gündüz gece
Acılar da paylaşılıyor, sevinçler de. Şekil tam bir imece

Mürit Ensar da diler ki birazcık tuzu olsun bu çorbada
Baş köşede gözü yok, diz çöküp otursun kapı kenarında

* Şair Sofrası = Antoloji.com'da şiirleri bulunan yüzü aşkın şairin üyesi olduğu, ismini Fatih Karataş dostun aynı başlıklı bir şiirinden almış bir Yahoo mail grubudur. Geniş bilgi için <http://sairsofrasi.sitemynet.com/siir/> linkini ziyaret edebilirsiniz.

Doğrudan üye olmak için moderatör İsmail Cem Doğru dostumuza bir email yazabilirsiniz. Email adresi: icemdogru@hotmail.com Tüm şair/şaireh dostlarımızı soframıza bekliyoruz.

** Onsekizbinbirinci alem = Sanal alem

Rotterdam, 09-12-2003

Ensar Aktaş

Şairlerin Silahı Şiirleridir

Şairler derdini şiirlerle anlatır
Bazı dostlar duyar, bazısı duymaz
Aşıkların kalbinde bir alev vardır
Kimi seven anlar, kimisi anlamaz

Mısralarda saklıdır herbir duygular
Okurken anlaşılır bütün satırlar
Şairlerin tek silahı şiirleridir
Aşğın halinden yalnız aşğı anlar

Rotterdam,10.08.1989

Ensar Aktaş

Şairliğin De Suyu Çıktı

Şairliğin de suyu çıktı kardeşim, yeter artık
Şiirde enflasyon aldı başını gidiyor
Bir günde oniki şiir yazılır mı, yeter bıktık
Kafamın içinde migrenler cirit atıyor

Rotterdam,25.08.2002

Ensar Aktaş

Œekli Œemalin

Gecenin özü kara
Ecelin yüzü
Ay parlak ama
Benziyor atın nalına
Yıldızlar da var Sema'da ama
Sema'yı Güneş yaktı
Sen yeterdin bana ama
Böldüler bin parçaya
Œekli Œemalin bana kaldı
Yüregün başkasına

Turgutreis/Bodrum,20-07-2003

Ensar Aktaş

Şerefine

Bir tek sigara geçti elime
Rafları düzeltirken dün gece
Hâlâ teninin kokusu vardı,
Birde kuru tütün kokusu üzerinde

Yıllar öncesi geldi gözümün önüne
Tanışmamıza bu sigara olmuştu vesile
O yüzden içmeyip saklamıştım onu
Senden bana tek hatıra diye

Aşkımız kısa sürmüştü seninle
Ama izleri silinmedi bende senelerce
Bu sigarayı içime çekip avundum
Sabahı olmayan sensiz gecelerde

Şimdi şerefine kaldırıyorum sigaranı
Ve yakıyorum bak bütün anılarını
Sağlığına, mutluluğuna içiyorum
Ve iade ediyorum sana
İade ediyorum bende unuttuğun aşkını

Rotterdam,26.07.2002

Ensar Aktaş

Şeytan'a Papucunu Ters Giydiren Şairler

Neler de yazıyorlar, oku ders olsun şiirler
Şeytan'a papucunu ters giydiren şairler

Orhan Veli diyorki;
İstanbul'u dinliyorum gözlerim kapalı
Sezen Aksu diyorki;
Böyle bir aşk görmedi, İstanbul İstanbul olalı

Ahmet Selçuk diyorki;
Ben ayrılıkların şairiyim
Ümit Yaşar diyorki;
Bende bir 'Aşk Şairi'yim

Necip Fazıl diyorki:
Bir yanda akan benim, öbür yanda Sakarya
Nazım Hikmet diyorki;
Ne Berlin, ne Tanganika, dört gün sonra Moskova

Attila İlhan diyorki;
Ben sana mecburum
Can Yücel diyorki;
Ben hayatta en çok babamı sevdim

Sunay Akın diyorki;
Ne yapip ne edip buldum sonunda
Aziz Nesin diyorki;
Ya ölmektir kurtuluşun, yada şiire tutunmak

Ömer Hayyam diyorki;
Var mı dünyada günah işlemeyen
Hz. Mevlana diyorki;
Bin kere bozmuş olsan da tövbeni, yine gel

Yunus Emre diyorki;
Gel gör beni aşk neyledi
Neyzen Tefvik diyorki;
Derd-i firakın ile düşeli sevdaya mey'e

Pir Sultan diyorki;
Gelin canlar bir olalım
Mehmet Akif diyorki;
Ayrılık hissi nasıl girdi sizin beyninize?

Daha binlerce şair dantel gibi dokuyor
Akla hayale gelmeyecek ince ince sözleri
Şeytan bile papucu ayağına ters giyiyor
Okuyunca, ustaca yazılmış şiirleri, dizeleri

Birde şiirlerin sonuna açıyorlar parantez
Düşüyorlar notları, tarihleri, zamanları
Bende uydum modaya, yazıyorum bunları
Gecenin saat üçünde, kafayı yedim bu kez

Rotterdam,16-08-2003

Parantez açıl...
Akrep geçiyor 3'ten, gözlerimi ovarken
Bende size papucu ters giydirecektim ama
Aklıma cinlik gelmiyor, başım öne düşerken
Parantez kapan...

Ensar Aktaş

Şi-i-rinsin

Masallarda duyardım eskiden
Bahsederlerdi hep güzeller güzeli bir prensesten
Bazan yeşil olurdu gözleri
Bazan da türkuaz, mavi
Nedense hep renkli, hep iri iri...
Yanakları elma, dudakları kiraz gibi...
(Burası çok önemli) :
...Ve melek gibi bir yüreği
En çokta o vururdu yüreğimden beni

Bir de fakir bir genç olurdu ve ölümüne severdi prensesi
İçine kapanıktı belki... kimsesizdi,
Üstü başı perişan, eski
Dağınıktı perçemleri
Ama yiğit gibiydi bileği...
Ve tek servetiydi altın gibi yüreği

Ninem bazan hile yapıp masalı mutlu sonla bitirirdi
Ama genelde delikanlı Ferhat, prenses ise Şirin idi
Deli gibi dağları delerdi, yine de kavuşmazdı elleri

Masalın sonunda ninem yorganı üzerime örtüp,
Bir de yanağımdan usulca öpüp,
Bir balerin edasıyla parmaklarının ucuna basarak kapıdan çıkar giderdi
Bense bir süre Ferhat olup vururdum dağlara...
Ve sonra göz kapaklarım yorgun düşerdi
Yenik düşerdim hayallerime, prensesin gözlerine...

Birgün ninem parmaklarının ucuna basarak odadan çıktığı gibi
Hayatımdan da çıkıverdi... Aldı götürdü onu melekler
(Nur içinde yat kır saçlı nineciğim benim, tatlı dillim)

Bu, masalların da bitimiydi...
Ve yüzüme ilk çarpışı hayatın acı gerçeklerini

Yıllar su gibi akıp gidiyordu, masalsız, düşsüz, prensessiz...
Hüzünler ağını örmüştü yüreğime sessiz sessiz
Gözlerimin yaşama sevincinden, yaşamınsa yoktu haberi benden
Ne uğruna Mecnun olacak Leyla, ne Kamber'in Arzu'su, ne Kerem'in Aslı'sı...
Ne de uğruna dağları delecek bir Şirin vardı
Masallarda yaşardı o büyük aşklar, masallarsa mazide kalmıştı
Tâ ki o sevdalı gözlerin geçinceye dek yüreğimden, aniden
Ve şiir gibi sözlerin, güneş gibi gülüşlerin alıncaya dek beni benden

Kader miydi seni çıkartan karşıma? Felek pes mi etmişti, bilinmez
Ama masallar canlandı yeniden, yeniden başladı bir aşk hikayesi
Her gülüşün, gelişi oldu baharın, açışı kırmızı gülün
Her sözün bir aşk nağmesi, kışkandığı bülbülün
Ferhat oldum ben, sen dağları deldirensin
Şirin'im oldun sen, şiirimsin...
Çok güzelsin, şi-i-rinsin

Rotterdam,20-06-2003

Ensar Aktaş

Ŗir

Ŗir gönül manzaralarını
Usta bir ressam gibi
Hissiyat tuvalinin zerine
Kelimelerle ustaca çizmektir
Her çizginin her rengine
Binlerce duygu gizlemektir
Kelimelerin kifayetsiz kaldığı yerde
İmdada yetişen bir gülümseyiş
Bir his, bir giz, bir sesleniştir

Rotterdam,13.12.2002

Ensar Aktaş

Ŗiir Nedir, Ŗair Kimdir?

Etrafında sŖrŖyle insan deyip gŖlŖp eğleniyorlarken
Sen kendini yapayalnız hissediyorsan
İçindeki boşluk büyŖyor büyŖyor seni yutuyorsa
Ve sen o boşlukta kaybolup gidiyorken
Geçiyorsa aklından iki güzel sözcŖk, gülŖmsŖyorsan
Ve yalnızlığını unutturuyorsa sana o tek gülŖcŖk
İŖte Ŗiir o iki sözcŖkle o bir gülŖcŖktŖr

Ve etrafında kimseler yokken, yapayalnız kalmıŖken
İçinde çiçekler açtırıp açtırıp mutlu oluyorsan
Ve aklından geçenleri aklının bir kenarına
Ya da bir eski kağıt parçasına not ediyor, yazıyorsan
Hele birde gözünden iki damla yaŖ katıyorsan
İŖte Ŗair duygularını gözyaŖlarıyla yoğurandır
İŖte Ŗair sensindir, sen

Rotterdam,21.08.2002

Ensar AktaŖ

Şiir Sözlüm

Ne tatlı dillerin var senin
Şair misin, şiir gibi sözlerin
Beni öldürüyor boncuk gözlerin
Gel bana, sev beni şiir sözlüm

Tatlı söz yılanı yumuşatırmış
Şu gönlüm sözüne hayran kalmış
Yanıyor, şu kalbimi ateş almış
Gel bana, sev beni şiir sözlüm

Şarkı söyler gibi konuşuyorsun
Kalbimi çaldın kaçıyor musun
Yoksa feryadımı duymuyor musun
Gel bana, sev beni şiir sözlüm

Ben sensiz ne yaparım şiir sözlüm
Bir gün yaşayamam hemen ölürüm
Hasretinle yanmadan seven gönlüm
Gel bana, sev beni şiir sözlüm

Rotterdam,04.01.1988

Ensar Aktaş

Şiirsizim

Sen bir nehirdin adını bilmediğim uzak bir şehirde
İçimde gözlerin aşk çiçeği gibi açıyordu bir şekilde
Hasretin bir avuç güneş gibi doğuyordu kayıp dizelerde
Şiirimdin sen ezbere bilmediğim, defalarca okuduğum halde

Şimdi sen kuru bir nehirsin belki hâlâ o şehirde
Belki de şehir de kurudu gitti seninle birlikte
Şiirler yandı belki bir gün batımında, soldu aşk içimde
Bense sensizim, şiirsizim, şizofrenim şimdi bu ellerde

Bana yabancı geliyor artık bütün şiirler
Ama yine de okuyorum meçhul olsa da şairler
Kokunu taşıyor artık, sarhoş etmiyor imgeler

Şiirlerden acı şarap yapıp içiyorum kan gibi sevdiceğim
Sen benden geçtin ama ben senden asla vazgeçmeyeceğim can gibi
Şiirlerden bıkcıncaya dek seni, hasretinden ölünceye dek şiirleri seveceğim

Rotterdam,11-09-2003

Ensar Aktaş

Şuh Bakışım

Yavru ceylanın avcıya baktığı gibi
Ürkek ürkek değil
Arının çiçeğe, kedinin ciğere baktığı gibi
Aşka susamış gibi
Hevesle, iştahla bak bana
İlk gözgöze geldiğimiz anda
Aşka davet yaparcasına
Gözün gibi bak bana
Bir ışık daha yak aşka
Aşk ol, meşk ol, damla damla ak bana
Ümit dolu, neşe dolu, dopdolu bak bir daha
Şuh bakışım, ruh bakışım, vuzuh bakışım
O şuh bakışlarla bir daha bak ta bana
Takdiri İlahi vuku bulacaksa bulsun sonra
Razıyım! ...

Yeşilkavak,31-07-2003

Ensar Aktaş

Tek Aşkın Olmayı Beceremedim

Ayrılık acısına yenik düştü, depresyonda yüreğim
Sen gittiğinden beri bulutlarla yarışıyor gözlerim
Sele verdim gitti beynime mihlanmış tüm anılarını
Eski halimden eser kalmadı, bilsen şimdi ne haldeyim

Saç sakal birbirine karıştı, yüzümde hüznü gidişinin
Ne bahar eski bahar, ne de ötüşü ötüş bülbüllerin
Yele verdim gitti tüm büyüsünü ebruli sümbüllerin
Bir ben bilirim virane hallerini gönlün, bir de Mecnun

Ne kadar yabancısıyım ilk aşkım, son aşkım gibi kavramların
Çok denedim olmadı, seni maziye gömecek yeni bir sevgilim
Ele verdim gitti vekaletini sabahları koynunda uyanmaların
Sen tek aşkımsın ama ben senin tek aşkın olmayı beceremedim

Rotterdam,02-11-2003

Ensar Aktaş

Terör

Terör dağ başında, pusuda ınar gibi erleri devirebilir
Terör şehirde görkemli gökdelenleri bile yerle bir edebilir
Ama, terör inanca, aşka, sevgiye hiçbir şey yapamaz
Boşa terör estirme, seni kalbimden kimse söküp alamaz

Rotterdam,12.09.2002

Ensar Aktaş

Tombaladan Çıkan Aşk

Gözlerime bakıp durma öyle manalı manasız
Başka gözlerden izler bulursun anlamlı anlamsız
Gönlüm sürprizlerle doludur faydalı faydasız
Sende daldır elini, tombalaya daldırır gibi
Belki aradığın aşk çıkar şansına zamanlı zamansız
Unutma ki bu tombala yasak bir aşk oyunu, ruhsatsız
Tombaladan çıkan aşkta yasak aşktır, ama zararsız

Woerden,08.10.2002

Ensar Aktaş

Toplu İğne

Bir toplu iğne
Senelerdir duruyor cebimde
Senden bana tek hatıra diye
Hayalin hep gözlerimde
İsmin her an dilimde
Batıp duruyor kalbime
O toplu iğne
Sen düşünce aklıma
Ve sen aklımdasın her saat başında

Rotterdam,23.08.2002

Ensar Aktaş

Tövbeler Olsun (Güfte) *

Ne kadar yalanmış meğer sözlerin
Boşuna akarmış meğer gözlerin
Tanrı'ya açılma hergün ellerin
Seni affetmek mi, tövbeler olsun

Yoluna döktüğüm yaşlara yazık
Başımı vurduğum taşlara yazık
Yerlere savrulmuş aşklara yazık
Sana inanmak mı, tövbeler olsun

Beynimi kemirip dursa anılar
Kalbime hançeri vursa acılar
Ecelin kendisi olsa yarınlar
Yeniden sevmek mi, tövbeler olsun

Yoluna döktüğüm yaşlara yazık
Başımı vurduğum taşlara yazık
Yerlere savrulmuş aşklara yazık
Sana inanmak mı, tövbeler olsun

Rotterdam, 04-10-2003

* Bu şiir sn. Erol Aydemir tarafından arabesk formatında bestelenip yorumlanmıştır.
www.EnsarAktas.com sitesinden şarkıyı dinleyebilir ve MP3'ünü indirebilirsiniz.

Ensar Aktaş

Tren

Biliyorum tren ters istikamette ilerliyor,
Ama nedense sana çok yaklaştığımı hissediyorum
Buralar hergün geçtiğim, gördüğüm yerler,
Ama nedense etraf bugün daha yeşil, daha güzel
Aslında dışarda yağmur da yağıyor,
Ama bugün çiçekler daha güzel
Sen daha güzelsin

Yoksa tren doğru yönde gidiyor da,
Ben mi ters istikamette ilerliyorum
Gerçi kondüktör az evvel biletimi kontrol etti
Ve hiç bir şey söylemedi
Belliki tren ters istikamette ilerliyor,
Ama her nedense ben sana yaklaşıyorum

Biliyorum bu tren her istasyonda duruyor,
Ama benim son durağım sen olacaksın
Çünkü çiçekler bugün daha bir güzel
Sen bambaşka bir güzelsin
Velhasılkelam, tren ters istikamette ilerliyor,
Ama beni sana yaklaştırıyor

Gouda,26.04.2002

Ensar Aktaş

Trende Őir, Őirde Tren

Bu kağını yolculuğum trenle saymadım, bilmiyorum
Her sabah, her akşam gider gelirim hiç bıkip usanmadım
Gazeteler her gűn ki asparagaslarla dolu, artık okumuyorum
Bir yudum kahvemden içiyorum, bir fırt sigaramdan çekiyorum
Bu kağını Őir trende yazdığım, hatırlamıyorum
Hatta bu kağını tren Őirlerde geçen, onu da bilmiyorum
Dedim ya, bir fırt çekiyorum sigaramdan, birde kahvemden
Bir mısra, bir mısra daha derken nűmdeki Őirden
Zaman su gibi akıp gidiyor rayların űzerinden

Woerden,24.07.2002

Ensar Aktaş

Tut Elimden Ayrılık

Ayrılık, tut elimden, bırakma
Ben ilk defa çıkıyorum bu yolculuğa
Yol bilmem, iz bilmem korkuyorum
Bu yol çok karanlık önümü görmüyorum
Tut elimden ayrılık, bırakma
Gece çok soğuk, üşüyorum
Güneşim battı, artık içimi ısıtmıyor
Bu yolculuk nerede biter bilmiyorum
Tut elimden ayrılık, bırakma
Bir meçhule doğru yürüyorum
Aşkım, yoldaşım beni artık istemiyor
Yapayalnız yalnızlığa gidiyorum
Tut elimden ayrılık, bırakma
Dayanağımı yitirdim, düşüyorum
Tut elimden ayrılık, bırakma
Çanımı evde bıraktım, ölüyorum
Ölüyorum ayrılık, ölüyorum

Rotterdam, 03.08.2002

Ensar Aktaş

Unutganlığımı Unuttum

Unutganlığımı unuttum ben yine seni hatırladım
Saçlarından yaptığım uçurtmayı bulutlara uğurladım
Sende unuttuğum bana söz vermiştim seni anmayacağıma
Sözümü tutamadım yine gözlerinde unuttuğum gözlerimi yaşarttım

Madem gidecektin niçin beni de aldın yanına
Bir veda busesiydi benimkisi kondurduğum yanağına
Sen adını unuttun benim dudaklarımda
Bense dudaklarımı unutmuşum senin yanaklarında

Mademki unutmakta ecel olacaktı unutulmamakta
Niçin unutamadım seni, beni unuttuğun aşk şarkılarında
Sen beni canlı canlı gömdün kalbinin bir kenarına ama
Ben senin kalbinde unutmuşum canımda, aşkımda

Unutganlığımı unuttum ben yine seni hatırladım
Gözlerinden kopardığım gökkuşaklarını köprü yaptım
Sevda ülkelerinden geçip cennetine varayım derken
Ayağım takıldı sende unuttuğum anılara cehennem ateşiyle yandım

Rotterdam,03.12.2002

Ensar Aktaş

Veda Şiiri

Ya hiç tanımamış, anlamamışsın sen beni
Ya da bir vedalık bile değerim kalmamış gözünde
Ah sebebini bir bilsem, anlardım belki seni
Hadi aşkın yalandı, ya verdiğin o ümitler, o sözler neydi

Al bu gülü, kurutursun, ömür boyu saklarsın belki
Tozlu raflarda sararmış bir şiir kitabının arasında
Ama beni unutabilecek misin?
Sevgimi silebilecek misin bir kalemde?

Yazık, sen bu kafayla devam ettikçe,
Mahkumsun hep terkedilmeye hep yenilmeye
Yine de mutluluklar dilerim sana, al hepsi senin olsun
Umarım umduğunu, aradığını bir gün bulursun
Kaybettiklerinin farkında olmasan bile

Seni 180 derece çeviren, bu denli alçaltan neydi?
Ah sebebini bir bilsem, anlardım belki seni
Gidiyorum, ama ben aynı ben, duygularım aynı duygular bilki
Ben hep hazırım adam gibi seversen, gelirsen adam gibi

Ben şairim kızım, aşklarım da bambaşka olur, vedalarım da
Senin bildiğin maço erkeklerden değilim ben
Ne silah çekerim, ne de söver sayar, kabalık ederim
Bana karşı yaptığın hataları unuttur, silerim
Benle paylaştığın güzelliklere teşekkür eder giderim
Al işte son kırmızı gül bu, bu da son veda şiirim
Elveda, elveda...

Amsterdam,15.06.2002

Ensar Aktaş

Yağmurun Sesi Bozuyor Gecenin Sessizliğini

Yağmurun sesi bozuyor gecenin sessizliğini
Gözlerin geliyor aklıma, hatırlıyorum gidişini
Nasıl da sağanak sağanak yağmıştı gözlerin
Bana veda ederken, tanıştıırken sessizliğini

Gözyaşların bomba gibi düşmüştü geceye
'Elveda' sözcüğünü bölmüştü binbir heceye
Nasıl da yüregimi kor kor yakmıştı sözlerin
Çıldırıp beni salarken çözümsüz bilmeceye

'Gün gelir sen de alışırın' demiştin 'bensizliğe'
'Yeni aşkların da olur, ümitle bakarsın geleceğe'
Yeminliydim bu gece bu bilmeceyi çözmeğe
Lakin yağmurun sesi bozuyor gecenin sessizliğini

Rotterdam, 28-12-2003

Ensar Aktaş

Yaradan Aşkına

Yine akşam oldu sızlıyor içim
Bugün de gelmedin yine sensizim
Kanıyor yüreğim bak çaresizim
Yaradan aşkına dönsen ne olur

Bağımda güllerim kurudu gitti
Bağrımda yüreğim kavruldu gitti
Yıllarım boşuna savruldu gitti
Yaradan aşkına dönsen ne olur

Sen olmazsan eğer yüzüm gülmüyor
Sen gelmezsen eğer sızım dinmiyor
Bu hasret ateşi sönmek bilmiyor
Yaradan aşkına dönsen ne olur

Bağımda güllerim kurudu gitti
Bağrımda yüreğim kavruldu gitti
Yıllarım boşuna savruldu gitti
Yaradan aşkına dönsen ne olur

Rotterdam,26-10-2003

Ensar Aktaş

Yasak Aşk

Kim yarattı beni, seni
Kim icat etti bu aşkı
Kim perçinledi
Kim düşürdü kalbimize
Kim çizdi bu kaderimizi
Kim yasakladı bu aşkı
Kim kıydı ikimize

Hani kutsaldı aşk
Hani Tanrı yaratmıştı
Seni de, beni de
Aşkı da, sevgiyi de
Peki günahkar mı,
Asi mi olduk şimdi
Biz birbirimizi sevince
Bir bize mi yasak bu aşk
İkimize

Rotterdam,25.08.2002

Ensar Aktaş

Yaşayan Leş

Yokluğunun kokusunu çeke çeke ciğerlerime bir keş gibi
Yine sensiz girdim hesabını tutmadığım bir yaşıma
Leş kargaları üşüşüp duruyorlar yine gamlı başıma
Yoksa yaşayan bir leş mi oldum şu keşmekeş dünyada? ...

Rotterdam,18-08-2003

Ensar Aktaş

Yavrucuğum

Bir anne düşünki
Yavrusu için canını düşünmeden feda eder
Yemez yedirir, giymez giydirir
Hasta olsa kan ağlar içi
Saçını süpürge, gözyaşlarını ilaç eder
Elinden geleni yapar onu iyileştirir

Bir aşık düşünki
O annenin yavrusunu sevdiğinden çok sever
Her saniye düşünür, o aldığı nefesidir
Bir an görmezse yanar yüreği, içi
Yakar yıkar, şu alemi yerle bir eder
Kendini değil, sevdiğini yaşar sevinir

Yavrucuğum,
Sana olan aşkıma tarife gerek yok biliyorum
Seni nasıl sevdiğimi sen çok iyi biliyorsun
Ama bilmediğin bir şey var ki ...
Neyse, boşver yavrucuğum,
Git bu akşam seninle tanıştığımız o sahile
Dolaş biraz seninle elele gezdiğimiz kumsalda
Bizim şarkımızı dinle
Güneşin batışını izle
Sonra gökyüzündeki yıldızlara bak
Hani şu kutup yıldızı varya
Bakmaya doyamadığımız
Parıltısıyla içimizi ısıttığımız
İşte onun hemen yanında bir yıldız var ki
O bu akşam yanında olmayacak
Çok ama çok istediği halde olamayacak
Şeni çok uzaklardan
Özlemle seyredecek
Sevgine çok ihtiyacı var
Bir gülümseyen ona
Bir öpücük yollasan
Unutma, her an kayabilir gökyüzünden
Dileğini hazır tut, gözlerini açık
O an aklında ben olayım
Kalbinde olduğum gibi
Dudağında adım olsun
Düşlerinde, şiirlerinde olduğu gibi
Bak işte kayıyor
Hüzünleri arkada,
Özlemine geldiği yerde bırakarak
Bak işte kayıyor
Kederlere elveda diyerek
Maziye sırtını dönmüş
Mutluluğa uçuyor
Sana, aşkına koşuyor
Kollarına düşüyor
Aç kollarını çok üşüyor
Sar, onu ancak sen ısıtırsın

Sıkı sıkı sar
Bir daha bırakmamacasına sar
Sar, içi ısınsın
Bak işte sabah oluyor
Bak işte güneş doğuyor
Ve dalgalar ayaklarını okşuyor
Köpükleri tenini öpüyor
Uzan, uzan da
Bir avuç deniz suyu al eline
Bak işte ellerindeyim
Eğil bak avucuna
Bak işte gözlerindeyim
Şusadıysan aşkıma
İç, iç bir yudumda
İç kana kana
Bak işte içindeyim
Çıkarma beni oradan bir daha
Dünyanın en güzel yerindeyim
Kalbinde, yüreğimdeyim
Gül bahçelerinde, cennette
Cennetindeyim
Ve sonsuza dek...
Orada kalmak isterim,
Hep senle olmak isterim
Yavrucuğum.

Rotterdam,10.03.2002

Ensar Aktaş

Yedi

Bir şarkı dolandı dilime İstanbul yolunda
Yedi notadan bestesi, yedi ayrı makamda
O tepe senin bu tepe benim, seni aradım
Yedi gün yedi gece İstanbul'un yedi tepesinde
Yedi bitirdi beni hasretin, dilimde hep o şarkı
Yedi kez tersine döndü feleğin çarkı
Yedi kapısından cehennemini yedi kez kaçtım
Yediremediysem de kendime, seni bulamadım
Yedi Uyuyanlar'ı uyandırdım,
Yediden yetmişyediye herkese sordum
Yedi cücelerden bile medet umdum
Sanki yer delindi, girdin yedi kat dibine yerin
Oysa yedi uğurlu sayımdı benim, bugüne değin
Ve sen Dünya'nın yedi harikasından biriydin
Benim için...

Yeşilkavak,25-07-2003

Ensar Aktaş

Yıldık

Biz, ayrı ayrı zaman dilimlerinde yüzen iki yıldık
Ne birbirimize rastladık ne de bir an ayrı kaldık
Ben seni yerlerde ararken, sen beni göklerde...
Biz, yaşanmadan maziye gömülen yıllardan yıldık

Rotterdam, 10-11-2003

Ensar Aktaş

Yıldızlar Benim Arkadaşlarım

Akşam olup el ayak çekilince;
Ne anam ortak olur yalnızlığıma,
Ne babam, ne de gardaşım
Kalakalırım karanlığın ortasında
Yapayalnız, bir başıma
Evet, yalnızım, yalnız bir adamım
Ama umutsuz değilim asla
Acı bir şarap tadında mutluluğum
Çünkü yıldızlar benim arkadaşlarım
Dert ortağım, sırdaşım

Silkinir atarım yalnızlığı üzerimden
Bir bir anlatırım dertlerimi... yıldızlar dinler
Kimisi umursamaz, gökyüzünde dans eder
Kimisi üzülür, kahrından düşer gider

Gökkubbe çökerse çöksün üzerime
Dünya hapishane, ben mahkumsam kaderime
Bir volta atarım Samanyolu'nda
Kayan yıldızları toplayıp tesbih yaparım kendime
Çoban yıldızını da imame
Bir ileri bir geri çeviririm parmaklarımın arasında
Feleğin çarkı gibi
Değmeyin üç kuruşluk keyfime
Birde sigara yaktın mı mehtaba karşı
Çay zaten tavşan kanı
Ne gam kalır ne tasa bende
Ne kasvet ne de hasret
Duman olur gider yalnızlıklarım
Çünkü yıldızlar benim arkadaşlarım

Yeşilkavak,24-07-2003

Ensar Aktaş

Yıldızlar Üşümesin

Bilmem hatırlarmısın sende
Yine sıcak bir yaz akşamıydı böyle
Bu kumsalda güneşin batışını izlemiştik
Çocuklar gibi sağa sola koşmuştuk elele
Sabahlara dek çılgınca sevişmiştik seninle
Yosun kokuları eşliğinde
Dalgalar tempo tutmuştu, bizse şarkılar söylemiştik
Şiirler yazmıştık mehtabın gözbebeğine
Yıldızlar alkışlamıştı bizi, ıslık çalmıştı sessizlik
Bir bir paylaşmıştık yıldızları çok etkilenipte
Sonra sen bana vermiştin payına düşenleri
Bense sana o gecenin hatırası diye
Çok geçmeden esti ayrılık rüzgarları esti de delicesine
Şavruluverdik ayrı ayrı yadellere
Seni bilemem, belki de unutmuşundur beni
Ama, inanki ben unutmadım, unutamadım seni, denediysem de
Burası hiç değişmemiş, fakat var bir eksiklik yine de
Sen salıverdin mi benim yıldızlarımı bilemem, ama
Seninkiler hâlâ benim sakladığım yerde, kalbimde, yüreğimde
Hadi çık gel, çıkıp gelde ısıtsın geceyi sıcaklığı gülüşlerinin
Beni umursama istersen, ama gülde yıldızlar üşümesin

Rotterdam,05.05.2002

Ensar Aktaş

Yıldızlara Bakar Gibi

Yıldızlara bakar gibi sana uzaktan bakmakta güzel şey be güzelim
Lakin her bir yıldız uzandıkça sana dokunmak ister şu ellerim
Ellerini tutmak, gözlerine bakmak ister doyasıya gözlerim
Gözlerinde kaybolmak, nefesinle yanıp kül olmak ister yüreğim

Woerden,08-04-2003

Ensar Aktaş

Yoksa

Çiçekler mi soldu yoksa yüzün mü
Şözcükler mi bitti yoksa sözün mü
Sessiz çığlıkların karartıyor dünyamı
Güneşin mi söndü yoksa gözün mü

Sevgiler mi tükendi yoksa özün mü
Yaşamak mı ağır geldi yoksa yükün mü
Bilmeceler mi bitti yoksa çözüm mü
Söyle yaşamak mı kurtuluş yoksa ölüm mü

Rotterdam,21.05.2002

Ensar Aktaş

Yollara Düşmüş Bir Deli Adam

Yollara düşmüş bir deli adam seni arıyor
Saman yığınları arasından bir iğne arar gibi
Gökyüzünde binlerce yıldız arasından
Kayıp gitmiş bir yıldızın izini sürer gibi
Yollara düşmüş bir deli adam seni arıyor

Var mıydı öyle kaçıp Güneş'in arkasına saklanmak?
Var mıydı öyle küskün bir yunus gibi karaya vurmak?
Var mıydı öyle kaybolup gitmek beni yarı yolda bırakarak?

Şimdi bir yaralı gönül senden hatıra kalan
İki yaşlı göz durup durup anılara dalan
Ne geçmişten dersini alan, ne gelecekte ümidi olan
Yollara düşmüş bir deli adam aşkını arayan
Bir çılgın nehir gibi deli dolu çağlayan

Var mıydı kavlimizde böyle ağlatmak?
Böyle yalvartmak, böyle aratmak...
Var mıydı söyle? ...

Rotterdam,21-05-2003
Yeşilkavak,13-07-2003

Ensar Aktaş

Zaman

Zaman, durmadan çağlayan bir şelale gibidir
Mevsim ne olursa olsun aynı hızla akar gider
Yaşamaksa zor bir zanaattır, ustalık ister
Önemli olan arkanda bıraktığın eserlerindir

Rotterdam,21-08-2003

Ensar Aktaş

Zırdeli Bir Şair

Evet, deliyim ben
Zırdeli bir şair
Yazarım...
Deli, dolu şiirler
Aşka sevgiye dair
Atarım...
Duygu denizine şiirlerimi
Bir okuyan çıkar zahir
Dalarım...
Bazen de kendim o denize
Aşkolsun çıkartabilene beni
Yanarım...
Aşkına düştüğüm günden beri
Kaldı mı çekmediğim bir kahır
Yakarım...
Hasretinden Roma'yı da, kendimi de
Tükenirse bir gün yontup durduğun şu sabır
Yakarım da...
Korkarım üzüdür mezarında anam
Yoksa bana her gün bayram
Dedim ya...
Deliyim ben, zırdeli bir şair
Zehir zemberek yazarım şiirlerimi velhasıl

Rotterdam,14-06-2003

Ensar Aktaş